

His Holiness Jagadguru Shri Shankaracharya Swamigal
&
Shri Jayendra Saraswathi Swamigal

Sri Sringeri Jagadguru Mahasamasthanam Saradapeetam
SRINGERI

PRIVATE SECRETARY
TO HIS HOLINESS THE JAGADGURU
MAHASWAMIGALAVARU SRINGERI MUTT
SARADA PEETHAM
P O SRINGERI (KADUR) KARNATAKA STATE

Camp SRINGERI

Date 29-11-75

Message

Dear Sir,

Your letter dated 24-11-75 was submitted
to His Holiness with your Pranams.

His Holiness blesses for success of the
6th Birth centenary celebrations of Sri
Arunagirinathar

Asir Mantrakshathas with Sarada Sri Chan-
dramouleswara Prasada are enclosed

Yours sincerely,
GIRIDHARA SASTRY.
Private Secretary.

திருப்பகு
தக

Programmes held in Karnataka in connection with the Sixth Centenary Celebrations :

Date	Place	Programme	Party
7-1-75	Bangalore	Thiruppugazh Bhajan	Thevara Thiruppugazh Arutpa
10-1-75	"	"	Parayana Sabha, Bangalore
3-2-75	"	"	Panchali Bhakthananda Thiruppugazh Sabha, Bangalore
6-2-75	"	"	Sadguru Seva Mandal, Bangalore
1-3-75 to			Valli Devasena Madhar Sangam, Bangalore
4-3-75	"	"	Musical discourse
5-3-75	Bangarpet	"	Arutkavi Swami Sadhuram
6-3-75 to			"
7-3-75	K G F	"	
9-3-75	Bangalore	Discourse	
10-3-75	"	Release of Kandar Anubhooti in Kannada	Vidwan Shri K Natesa Mudaliar
30-3-75	"	Thiruppugazh Bhajan	Shri M Y. Ghorpade
2-4-75	"	"	Sri Radha-Krishnaswamiji,
26-4-75	"	"	Swami Sadhuram
29-4-75	"	"	Thiruppugazh Anbargal
21-7-75	"	"	Shri Sai Samaj (Ladies) Bangalore,
28-8-75 to			Sri Sivananda Bhajana Mandali,
29-8-75	"		Bangalore
30-8-75	Bangarpet	"	Thiruppugazh Anbargal Bangalore
31-8-75	K G F	"	Panchali Bhakthananda Thiruppugazh Sabha, Bangalore
26-10-75	Bangalore	Dance Recital	Shri A S Raghavan & Party
27-10-75	"	Music	"
28-10-75	"	"	Kumari Meera Rajan
10-11-75 to			Bombay Sisters
13-11-75	Bangarpet	Musical discourse	Smt Mani Krishnaswamy
15-11-75	K G F	"	Swami Sadhuram
7-12-75	K G F	Ashtothra Satha	Thiruppugazh Anbargal
12-12-75 to	Bangalore	Thiruppugazh Sammelanam	Delegates from all over the Country
14-12-75			

R VENKATARAMAN
(formerly Member Planning Commission)
Chairman

Saint Arunagirinathar Sixth Birth Centenary
Celebration Committee-1975
Malai Mandir Sector VII, Ramakrishna Puram
NEW DELHI -110022,

Message

I send my greetings and good wishes to the Saint Arunagirinathar Sixth Birth Centenary celebrations at Bangalore. Among the Saints and Sages who spread the Bhakthi Cult among the masses, Saint Arunagirinathar is the most popular one. There is not a single Tamil House-hold anywhere in the world where his Thirupugazh is not sung nor any Concert in Karnatic Music without one or two Compositions of the Saint. I am happy that on this grand occasion some of the works of the Saint are being issued in Canarese language to enable the Kannada people to enjoy the rhythmic beauty of his verses. May the Saint's Ishta-Devata Lord Muruga bless all of us.

I wish the function great success

R. VEKATARAMAN

SECRETARY TO GOVERNOR

RAJ BHAVAN BANGALORE-560 001

6th December 1975

Message

Shri R Venkataraman,
Operations Manager
Bharath Earth Movers Ltd
Kolar Gold fields-563 115

Sir,

The Governor is happy to know that the Sixth Birth Centenary Celebrations of Saint Arunagirinathar is being celebrated on the 12th, 13th and 14th December 1975 He wishes the celebrations all success

Yours faithfully

G V VISWANATH

Secretary to Governor

DEDICATION

This Souvenir is dedicated to all those who devote their time and service to the singing and study of Immortal Compositions of ,

“SAINT ARUNAGIRINATHAR”

We take special pride in publishing the Photo of Shri A S Raghavan, a dedicated devotee to the spread of Tiruppugazh in Delhi and elsewhere who spearheaded this movement on behalf of all ‘Muruga’ bhaktas and organised this centenary celebration in a manner befitting the noble ideals of the Great Saint

We thank

*all those who have contributed articles to this souvenir

*all those who have advertised in this souvenir

*all those who have helped translation and transliteration into Kannada of selected works of the Saint for inclusion in the souvenir and for their separate publication

*all those who have participated in the year-long celebrations

*all those who have helped the cause directly or indirectly and

*above all the Almighty for having successfully carried us through the memorable centenary year

Celebration Committee

Programmes held in Karnataka in connection with the Sixth Centenary Celebrations :

Date	Place	Programme	Party
7-1-75	Bangalore	Thiruppugazh Bhajan	Thevara Thiruppugazh Arutpa Parayana Sabha, Bangalore
10-1-75	"	"	Panchali Bhakthananda Thiruppugazh Sabha, Bangalore
3-2-75	"	"	Sadguru Seva Mandal, Bangalore
6-2-75	"	"	Valli Devasena Madhar Sangam, Bangalore
1-3-75 to			Musical discourse
4-3-75	"	"	Arutkavi Swami Sadhuram
5-3-75	Bangarpet	"	"
6-3-75 to			"
7-3-75	K G F	"	"
9-3-75	Bangalore	Discourse	Vidwan Shri K Natesa Mudaliar
10-3-75	"	Release of Kandar Anubhoothi in Kannada	Shri M Y Ghorpade Sri Radha-Krishnaswamiji, Swami Sadhuram
30-3-75	"	Thiruppugazh Bhajan	Thiruppugazh Anbargal
2-4-75	"	"	Shri Sai Samaj (Ladies) Bangalore,
26-4-75	"	"	Sri Sivananda Bhajana Mandal, Bangalore
29-4-75	"	"	Thiruppugazh Anbargal Bangalore
21-7-75	"	"	Panchali Bhakthananda Thiruppugazh Sabha, Bangalore
28-8-75 to			Shri A S Raghavan & Party
29-8-75	"	"	"
30-8-75	Bangarpet	"	"
31-8-75	K G F	"	"
26-10-75	Bangalore	Dance Recital	Kumari Meera Rajan
27-10-75	"	Music	Bombay Sisters
28-10-75	"	"	Smt Mani Krishnaswamy
10-11-75 to			
13-11-75	Bangarpet	Musical discourse	Swami Sadhuram
15-11-75	K G F	"	"
7-12-75	K G F	Ashtothra Satha Thiruppugazh Bhajan	Thiruppugazh Anbargal
12-12-75 to	Bangalore	Thiruppugazh Sammelanam	Delegates from all over the Country
14-12-75			18

ஸ்ரீ கைவஷணாவி துஜீனா

ஸ்ரீமத் அருணகிரி நாதர் ஒருபா ஒருபஃது

இயற்றியவர்

[அருடகவி — தவத்திரு ஸாதுராம் ஸவாமிகள்,

ஸ்ரீ கைவஷணாவி ஆலயம், அம்பாபுரி, வட திருமூலசீவாயில்,

சென்னை - 600 062, (தமிழ் நாடு)]

(கட்டளைக் கல்ததுறை)

1

தெயவத திருப்புகழுச் சந்தக கவிகள் சிவகுமரன்
சைவத் தலைவன் கவுமார சாகத ஸமயபதி
தெயவத தலைவன் மிசைசசொலும் ஞோடச ஸாஹஸ்ரம
உயவைத் தருமஅரு ணுசல் நாத! உனமொழியே

2

மொழிபுகழு அண்ணு மலைநாத! சந்த முநிவு'குஹன
கொழிபுகழு 'கந்தா அலவகாரம் எனங்க கொடுத்தவு' மெய
வழிபுகல ஏற்குப்' பிறவா இறவா வரம்பெறவே
செழிபுக வீபதி யாரைக குருவாத தெளிந்தவனே!

3

தெளிந்த தமிழில் வடமொழி கூடடித் திருவகுபபாம்
அளிந்த அருளபழுத் துளசந் தபபா அறைந்தவனே!
நெளிந்த' கழுத்தா மயிலாம் பரிமேல நிமிா நதவஜீப
புளிந்தகந் யாபதி யைசசவை முனகொணா புணாணியனே!

4

புணாணியம உனரன அறுநாரும் ஆண்டைப் புணாஜயந்தி
கணாணிய காலத தெளியேன இருந்ததனதக கணாணுறுதல,
நணாணிய நந்தா அநுழுதி வாயமலா நாவலவு!
வினாணியல் மாமலா முனகிளி யாககொண்டு மீண்டவனே!

மீண்டவ தாரம் திருப்புகழ் எங்கும் விராஅயப்பரவ
ஏண்டவன் வளளி மலைஸ்சசி தாந்நதா எனறுலகிற
பூண்டவ னே! கந்தா அந்தாதி பாடிப் புலவரைவன
ருண்டவ னே! எம் அருண கிரிநாத ஆண்டகையே!

கையேடு வைத்துத் திருஞமு சூறறிருக் கைக்கவியை
மெய்யேடு செயதும் திருவாய் மலாநதும் விளமபியவா!
பொய்யேடு செயது பிரமன பிறப்பித்துப் புணசெயவனென
மெய்யேடு மீண்டும் திருப்பி திருப்பி, நீ விடடிடிலே

விடடிற புழுப்போய் விழுநதுதா னயமாஞும் வெவவளிக்கில்
சுடிடட்ட போதோ ஸாகமதுகக மாயமாறும் சொல்லப்புகில்
பட்டிக கடாஅனை யேனகதை யோஅப் படினனிறகை
கொட்டிச் சிரிப்பைநீ, வேலாவிருத் தஞு சொல் குருமணியே!

குருமணி யாயத்திரு வேரகம் மேவும் குருபரணைக
கருமணி யாயனனறன கணனினுள் ஆடும் கடமபணப்போய
அருமணி யான நவமணி மாலை ஒத் தறபுதமா
வருமணி ஓனபது நூல்கள் வழங்கி வழுத்தினையே

வழுத்திய பாட்டா சிரிய விருத்தம் மயிலவிருத்தம்
பழுத்த தமிழிற பகவான குறைற்குப் பகநதனையே!
சுழுத்திஅப் பாலாம் துரியம் துரியாதீ தசசுட்டரைக
கழுத்திரு மூன்றுடைக கந்தனைக் கணக்காக கண்டனையே!

கண்டனை பறபல தலங்கள் தரிசித்துக் கந்தன இசை
விண்டனை, சேவல விருத்தம் உறைத்தனை, “வேல யில் என
றுண்டனை, ஞாந அமுதம், அருணை உறைக்கரைசே!
தெண்டனை செய்யாக கருணைக் கரையஞும் தெயவதமே!
(ஸ்ரீமத் அருணகிரி நாதா ஒருபா்து முறறும)

“அருண கிரி ப் பத்து”

ஆசிரியா — பரஹம ஸ்ரீ க சந்தர்சேகரன்

காபடு

(கலி விருத்தம்)

கரியின	கமலக	கழலைப	பணிந்தே
அரியின	மருகன	அழகன	முருகன
பரிந்தே	அருஞும	பகவன் ¹	அருண
கிரியின	கதையைக	கிணகன ²	பகாவேனோ

நால்

(கலி விருத்தம்)

திருமால	பிரமன	சிறிதும	அறியாப
பெருமான	பரமன	பெருமதீப	பிழுபாய
உருவே	எடுக்கும	உயாசோ	அருணைத
திருஞா	தனிலே	ஜெநநம	எடுத்தான

(1)

தமிழும	பிறவும	தகவாய	அறிந்தான
இமிலம	எனவே	திகழுந்தும	அறிவில்,
அமிகுதம	அஜீயார	அழகார	மடவார
அமிதப	புணாவால	அழுககம	அடைந்தான

(2)

பிணியால	உழன்றே	பெரிதும	வருநதித
தணியாத	துயரம	தணிக்கும	மருநதாய
அணிகோ	புரத்தின	அதியுச	சியிலே
துணிவாய	அடைந்தே ⁵	துடித்தான	தரையில

(3)

மினால	எனவே	விரைந்தான	முருகன
இனால	தனித்தே	இயமபற	கரிதாம
முனாம	எதிரவந	கணியா	மொழிந்தான
பினாம	புகழே	பினுமபே	சுகிளாறே ⁶ ,

(4)

•	முருகன	புகழே	முழக்கும	பணியால
	உருசிக	கரையும	உலகோர	இடையில
	அருளில	மனததன	அருணப	புலவன ⁸
	ஒருவன	பகையால	உளம்நொந	தனேன

(5)

பக்தன	துயரம	பறந்தோ	டிடவே
சிததன	முருகன	சி கியில	சுயரு
பத்தில	வரவே	பதியில	எவரும்
நத்தும	படிககே	நலமபெற	றனனே

(6)

காதைக	குறடால	களொயும	புலவன
வாதைப	புரியும	வழககம	ஒழியக
கோதைக	குறமான	கொழுநன	பெயரில
காதைப	புஜைநதான	கலிதோற	றனனே

(7)

அரசன	விரும்பும	அழகார	மலரைப
பரமண	டலத்தில	பறிககக	கிளியாயக
குரவன	அகலக	குடிலப	புலவன
கரணம	கொளுத்திக	களிப	பெயதினனே

(8)

மனிதன	உருவம	மன றந்தும	கிளியாயப
புனிதன,	முருகன	புகழப்பா	புஜைந்தே
இனிதன	புடையோா	எவரும்	துதிக்கும்
கணியள	உடைமயாள	கரமடற	றனனே

(9)

மாயோன	மருகன	மயிலவா	இறந்ததான
சேயோன	புகழூச	ஜெகத்தோர	மகிழுத
தூயோன	ஒருவன	ஸொகுசாய	இசைநதான
நாயோன	அதையே	நவிலும	தரமோ ?

(10)

தவத்திரு (அருடகவி) ஸாதுராம ஸவாயிகள அருளிய சாறறுககவி —

(நெரிசை வெணபா)

(1) அருணகிரிப பத	தறைந்தனன நாற	ஞாண்டா
றருணகிரி	யாககுக கொண	டாடும தருணமிதில
பெங்கனூர வாழ	சந்தர சேகரபபக	தனபனவன
அங்களிவி	குத்தத	தமைத்து
-
(2) பததுக	களிவிருத்தப	பாடடும	அருணகிரி
நத்தும	சரிதத்தை	நாம நவிலதற	கொத்துத
திகழ்கினற	ஆதலினுல	செபவித	திருமபப
புகழ கினற	தெனன	புகல !	

1 குரு 2 அடிமை 3 மலை 4 சஞ்சலம 5 குதித்தான 6 சமபந்தாண்டான
 7 விலஸிபுததூரான 8 பாடடு (கந்தரந்தாதி) 9 வஞ்சாம 10 உடல
 11 அருணகிரி 12 இனியவன 13 ஒப்பற்றவன (* பேசுக+என்றே

“அருண கிரி நாதரும் திருப்புக்கும்”

டி. எஸ் பாரத தசாரதி

பல நூற்றுண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இயற கையின சக்திகள் வெள்ளுமொப்ப பெருகி, மகத்தான வேகத்துடன் இயங்குகின்றன அபபொழுது ஒரு மகா புருஷன்-மகா கவிதோன்றுகிறன அவன் தோன்றுவதற்கு முன்பிருந்த பண்பாட்டுக்கொரு சினானமா கவும், எதிராலத்தின் தீரக்க தரிசியாக வும் அவன் சிளங்கி, ஒரு துறையிலோ அல்லது பல துறைகளிலோ புரட்சிகரமான மாறுதலகளை உண்டுபண்ணுகிறன புரட்சியே அவனுடைய இயறகை அவனு டைய காலத்திலிருந்து ஒரு புதிய சகாபதம் பிறக்கிறது அவன் உலகில் வாழும் காலம் பிரபஞ்சத்திற்கே ஒளி நிறைந்த நறகால மாகும் சாமானிய மாநதருக்கு அவன் புதிய உணாசசியை, புதிய பகுதி ஆவே சத்தை அளிக்கிறுன புதுதலகத்தையே சிருஷ்டித்தது விடுகிறுன புதுதுயிர பெற்ற மக்கள் தலை நிமிாநது நின்று “இவன் ஒரு அமரன்” என்று போற்றுகிறார்கள்

அறு நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இத் தகைய புதிய உணாசசியுடனே தான் நாம் அருணகிரிநாதரை நினைக்கிறோம் இது அருணகிரி யுகம் இசை, பகுதி, சந்தக கவிதை ஆகிய துறைகளில் தமிழ் நாடு அவரது தலைமையைத் தான் இன்றும் பின்பற்றி வருகிறது தமிழாகள் அவரை எத்தனை பெயாகள் கொண்டு அதைத்தும் அவரது மேதா விலாசத்தின் எல்லையைக் கண்டிலா அவருக்கு ஸாவப் பெளம் டின்டிமகவி அஷ்டபாஷா பரமேச வரா, ஷட்டாசன ஷணமுகா என்ற வட மொழிப் பெயாகள் உண்டு அவருடைய

கவித திறத்தைப் போற்றிய தமிழப் புலவாகள் அவருக்கு நாறகவி ராஜா, முததமிழரசு, நவரச நாவ்லா, சந்தக கவித தகீவா என்ற விருதுகளை அளித்துப் போற்றினா இசை வலலுநாகள் இவரை இசை ஞானியாா, தாளச் செலவா, திருப்புகழ் பாவகையின ஆதிகாரத்தா என்று அழைத் தனா தாயுமானவா ‘வாக்கிறகுணகிரி’ என்று உணாசசி ததுமபப் போற்றினா

வாழுக்கை வரலாறு

அருணகிரியாரது வாழுக்கையைப் பற்றி இரு வகையான வரலாறுகள் வழங்கி வருகின்றன இவற்றுள் முதலாவது காணப்ரமபறையை ஆதாரமாகக் கொண்டது அவா திருவண்ணாமலையில் இருந்தவா எனபதை தனிர அவருடைய பிறபடு, இளமைப் பருவம், முதலியவற்றைத் தெளி வுறச் சொல்லக் கூடிய விவரங்கள் ஒன்றும் இவ வரலாற்றில் காணப் பெறவில்லை பாககப் போன்ற, இவரது பிறப்பைப் பற்றி காணப்படும் தகவல் கள் அருவருப்பை விளைவிப்பைவயாக இருக்கின்றன இவா இளமையில் சங்க மருஷை இலக்கிய இலக்கணங்களிலும், சாததிரங்களிலும், இதிகாச புராணங்களிலும், ஹடமொழியிலும் மிகக் கேட்டுச் செற்று விளங்கி னா ஒரு நொடியில், கவிதை இயற்றிப்பாடும் ஆசுகவியாகத் திகழுந்தா அருணகிரிநாதா ஆயினும் விதிவசத்தால் பரததையா வசப்பட்டு உள்ள பொருளையெல்லாம் இந்து பல பிணிகளுக்கு ஆளாகி வருந்தினார்

திருவண்ணமலை வடகோபுரத்தில் ஆறு முகனிடம் முறையிட்டு தவம் கிடந்தார பல காலம் கழிந்தும் இறைவன் அருள்புரிய வில்லையாதலால் வாழுக்கையில் வெறுபடு உண்டாகி கோபுரத்தின மேலேறிக் குதித் தார முருகன் அக்கணமே அவரைத் தமது திருக்கரத்தால் தாங்கி, அருள் நோக்கு அளித்து, ஆற்றமுத்தை அவா நாவில் பொறித்தார சப மாலை அளித் துத தமது புகழ் பாடுமாறு பணித்தார அருணகிரி தயங்கவும், முருகன் “முத தைத் தரு பத்தித் திருநகூ” என்ற முத லடி எடுத்துத் தந்து மறைந்தான் அருணகிரி சந்தைப்பாவை முடித்து, தலை தோறும் சென்று அளப்பரும் திருப்புகழ் களைப் பாடினார்

அண்ணுமலைப் பகுதியை ஆண்ட பிரவுட தேவராயன் என்னும் அரசன் இவரிடம் மிகவும் பக்தி பூண்டு வணங்கி வந்தான் அவனுடைய சபையில் அருணகிரி தம முடன் போட்டியிட்ட சமபந்த ஆண்டான் என்ற தேவி உபாசக்ளை முருகன் துணை கொண்டு வென்றார வில்லிப்புத்தூரார எனபவரையும் வாதில் வென்றதாகக் கூறு வா 16,000 திருப்புகழ்களைப் பாடியதுடன், திருவகுபடு, கந்தரந்தாதி, கந்தரநுஷ்஠ி, கந்தரலங்காரம், வேல விருத்தம், மயில விருத்தம், முதனியவற்றையும் இயற்றினா இறுதியில் கிளியிருவை மேற்கொண்டு தனிகை முருகப் பெருமானின் திருத்தோனின் மீது நித்திய வீசம் செய்யலாயினார்

மேற்கூறிய வரலாறு இவரது பாடலகளை அகச சான்றுக்க கொள்பவாகளால் எழுதப் பெற்றது போல தோன்றுகிறது பல திருப்புகழ்களில் மாதரின் வனப்பையும், வஞ்சளைகளையும் இவா விவரித்திருப்பது விருந்து இவரே அவற்றிற்கு ஆளாகியிருக்க வேண்டுமென்ற ஊக்கத்தின மீது இக்கதை உருவாகியிருக்க வேண்டும் தமிழ் இலக்கிய மரபில் ஆழவாராகஞ்சும், நாயன்மாராகஞ்சும் தாங்களே பறபல் பாவங்களைப்

புரிந்ததாகக் கூறி இறைவன் திருவருளை வேண்டுவது சாதாரண வழக்கமாகும்

சரிதத்திர ஆராயசசி

நமது அதிகாஷ்ட வசமாக சரிதத்திர ஆராயசியாளா சிலா கல வெட்டுக்களையும், சாசனங்களையும், பழைய சுவடிகளையும் ஆராய்ந்து அருணகிரிநாதரின உண்மையான சரிதத்திரத்தைப் பற்றிய சுவையான தகவல்களை நமக்கு அளித்துள்ளனர் இவாக்குள் முதன்மையானவர் புதை பொருள் ஆராயசசி இலாகாவை சோந்த காலஞ்சிசென்ற டி ஏ கோபிநாத ராவ ஆவாவட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சோந்த முள்ளநதிரம் அலலது பிரபு தேவராயபுரம் என்ற கிராமத்தைச் சோந்த இரு கலவெட்டுக்களையும், சிற்கில வடமொழி நூல்களையும் ராஜநாத டினாடிமா இயற்றிய ‘சாஞ்சுவ அபயுதயம்’ முதலிய நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அருணகிரிநாதரின வமசாவளியை ஆராய்ந்தார முள்ளநதிரம் கலவெட்டு ஒன்றில் பாபபன மாது ஒருத்தி தன முதாடையான டினாடிம கவி அண்ணுமலை நாதார எனபவருக்கு அமைத்துள்ள கோயிலுக்காக கி பி 1550 ல் நிலம் அளித்த விவரம் கூறப்பட்டுள்ளது இந்த அண்ணுமலை நாதரே திருப்புகழ் ஆசிரியரான அருணகிரிநாதார ஆதல வேண்டும் என்று தக்க காரணங்களுடன் ஆராயசசி மேதாவியாகிய கோபிநாதராவ நிருபித திருக்கிறார்

திருவண்ணுமலைப் பிரதேசத்தை அடுத்த புதுதூரில் உள்ள சிவாலயத் திருமதிலில் காணப்பெறும் சாசன மொன்றில் (கி பி 1870) சோமநாதீ ஜீயா எனபவருக்கு புதுதூரக கோயிலும் மட்டும் உரிமையாக உதவப் பட்டன என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது அருணகிரிநாதார தமது திருப்புகழ் ஒன்றில்

“அம்மார் குல காலஞ்சும் அபியந்தவராசராசன

அ வ ஸி பு க மூ சோமநாதன மட
மேவும்'

என்று இந்த ஜீயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் புதுதூருக்கு அடுத்த ஊராகளான மூளைந் திரம் முதலிய கிராமங்களில் வாழுந்துவந்த கெள்ட பிராமணாகள் சிறு தமபட்டம் போன்ற டின்டிமம் அல்லது திண்டிமம் என்ற வாதத்தியத்தை முழுங்கிக் கொண்டு ஆசுகவி பாட வல்லவராக இருந்தனார்

மேற் கூறிய சாசனங்களையும் மற்ற நூல் களையும் ஆராய்ந்து அருணகிரிநாதரைப் பற்றி வெகு அருமையான விஷயங்களைத் தந்தவாக்ஞர் இரண்டாமவா தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஒப்புயாவற்று விளங்கிய மகா விதத்துவான் ராகவ அயயங்கார ஆவா இப்பெரியா தமது ‘‘சாசனந் தமிழக கவி சரிதம்’’ என்ற நூலில் ‘‘அருணகிரிநாதா’’ என்ற நீண்ட கட்டுரையொன்று எழுதி கோபிநாத ராவின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளை இன்னும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்

‘‘சாஞ்சு அபயுதயம்’’ என்ற வட மொழிக் காவியத்தை இயற்றிய ராஜநாத கவி அந் நூலில் தமது தந்தையாரான அருணகிரிநாதரை டின்டி ம கவி என்றும் சித்திர பிரபந்தம் இயற்றுவதில் சிறந்த வா என்றும் எட்டு மொழிகளை அறிந்த புலவா என்றும் போற்றியிருக்கிறார் அருணகிரியும் பல திருப்புகழுகளில் ‘‘நிகா சந்தத தமிழ் சொரிந்து பாடவும்’’ என்றும் ‘‘சித்ர கவிததுவ சதத மிகுதத திருப்புகழ்’’ என்றும் சூறித் தாம சிதரகவி இயற்றுவதில் இணையற்றவா என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

விபாக பதரமாலா

‘‘விபாக பதரமாலா’’ என்ற வட மொழி எட்டுச் சுவடியில் அருணகிரிநாதரினால் வரலாறு நமக்குக் கிடைக்கிறது இது அவருடைய சந்ததிகளில் ஒருவரால்

இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும் இதன் படி இவரது குடும்பம் வங்க தேசத்திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்குத்த மெதுதைப்பாடி என்ற ஊரில் குடியேறியதாகத் தெரியவருகிறது காசி யாததிரை சென்ற சோழ மனனன் ஒருவன் கங்கைக் கரையில் வசித்து வந்த வேதம் ஒதும் எட்டு பிராமண குடும்பங்களைத் தமிழ் நாட்டிற்கு அழைத்து வந்து குடியேறச் செய்ததாக அறிகிறோம் அருணகிரிநாதா அக்காலத் தில் விஜயநகரத்தை ஆண்டு வந்த பிரவுட் தேவ மகாராஜாவால் போற்றப்பட்டார் என்றும் ‘‘விபாக பதர மாலா’’ குறிப்பிடுகிறது

‘‘உதய தாம மாபான பிரபுடதேவ மாராயன’’

உளமுமாட வாழுதேவா பெருமாளே’’

என்று அருணகிரியாலேயே போற்றப்பட்ட அரசா கி பி 1421 முதல் 1448 வரை விஜயநகரத்தை ஆண்டு வந்த இரண்டாம் தேவராயா ஆவார திருவண்ணாமலையை இரண்டாவது தலை நகராகக் கொண்டிருந்தவா, வட மொழி, தெலுங்கு, கன்னடம், தமிழ் முதலிய பன்மொழிப் புலவாகளை ஆதிரித்து வந்தவா இல்லாவிடில், முருகனைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் பாடாத அருணகிரிநாதா இந்த அரசரைத் தமது திருப்புகழில் வைத்து இழைத்து அவரை அமராக ஆக்கியிருக்க மாட்டார்

சங்கீதச சிறப்பு

தணிகைமணி செங்கலவராய் பிள்ளையவாகள் தமது வாழநாள் முழுதும் அருமாடு பட்டுச் சேகரித்தும் 1800 திருப்புழகளே கிடைத்துள்ளன வட மொழி சொற்களும் அரிய தமிழ் சொற்களும் நிறைந்த இப்பாடல்களுக்கு மிகுந்த பிரயாசச்யுடன் உரையெழுதிப் பிரசுரித்த பிள்ளையவாகளுக்கு திருப்புகழ் அனபாகள் என்றென்றும் கடமைப் பட்டவாகளாக இருக்க வேண்டும்

தென்னுடை சங்கீதத் துறையில் திருப்புகழ் பாடல்கள் சிறந்த ஸதானத்தைத்

வகிக்கின்றன சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்கு முன் வழங்கி வந்த ராகங்களும் தாளங்களும் அவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன ஆயினும் இவற்றுள் ஒரு ராகத்திலாவது திருப்புகழுகளைப் பாடாமல் நமது விதது வானகள் பல நூற்றுண்டுகளுக்குப் பின் வந்த ராகங்களில் அவற்றை அமைத்துப் பாடி வருவது பெரிதும் வருந்தத்தக்க தாகும்

“பூத வேதாள வகுப்பு” என்ற பகுதி யில் அருணகிரி இருபதுக்கு மேற்பட்ட ராகங்களையும், எட்டு தாளங்களையும், இசைக் கருவிகளையும், நாட்டிய வகைகளையும், குறிப்பிட்டிருப்பதினிருந்து அவா இசை முதலிய கலைகளில் விதத்தராகத் திகழந்தவா என்று நாம் அறிகிறோம்

தாளங்களைப் பொறுத்த-வரையில் அறியப் பட்டவையும், அறியப்படாதவையுமான எண்ணாற்ற தாளங்களுக்குக் கருஞ்சலமாக விளங்குவது திருப்புகழு ஒன்றேயாகும்

அருணகிரியின கவிதைக்கிறம்

அருணகிரிநாதா வரகவி பனமொழிப் புலவா முத்தமிழின பொனியும் அவருடைய பாடல்களில் அடங்கியள்ளன சந்தப் பெருக்கின்றும், ஒசை நயத்தினும், பக்திச் சுவையாலும் கேட்போறைப் பரவசமடையச் செயவது அவருடைய பாவனமை திருஞான சமபந்தரும் படடினத்தாரும் ஒரளவிற்கு சந்தக்கவி இயற்றியிருப்பினும் இந்த பாவகை அருணகிரிநாதருடைய திருப்புகழுகளில் தான் சிகரத்தை எட்டியது

வட மொழியில் அருணகிரிநாதரினாடிப்பயரால் வழங்கும் நூல்கள் “ஸோமவல்லி யோகாநந்த பிரஹஸனம்”, “வீரபத்ர விஜயம்” ஆகிய இரு நாடகங்களும் சில உரைகளும் ஆகும் திருப்புகழுகளிலும் கந்தரவங்காரத்திலும் வடமொழிச் சொற்களை நங்கு நடையில்லாமல் வழங்குகிறா

அருணகிரிநாதா ஆகவே தமிழிலும் வடமொழியிலும் சிறந்த கவி ஆவா

அருணகிரியின தத்துவம்

எல்லாத் தெயவங்களுக்கும் மேலாகினினந தத்துவமே முருகன் எனபது அவா துணிபு “ஆதி பரம பொருளே அருமுக வேள்” எனபது அவா உபதேசம்

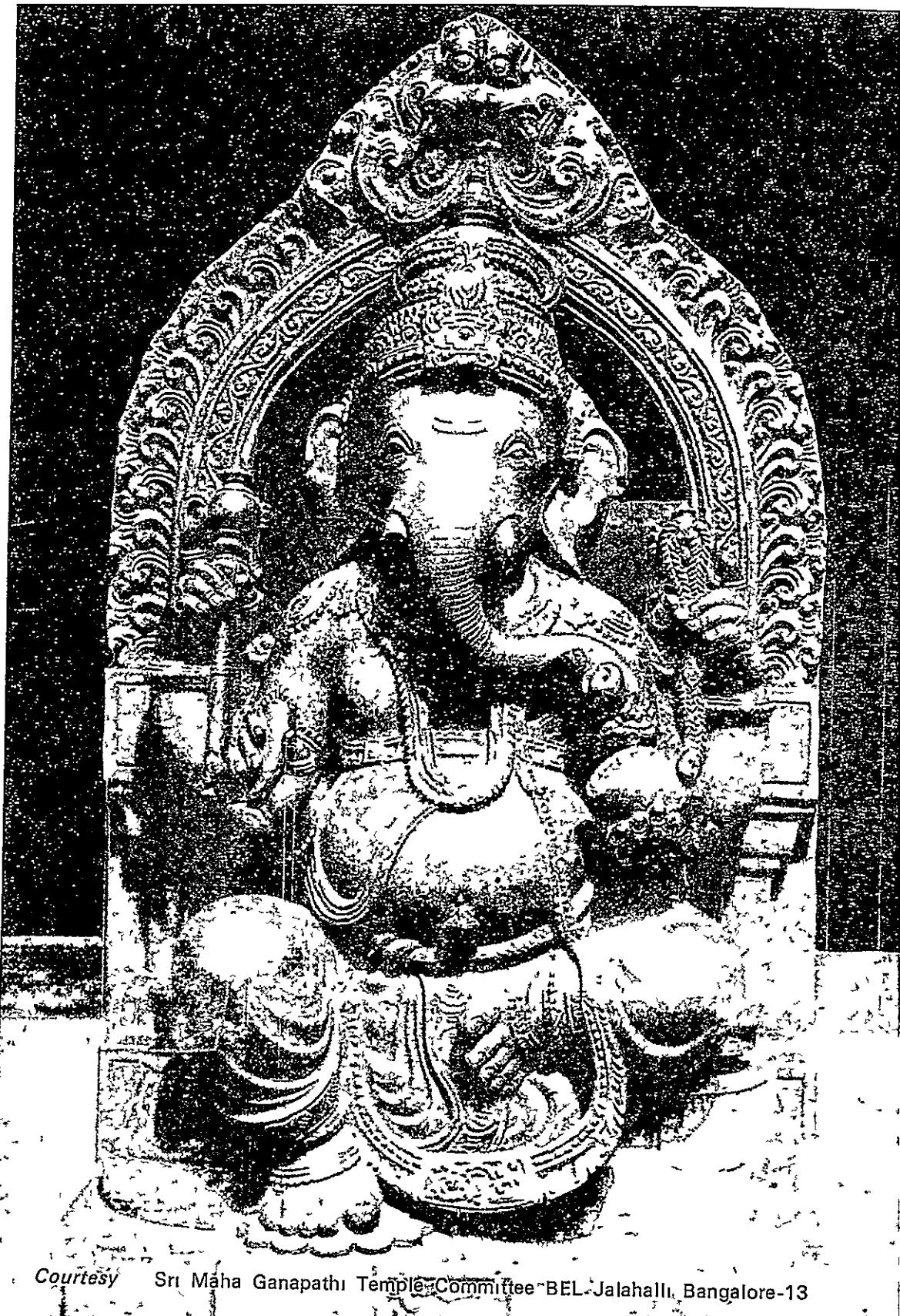
“செமமான மகனைத் திருமு திருடன பெமமான முருகன பிறவான இறவான்”, என்று முருகனது ஆதியந்த மற்ற நிலையை உணாததி குரக கடவுளே பரம பொருள் என்று தெளியக காட்டுகிறா

ஆயினும் அவா சைவ-வைணவ சமரச நோக்கு உடையவா முருகன திருமால மருகன என்றே பல விடங்களில் குறிப்பிடுவதுடன் ‘பெருமாளே’ என்று அழைத்து விடுகிறா புராண இதிகாசங்களையும் அவைகளில் கூறப்படும் தெயவங்களையும் கத்துவங்களையும் சமரசமாகக் கையாணு சிறிதும் துவேஷமின் றி பாடியிருக்கிறா

கந்த புராணத்தில் காணப்பெறும் முருகப்பெருமானின் திருவிளையாடலகளை அனுபவித்த முறையில்திருப்புகழில் வகுவாகப் பாடியிருக்கிறா வேதம், உபதிஷ்஠தம், ஆகமம், புராணம் முதலியவைகளில் உள்ள அரிய நுட்பங்களைத் தெரிந்து, இசைத் தமிழில் பாடி, யாவரும் அறிந்து ஒழுகக் கூடியவாறு எனிதான் அறநெறியைக் காட்டியிருக்கிறா

முடிவுஸர்

தமிழக கடவுளாகக் கருதிப் போற்றப்பெறும் முருகப் பெருமானின் அடியாகன அருணகிரியின திருப்புகழுகளையும், மற்ற பனுவலகளையும் தமிழ் வேதமெனவே கருதி நிததிய பாராயணம் செயது வருகின்றன அளவற்ற பக்தியுடனும் தியாக புதத்தியுடனும், திருப்புகழிற்கு அழகிய பலராகங்களில் மெட்டு அமைத்து அவற்றைப்

Courtesy Sri Maha Ganapathi Temple Committee BEL Jalahalli, Bangalore-13

இம

ஸ்ரீ சதகுருநாதன துணை

ஆளையாமபடி ஸ்ரீ சாது குஹானநதா

குடுத்துரை

நமமுடைய பாரத தேசமானது பழமையானது அது பல மதஸ்தாகளைக் கொண்டது அவரவாகளின சமயக் கோட்பாடுகட்கேறப் அவரவாகள் வழிபாடுகளைச் செய்து வருகின்றன - அவைகளில் நம ஹிந்து மதம் மிக மிகப் பழமையானது வேத, ஆகம, சாஸ்திர, பூராண, தத்துவ, உபநிஷத், இதிகாசங்களைக் கொண்டு பாரமபரியமாக இந்து மதத்தினா தெயவீக வழிபாடு செய்து வருகின்றன

இமயம் முதல் குமரி, இராமேஸ்வரம் வரையில் ஒரே தெயவீக வழிபாடு அமைந்துள்ளது அதனை மூன்று மதாச்சாரியாகள் வழி வழியாக வகுத்துத் தந்திருக்கின்றார்கள்

அவாகள் வகுத்துத் தந்த முறைகளைப் பண்டிதா முதல் பாமராகள் வரையில் கையாள நம அருணகிரிநாதா சைவ, வைணவ சித்தாநதத்திற்குரியதான் ஆகம சாஸ்திரங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, பறபல் கேஷத்திறங்களுக்கும் சென்று அவர்களை விசேஷங்களைக் குறிப்பிட்டு ஸ்ரீ முருகனைப் போற்றி ‘பெருமானே’ என்று துதித்துப் பாடி இருக்கின்றார்

சித்தாநத முறைக்கு ஏற்றவாறு ஆகமங்களைக் கொண்டு பிரதிஷ்டா மூத்திகளைச் சைவ சமய ஆசாரியாகள், வைணவ ஆழவாராதிகள் பாடியுள்ளவாறே நம அருணகிரிப் பெருமானும் பாடியுள்ளதோடு ஆங

காங்கே தம பாடல்களில் வேத, ஆகம, சாஸ்திர, தத்துவக் கலை, உபநிஷத் மகாவாக்கியங்களையும், பூராண இதிகாசங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம், பாகவதம், தேவி பாதவதம் ஆகியவைகளில் உள்ள கருத்துக்களையும் எடுத்துக்காட்டிப் பெருமைப் படுத்தியுள்ளாரா மேலும், பரவெளி, ஜோதி, மலை, நதிகள் முதலிய வற்றையும் பஞ்ச பூதங்களையும் இலைநத்து இயற்கையற்கில் கடவுளைத் தலைவர்கள் வைத்துத் தன இஷட் தெயவமான ஸ்ரீ முருகனைப் ‘பெருமானே’ என்று பணிந்து பாடி இருக்கின்றார்

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவதபாத - ஆசசாரியார் ஸதாபிதத் அதவைத் மதக கருத்துக்களை ஆமோதித்துத் தம பாடல்களில் பாடியுள்ளார் ஸ்ரீ பகவான் சதாசிவன முதற் கொண்டு ஸ்ரீ ஆதி சங்கரா வரையில் அங்சிசினன பரமபரையாக வருகின்ற 1 சதாசிவன, 2 ஸ்ரீமந் நாராயணன், 3 ‘பிருமா, 4 வசிஷ்டா, 5 சகதிரிஷி, 6 பராசரா, 7 வேதவியாசா, 8 சுகபபிரமமம், 9 கெளடபாதா, 10 கோவிந்தபகவத பாதா, 11 ஆதி சங்கரா, என்ற பரமபரையில் ஏற்பட்டது அதவைத் மதமாகும் ஸ்ரீ அருணகிரி நாதா இம மதத்திற்குரிய மென்னத்தைப் பற்றியும், அதை அறிய வேண்டிய நெறிகளைப் பற்றியும், துரியவதீதமானது பற்றியும், ஜீவன சிவஸ்ருபம் என்பது பற்றியும், ‘பிரமைமூலம்’

எனற நிலைப் பற்றியும் ‘திருப்புகழு’ பாடல் களில் பாடியுள்ளார்

‘தத்துவமளி’ எனற மகா வாக்கியத்திற் கிணங்க அது ஒன்றினை அருளாயேல் என்னும் பழும பாடலான் ‘சுருதி முடி மோனம்’ எனற பாடிடல் அதவைத்ததைப் பற்றிய சிறந்த கருத்தினைப் பிழிந்து தந்துள்ளார் தம அநுபூதிப் பாடலகளிலும் இம் மதக கருத்தினைப் புகுத்தியுள்ளார்

யோக, சாஸதிர முறைகளை அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதும் ஸரமம் என்று கருதி திருப்புகழுப் பாடலகளான பக்திப் பாடலகளினுலேயே பாடி, ‘முகதியே சேரவதற்கு அருளாயே’,³ என்றும் பாடி இருக்கின்றா மனிதன் அடைய வேண்டிய சாதனங்களை-காமா, பக்தி, யோகம், ஞானம்-இவையிகளை எல்லாம் அருள் வேண்டித் தன்னுடைய தெயவீக வாக்கினுலே ஸ்ரீ முருகனைப் ‘பெருமானே’, என்று பன முறையும் போற்றிப் பரவுகின்ற அருணகிரியா அதவைத் தமத்தை - அதன் கருத்துக்களை ஏற்றுள்ளார் எனப் பதினைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

ஸ்ரீ பகவான் தெக்கினுமூராததி ஆதி குருவின அழுமசம ஆனாலும் அவா காரணாதத மாக ஸகாநத புராணத்தில் சொல்லியபடி ஸ்ரீ பால முருகனைக் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டு ‘‘ஸவாமி நாதா’’ - எனற ஷந்தது ‘‘ஓம்’ எனற பிரணவத்திற்குப் பொருள் தெரிந்து கொண்டதான் லீலையை ஆதாரமாக வைத்துப் பல பாடலகளில், ‘‘குருநாதா’’ - என்று அருணகிரியா பாடியுள்ளார் இது ஸ்ரீ மதவாசசாரியா ஸதாபித்த தவைத் சமபிரதாயத்தை அனுசரித்து உள்ளது ஸ்ரீ அருணகிரி நாதா குருவின் மூலமாகவே ஸ்ரீ அருணடவன் அருளீக் கோரிப் பிராததிப்பதால் அவா தவைத் மதக கருத்துக்களை ஆதரிப்பதுடன் தவைத் அனபாக்களையும் ஸ்ரீ முருகன் வழிபாடிடற்கு அழைக்கின்றார் என்பது இனிது புலனாகும்

ஸ்ரீ அருணகிரிப் பெருமான், ஸ்ரீ பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் வீற்றிருக்கும் சந்திதியில் பாத சேவை செய்து நிதய குரிகளாக விளங்கக் கோரும் ‘ஆண்டான அடிமை’ எனற ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியா அவாகள் ஸதாபித்த விசிஷ்டாதவைத் சமபிரதாயத்தை ஆமோதித்துத் தெரிசனைப் பதிகப் பாக்களாக அழைத் துப் பாடியுள்ளார் குருபதமஞ்சல் இந்தி ராதி தேவாகள் வருந்த, ஸ்ரீ முருகப்பெருமான் அவதரித்து சூரசமஹாரம் செய்து, தேவலோகத்தைத் தேவாகனஞ்சகு மீட்டுக் கொடுத்து, இந்திராதி தேவாகளைக் காபபாறறியதால், ஸ்ரீ முருகனை ஸகநதலோகத் தில் தேவாகள் ‘தேவசேஞ்சுபதியாக’ ‘ஸவரூப தெரிசனம்’ செய்தனர் எனவே, ஸ்ரீ அருணகிரியா ‘ஆபாதநேநும் நினைவுது பெறவேணும்’-என்று ஸவரூப தெரிசனை பற்றிப் புகழந்து பல பாடலகளில் பாடியுள்ளார் ‘ஆதலீன’, ‘ஸாவம் விஷஞ்ஜு மயம் ஜகத்’- எனற மகா வாக்கியத்தை ஸதிரப படுத்தி விசிஷ்டாதவைத் மதக கருத்துக்களையும் ஆமோதித்து ஸ்ரீ முருகப் பெருமானை வழிபாடு செய்ய அனபாக்களை அழைக்கின்றார் என்பது நனி விளங்கும்

ஆகவே, நம ஸ்ரீ அருணகிரிநாத ஸவாமி கள் மூன்று சமய ஆசசாரியாகள், சித்தாநதப் பெரியோகள், நாயனமாகள், ஆழவாகள் போன்ற பெரியோரகடகும், பட்டினத்தடிகள் போன்ற ஞானிகளுக்கும் இப்பால ஆறு நூற்றுண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய ‘ஆசாய புருஷா’ ஆவா இதில் ஜயமில்லை இவா தமிழ்முடியும் சமஸ்கிருதத்தையும் நன்கு கற்று முதிர்ந்த அனுபவத்துடன் ஸ்ரீ முருகப்பெருமானிடம் பக்தி ழண்டு, தெரிசனம் பெறறு ஆசக்கியாக விளங்கியிருக்கின்றார் அவருடைய பாடலகளில் காமததால் விளையும் அவகேட்டையும், ஆணவத்தையும், பேராசையையும், சுய நலத்தையும் சாடி முன்னடியாக நான்கு அடிகளில் பாடி - அவைகளைத் தாம செய்ததாக ஏற்றுக் கொண்டு-ஏனைய

நானாகு அடிகளில் பறபல வியாதிகளையும், அவ குணங்களையும் கண்மித்து நமக்கு அருள் செய்ய வேண்டுமெனக கோரி ஸ்ரீ முருகப்பெருமானிடம் பிராரததிக்கினரூ

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் இயற்றியுள்ள நூல்களின் பாடலகளைப் பறபல பாடைகளில் அதன ஒனி, சுருதி, நடை, சங்கீத லயம், இவைகள் குறையாமல் விளங்கக் கோரிச் செய்யும் ஓர் அறிமுக விழாவாக இந்த ‘அருணகிரி நாதரின ஆரூம நூற்றுண்டு விழா’ – நமமிடையே விளங்குகின்றது

இவ்வித நறபணிகளைச் செய்திருக்கின்ற அனபாக்ஞக்ஞம், அடியாகக்ஞக்ஞம், ‘ஸ்டாம்பு’ மூலம் வெளி நாடுகஞக்கெலவாம் ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகளின புகழ் பரப்பிய இந்திய அரசின அருசல் துறையினாக்கும் நமமுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்போமாக

உலகம் போற்றும் நம ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் பல தெயலீக உணாசசிகளையும் மும்மத ஆசாரியாகளின வழி முறைகளையும் பிற சிந்தாநதங்களையும் இதிகாச புரா

ணங்களையும் ஒருவகே இல்லைத்து, திருப்புகழ், கந்தா அலங்காரம், கந்தா அனுஷ்டி, கந்தா அந்தாதி, திரு வகுப்பு முதலிய நூல்களில் இசைத்துப் பாடி அருளி இருக்கின்றாகள் ஆகவே காநாடக மாநிலத்தில் மிகப் பெருமையுடன் நடத்தும் ஸ்ரீமத அருணகிரிநாதா அவாகளின ஆரூமது நூற்றுண்டு விழாவில் அனபாகளின முன்பாக சமாப்பித்துக் கொள்கிறேன்

அவைகளைப் பற்றிய கருத்துரைகளையும், பெருமையையும் பற்றி அடியேன என சிற்றறிவுக் கெட்டிய வரையில் பத்து இசைப் பாககளைப் பாடியுள்ளேன் அனபாகள் அவற்றைப் பாடி மகிழ் ஸ்ரீ முருகப் பெருமானின அனுஷ்டி பெற்ற ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகளின பாதங்களில் சமாப்பணம் செய்து கொள்கின்றேன்

—சாதி குஹானநதா

பஜ்ஜீன மடம்,
ஆசீனாயாமபட்டி ஆததார
சேலம் ஜில்லா - 636105
Salem Dt

விழிக்குத துணை திருமென மலூப பாதங்கள், மெய்மை குனரு
மொழிக்குத துணை முருகா எனும் நாமங்கள், முன்பு செய்த
பழிக்குத துணை அவன பனனிரு தோஞும், பயந்த தனி
வழிக்குத துணை வடிவேலும் செங்கோடன மழூரமுமே

பழு மெராஜி நோக்கில் முருகன்

பேராசிரியர் வ பெருமாள், எம் ஏ , பி டி , எம் ஆரா ஏ எஸ் ,
தலைமைத் தமிழப் பேராசிரியா & தமிழத் துறைத் தலைவரா
முதல் நிலைக் கல்லூரி
உரிகம், கோலாரா தங்க வயல் (K G, F) கருநாடக மாநிலம்

தமிழர்கள் தொன்று தொடருப் போற்றி யும் வழிபட்டும் வரும் இறைவன் முருகப் பெருமான் முருகனைப் பற்றிய மெய்ப் பொருளைச் சிந்திப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்

முருகு தமிழ் மொழி ஒனியை இலக்கண அடிப்படையில் ஆராய்ந்தால் அதில் மூன்றினம் இருப்பதை நன்கு அறியலாம் செவிக்கு மென்மையாக இருப்பது மீல்வினம், இடைப்பட்ட நிலையில் இருப்பது இடையினம், வன்மையாக இருப்பது வல்லினம். ‘முருகு’ என்னும் அழகு வாய்ந்த பெயரில் மூன்றினம் பொருத்தமாக அமைந்திருப்பது சிந்தித்தற்குரியது மு-மெல்லினம் இறைவன், அடியாக்கஞ்சகு அருள் புரியும் போதும் இரககம் காட்டும் போதும் இனியவனுக்கத் திகழுகின்றன ரு - இடையினம் நீதி வழங்கும் போது துலாக்கோவின் இடையில் உள்ள முள்ளைப் போல் காயதல் உ-வத்த வினா றி நடு நிலைமை உணாவுடன் செயல்படுகின்றன கு - வல்லினம் பகைவாக்கையும் தீயோரக்கையும் ஒறுக்கும் போதும் தீமையினை நீக்கும் போதும் ஆற்றல் சான்ற வளியவனுக் கிளங்குகின்றன அருள், நடு நிலைமை, வளிமை முப்பொருள் கீழ் முருகு ‘முருகு’ உணாத்துகின்றது

‘முருகு’ என்னும் திருப் பெயாக்கு வேற்று வகையிலும் பொருள் கொள்ளலாம்

‘மு’ முகுநத்தீயும் (திருமால்) ‘ரு’ ருததி ரஜீயும் (சிவன்) ‘கு’ கமலஜீயும் (நான் முகன்) குறிப்பதாகக் கொண்டாலும் பொருள் பொருத்தமாக அமையும் சுருங்கக் கூறுமிடத்து ‘முருகன்’ என்னும் சொல் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூப் பெரும் மெய்ப் பொருளை உணாத்துகின்றது மும் மூத்துகின் இணைந்த தத்துவமே முருகன்

வெல் கூடமை (acumen), அகலம் (breadth), ஆழம் (depth), தெளிவு (clarity) ஆகிய நான்கு நல்லிலக்கணங்களையும் கொண்டு அறிவு விளங்குதல் வேண்டும் முருகனுடைய வேல் இந் நான்கு இலக்கணங்களையும் உணாத்திய வண்ணம் இருக்கின்றது வேவின் நுனி கூடமையையும், நடுவிலுள்ள அகன்ற பகுதி அகலத்தையும், கீழ் நோக்கி அமைந்துள்ள நீண்ட கைப்படியும் அழுத்தையும், வேவின் பள்பளப்பு மிகுந்த சுட்டிராளி தெளிவையும் குறிக்கின்றன அறிவின் சினானமாக வேல் விளங்குகின்றது முருகன் ஞானப்பழமாக விளங்குகின்றன என்பதை சண்டு நினைவு கூடதல் தகும் அவன் சிவ பெருமானுக்கே ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்துத் தகபபன் சாமி என்னும் பெயா பெற்றுன எனபது பூராண வரலாறு சுருங்கக் கூறுமிடத்து வேல், வெற்றிச் சினானமாகவும் ஸீரச் சினானமாக

வும் விளங்குவதுடன் அறிவுச் சினானமாக வும் திகழ்கின்றது

ஆறுமுகன் . முருகனுக்கு ஆறு முகங்கள் என்று நாம் எண்ணும் போதும் பேசும் போதும் புறக் கண்ணுக்குப் புலனுக்கும் முகங்களை நாம் கருத்தில் கொள்ளுதல் கூடாது இனப் முகம், ஞானமுகம், விளை தீர்க்கும் முகம், வேலை முகம், வெற்றி முகம், மன முகம் ஆகியவற்றையே ஆறு முகங்களாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும் ஆறுமுகம் கொண்ட ‘முருகு’க்கு இளமை, அழகு, திருவிழா, தேனை, மணம், தெய்வம் என்னும் ஆறு சிறந்த பொருள் உண்டு ஆறு எனபதற்கு வழி என்றும் பொருள் முருகனுகிய ஆறு முகன்தன அடியாராகளை நலவழிப் படுத்துவான் என்னும் குறிப்பு ‘ஆறு’ என்னும் சொல்லில் அழகுற அமைந்துள்ளது அது மட்டுமன்று, ஆறுமுகனை வழிபட்டால் ஆறுதல் கிடைக்கும் என்னும் உட் பொருளும் உண்டு ஆறு முகம் என பதறகுக் கந்தசட்டி விரதத்துக்குரிய ஆறு நாளைக் குறிப்பதாகக் கொண்டாலும் பொருந்தும் கீழக் கண்ட ஆறு மெய்ப் பொருளை ஆறுமுகன் உணாததுவதாகக் கொண்டாலும் பொருந்தும்

- (1) முருகன் மும்மாததிக்கும் மேலாக நிறகின்றன
- (2) முருகன் சமரசத்தின் சினானமாக விளங்கின்றன
- (3) முருகு மும்மலத்தை முறியடிக்கும்
- (4) முருக பக்தி விளையைப் போக்கும்
- (5) உள்ளம் ஒன்றிய பக்தி இசையே முருகன் நெறி
- (6) முண்ட விளையாகிய விதியைத் தாண்டுவதே கதி

முருகனைப் பற்றிய பழமொழிகள்

முருகனைப் பற்றிப் பண்ணடத் தமிழாகள் கொண்ட கருத்து பல்வேறு பழ மொழிகள் வாயிலாக வெளிப்படுகின்றது முருகனுக்கு மேல் தெய்வமே இலக்ஷி என்று அறுதியிட்டு உறுதியாகக் கூறும் வகையில் ஒரு பழமொழி அமைந்துள்ளது இதோ அப் பழமொழி

‘சுககுக்கு மிஞ்சிய மருந்து இலக்ஷி சுபபிரமணியனுக்கு மிஞ்சிய தெய்வம் இலக்ஷி’

முருகன் ஒள்ளவயாரைப் பாாததுச் ‘சுட்ட பழம் வேண்டுமா சுடாத பழம் வேண்டுமா’ என்று கேட்ட கேள்வி பழ மொழியாகவே நிலைத்து விட்டது முருகன் ஞானக் கடவுள் எனபதை இப் பழமொழி நன்கு மெய்ப்பிக்கின்றது ‘திரை கடல் ஒடியும் திரவியம் தேடு’ என்னும் முது மொழியைக் கருத்தில் கொண்டு கடல் வழியாக வாணிபம் செய்வோக்கு முருகனே துணை புரிபவன் என்னும் நமபிக்கை இந்நாட்டு மகங்களுக்கு என்றும் உண்டு அந்நமபிக்கையின் பயனுகச் ‘செட்டி மககள் கபபலுக்குச் செந்தாரான் துணை’ என்னும் பழமொழி தோன்றிற்று செந்தாரான் எனபது திருச்செந்தாரில் எழுந்தருளி யுள்ள முருகப் பெருமானைக் குறிக்கும் முருகனுக்குக் காவடி எடுப்பது தமிழரிடையே நெடுங்காலமாக நிலவி வரும் சமய மற்பாகும் ‘எபபடி அலைந்தாலும் காவடி இராமேசவரம் போன்ற சரி’, ‘சமக்கிறவனுக்குத் தெரியும் காவடி பாரம்’ முதலிய பழ மொழிகள் முருகனுக்குக் காவடி எடுக்கும் வழக்கத்தை உணாததுகின்றன மாநில அரசு, பொருள் உதவி பெறுவதற்கு அடிக்கடி டில்லியில் உள்ள மததிய அரசிடம் செலவதை ‘மாதில் அரசு டில்லிக்குக் காவடி எடுக்கின்றது’ என்று இகழசசி தோன்றக் குறிப்பிட்டுப் பேசப்படுவதை நாம் கேட்கின்றேம் அந்த அளவிறகுக் காவடிப்

பழமொழி தமிழரிடையே மிக ஆழமாக வேறுனரி விடது துளி கூட இறையுணரவோ பக்தியோ இல்லாத முழுநாததி கரும தமமையும் அறியாமலே முருகனுக குரிய காவடிப பழமொழியைத் தம பேச சில வழங்குவதை தாம இனறும் கேட்கின ரேமே சுருங்கக கூறுமிடத்துக காவடிப பழமொழியை ஆதநிகரும் பயனபடுத்துகின்றனர் ‘சட்டியில் இருந்தால் அகபபையில் வரும்’ என்னும் பழமொழியை மேலோட்ட மாகப பாரக்கும் போது இது சமையற கலையைச் சோந்த பழமொழி போல தோன்றும் இதனை நுண்மாண நீழபுலத துடன் ஆராயும்போது இது அறிவுத் துறையைச் சோந்தது என்பது தெரியும் மூனையில் இருந்தால் தான் வாக்கில் வரும், என்று இப் பழ மொழிக்குப பொருள் கொள்ளலாம் இப் பழமொழியை மேலும் ஆழமாக ஆனமிக உணாவடன் ஆராயந்தால் இது கௌமார சமயக கருத்தைப புலபடுத்துவதை அறியலாம் கந்தா சட்டி முருகன் அடியாகஞ்சுகுப புனிதமானது அபபோது அவாகள் முறைப்படி விரதம் இருந்தால் முருகன் திருவருளால் அவாகஞ்சுகு நல்ல குழந்தைகள் பிறகும் (சட்டி - சஷ்டி, அகபபை - கருப்பை) கந்தா சஷ்டியின் போது விரதம் இருந்தால் குழந்தை பிறகும் என்பது இப் பழ மொழியின் ஆனமிகப் பொருளாகும்

கந்தனது அருமை பெருமை எல்லா வறைறயும் மிக விரிவாக எடுத்துரைக்கும் நூல் கந்த பூராணம் எந்நூலிலும் இல்லாத ஆழந்தகனர் நுண்ணிய கருத்துக்கள் இந்நூலில் உண்டு இவ வண்மையை ‘எந்த பூராணத்திலும் இல்லாதது கந்த பூராணத் தில் இருக்கும்’ என்னும் பழ மொழி உணாத்துகின்றது ‘கடவுள் துணை’ என்று பொதுவாக ஆதநிகாகள் அடிக்கடி கூறுவதைச் சிறப்பாக முருகன் அடியாகள் ‘வேலும் மயிலும் துணை’ என்று சொல்லுவாகள் ‘வேலும் மயிலும் துணை’

என்பது கௌமாரப பழமொழியாகவே ஆகிவிடது இலங்கையில் உள்ள முருகன் திருத்தலம் கதிராகாமம் அத திருத்தலத்திற்குச் செல்லக் கபபல ஏறிக் கடல கடத்தல் வேண்டும் கடல் பொங்கும் காலத்திலும் கரும புயல் வீசும் காலத்திலும் கதிராகாமத்திற்குச் செல்ல முடியாது ‘காலமல்லாத காலத்தில் கபபல ஏறிக் கதிராகாமா’ கதிராகாமா என்பது போல்’ என்னும் பழமொழி, இந்திய நாட்டு முருகன் அடியாகள் ஈழத்திலுள்ள கதிராகாமத் திறகுத் தல யாத்திரை செல்லும் வழக கத்தை நினைவுட்டுகின்றது ‘யாம இருக்கப பயம் ஏன்?’ என்று முருகன் தன் அடியாகளைப் பாரத்துக் கேட்பது போல அமைந்த வினாவும், ‘கந்தசாமி எங்கள் சொந்தசாமி’ என்று அடியாகள் கூற்றுக் அமைந்த திருவாய் மொழியும் கால்ப போக்கில் பழமொழிகளாகவே ஆகிவிடும் போல தெரிகின்றது

முருகப பெருமானைப் பற்றிய பழமொழி கள் மிகுதியாகத் தோன்றி நிலைத்திருப்பதைப் போல முருகன் திருப்புகழைப் பாடிய அருணகிரிநாதரைக் குறித்தும் முது மொழிகள் நிலவுகின்றன ‘வாக்கிறகு அருணகிரி’ என்னும் பழமொழியும் ‘காசுக குக கம்பன் கருணைக்கு அருணகிரி’ என்னும் பழமொழியும் இவண குறிப்பிடத் தக்கவை

சிறப்புப் பெயாகள்

முருக நமபிக்கையும் முருகன் வழிபாடும் பொதுவாக இந்தியாவிலும் குறிப்பாகத் தமிழகத்திலும் மிக ஆழமாக வேறுனரி நிலவில் வருகின்றன அவற்றின் நறபயனுக் முருகன் திருப் பெயாகளாகவுள்ள மககட சிறப்புப் பெயாகளை நாம அங்கிங்கு என்ற படி தமிழ் உலகம் முழுவதும் காண கின்றேம்

முருகன், முருகேசன், முருகானந்தம், முருகையா, முருகப்பா, முருகு, முருக

வேளா, முருகரத்தினம், குமரன், குமரவேளா, குமரப்பா, குமரேசன், குமாரசுவாமி, குமாரவேலு, குமார, கந்தன, கந்தசாமி, கந்தையா, கந்தப்பன், கந்தப்பா, சரவணனா, சரவணசாமி, சரவணமுத்து, சரவணபவன், வேலன், வேலமுருகன், வேலுசாமி, வேலாடுதன், வேலாடுதபபெருமாள், வடிவேல, வடிவேலாடுதன், ஆறுமுகம், சுபபிரமணியன், முத்துக்குமாரசாமி, பழனி, பழனிச்சாமி, பழனிவேல, செந்தூரான், செந்திலநாதன், செந்திலமுருகன், செந்தில் நாயகம், மயிலவாகனன், வள்ளிமனுளன், காாத்தி கேயன, சிவகுமார், தேவசேங்குபதி, சுவாமிநாதன், கதிரவேலு, கடமபன், கெளமாரன், காங்கேயன், வேளா, பாலசுபபிரமணியன், பாலமுருகன், கந்தரன், கூரேசன், சேந்தன், செவவேளா, பாலசந்தரம், ஞானபண்டிதன், தண்டாடுதபாணி, மனோகரன், தெயவசிகாமணி, ஹிசாகன், பழனியபபன், குருநாதன், சணமுகம், குனரககுடியான், அபிராமன், தணிகையப்பா, தணிகையரசு, மலீசசாமி, மலீயப்பா முதலிய மககட் சிறப்புபபெயாகள் முருகன் சிந்தனையை உண்டாக்கிய வண்ணம் இருக்கின்றன

திருப்புகழ்

முருகஜைப் போற்றும் இலக்கியங்களில் திருப்புகழ் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கது அருணகிரிநாதா முருகனின் வெறும் புக

ழைப் பாடினா அலலா, முருகன் திருப்புகழைப் பாடினா திருப்புகழ் செவிக்கு இனிக்கிறது, சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது, உள்ளத்திறகு உவகை அளிக்கின்றது, ஆருமிகாகு ஆனமிக மருந்தாக விளங்குகின்றது செவி வழியாக இனிதாகச் சிந்தைக்குச் சென்று பின்னா உள்ளத்தின் வழியாக உயிரை உயவிப்பதில் ஒப்பற்று விளங்குகின்றது திருப்புகழ்

அருண கிரிநாதா

ஆறுமுகப் பெருமானின அருமுகமைத் திருப்புகழாக இனிது திருவாய மலாந்தருளிய அருணகிரிநாதா இசைத் தமிழால் தெயவுத் தமிழை உயாத்தியவா அருணகிரிநாதா வாயமொழியின மெயப்பொருளை நன்கு உணாந்து தெளிந்த தாயுமானவா

‘ஓயா அருணகிரியப்பா உனைப்போல மெயயாக ஓா சொல விளம்பினா யா’ என்று பாராட்டிப் பாடுகின்றா

அருணகிரிநாதா ஆறுவது நூற்றுண்டு விழாவை மிகப் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் இந் நல்லாண்டில் நல்லறம் ஒங்குவதாக !

ஆலும	வெலும்	பலலுக்குறுதி
நாலும	இரண்டும்	சொல்லுக்குறுதி
பாலும்	தெனும்	உடலுக்குறுதி
வேலும்	மயிலும்	உயிருக்குறுதி !!

‘முருகன், குமரன், குகன்’ என்று மொழிந்து,
உருகும் செயல் தந்து, உணா(வு) என(று) அருளவாய ?
பொரு புங்கவரும், புஷியும் பரவும்
குருபுங்கவ ! என குண பஞ்சரனே !

— கந்தா அநுஷ்டி

புது டில்லியில் நூற்றுக்கணக்கான அனபா கருக்குக் கறபித்து அவாகளையும் பாடச செய்து மகிழ்ந்த பெருமை திரு ஏ எஸ் ராகவன் அவாகளைச் சாாநததாகும் தற பொழுது டில்லியில் திருப்புகழ் முழக்கப் படுவது போல இந்தியாவில் வேறு ஒரு நகரிலும் முழக்கப்படுவதில்லை புது டில்லி யிலுள்ள உத்தர சுவாமிமலை முருகன்னு

எழாவது படை வீடாகவே விளங்குகிறது அருணகிரியின் ஆரை து நூற்றுண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இவு வருடம் நாம் கல்யுகத்தில் பிரத்தியடச தெயவமாகிய குமரவேளை திருப்புகழ் கொண்டு துதி பாடி அவனது திருவருள் பெற்று விளங்கு வோமாக !

With best compliments from

TAMILNAD CEMENTS

ALANGULAM

Ramanathapuram Dt (Tamil Nadu)

Use "ARASU CEMENT"

for Super Strength and fine finish

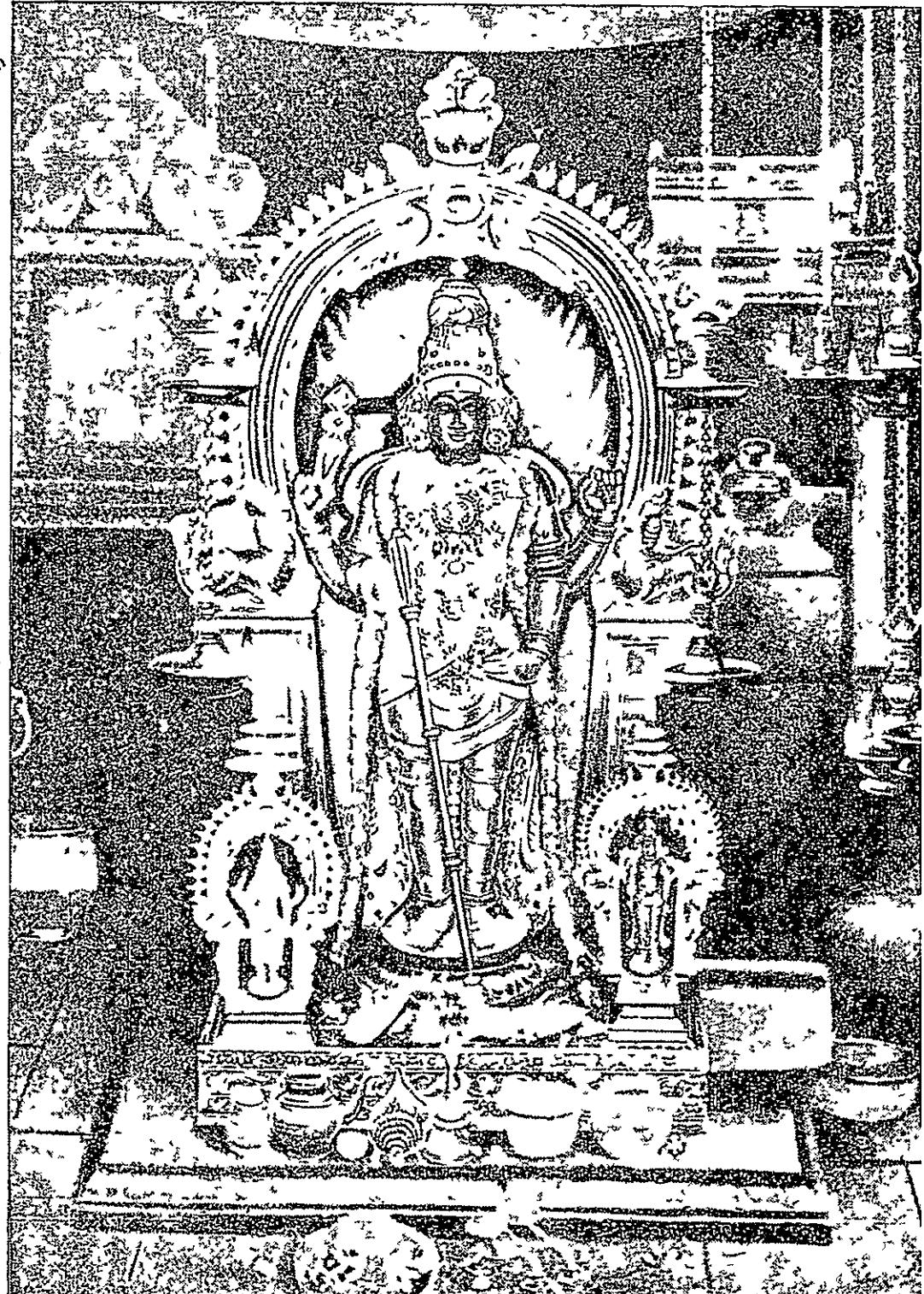
அருண்கிரிநாது அமுதமும் நாதோபாஸனையும்

டாக்டர் இராஜாராம

பிரபஞ்ச ஸ்ரஷ்டியின முன்னே ஸவயம் பூவாக எங்கும் வியாபித்திருந்த பரம பொருள் சிவபெருமான் அவர், தன கையிலிருந்த டமருகம் என்ற தோல் வாத தியத்தை அடித்து நாத ஒளியை ஏழுபயினா அந்த நாத பிரும்புமே பரணவம் ஒம் என்ற அகண்ட நாதம் அந்த ஒளியிலிருந்து ஸபதஸவரங்களின் கூட்டங்களும் அவைகளிலிருந்து லயம், ஜதி, தாளம் ஆகியவைகளும், 51 பீஜாக்ஷரங்களும் விரிந்தன ஆகவே, நாதமே உடமபான வாசிவன இதை மனதிற கொண்டே “நாததனுமனிசம் சங்கரம் நமாமி” (நாதமே உடமபாக வுடைய சங்கரனை தினமும் ஸமரிக்கிறேன) என்று ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸவாமிகள் பாடியிருக்கிறார் நாதத்தையே தன முழு மூச்சாக கொண்டு அதன மூலம் கீதத்தைகளை அமைத்து இறைவனை வழிபட்டு வந்தவர் நாராத முனிவா மற்றும் தேவ கந்தாவாகள், கின்னர விதயாதராகள், அுகஸ்தயா, துமபுரி, மதங்கா போன்ற எத்தையோ முனிவாகள் நாத உபாஸனையின மூலம் வீடுபேறு அடைந்திருக்கிறாகள் ராவணன் கைலாயமலையை தூக்க முயற்சித்து அதனடியில் நச்ககுண்டு உயிர்போகவிருக்கும் தறுவாயில் தன வீணையை மீட்டி இசையின மூலம் சிவபெருமானை மகிழ் விதது விடுபட்ட கதை நமக்கு தெரிந்ததே இதன பொருள் என்ன? ராவணன் பத்து தலைகளுடைய அரக்கன் பத்து தலைகள், பத்து இந்திரியங்களை குறிக்கின்றன அவன் இந்திரியங்களுக்கு அடிமையாகியைத்தை தூக்க முயன்றது போல,

நாம எத்தையை பெரிய பாபங்களை செய்து அவற்றை தூக்க முடியாமல் காலசக்கர்த்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டாலும், நாத உபாஸனையின மூலம் இறைவனின அருளைப்பெறலாம் என்ற இந்த பெரிய தத்துவத்தை மீண்டும் மீண்டும் நமக்கு உண்டாததுவதற்கு எத்தையோ மஹாங்கள் அவதரித்திருக்கிறாகள் தேவாரம், திருவாசகம், ஜயதேவ கீத கோவிந்தம், கிருஷ்ண ஸ்லா தரங்கிணி, திருப்பள்ளி எழுச்சி, திருப்பாவை, திருவிவம்பாவை, அருட்பா போன்ற நாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல்கள் அநேகம் ஸவிதா ஸஹஸ்ரநாமம் போன்ற நூல்களில் அம்பாளை நாதஸவஞ்சிணியாக வாணித திருப்பது இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது ஆதி சங்கரா ஸௌந்தராயலஹரியில் தேவி யின கழுத்தில் உள்ள ரேகைகளை ஸபதஸவரங்களுக்கு ஒப்பிட்டு வாணிதத்திருக்கிறார் ஒரு சமயம் ஸரஸவதிதேவி பாவதி தேவியின முன்பு வீணை வாசிக்கும் தறுவாயில், பாவதிதேவி தன திருவாய மலாநது “ஸாது” (நன்று) என்று மொழிந்ததாகவும், அந்த வாக்கின இக்கிமையை கேட்டு மொய மறந்து, மேலும் வீணை வாசிக்க விரும்பாமல் வெடக்குறறு ஸரஸவதிதேவி, தன வீணையை உறையிட்டு மூடி வைத்து விட்டதாகவும் ஸௌந்தராயலஹரியில் அழகாக வாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது இதை வெல்லாம் நாதத்தத்தின் பெருமையை மேலும் நமக்கு விளக்குகின்ற நிகழச்சிகள்

அத்தகைய நாத சொருபமான சிவனுருக்கும், அம்பானுக்கும் பிறந்த முருகன்

திருச்செந்தூர்
TIRUCHENDUR

தன தந்தைக்கே பிரணவ உபதேசம் செய் தவன எத்தனை பெருமை அவனுக்கு ? முருகனிடம் உபதேசம் பெற்ற பாக்கியம் பெற்றவாகள் உலகிலேயே மூன்றே போகள் தாம அவாகளில் முதல் இருவாசிவ பெருமானும், அகஸ்திய முனிவரும் மூன்றுமாவா நம அருணகிரிநாதா அவர்கள் தடுத்தாடகொண்டு “முதலைத்தாரு பத தித்திருமுக” என்று முருகவேள் அடியெடுத்துக் கொடுக்க, நாதமழை பொழிந்தவா அருணகிரியா ‘நாதவிநதுகலாதி நமோநமோ வேதமந்தர சொருபா நமோ’ நமோ’ என்று நாதமே உருவான முருகனை உபாளித்து அவனுடன் ஒன்றுக்கலந்தவா அருணகிரியா திருப்புகழை வாரிவழங்கி இக்கலியிலிருந்து நமமை கடையேற்றும் மாகத்தை நமக்கு தெளிவாக விளக்கியதால் அவா ‘வள்ளல்’ என்று புகழுபெற்று அவா வழங்கிய செலவும் என்றும் குறையாத, அழியாத செலவுமல்லவோ ? ஆகவே அவர்கள் விட பெரிய வள்ளல் உண்டோ ?

திருமாலும், பிரமமாவும் அடிமுடி தேடியும் அண்ணுத (எட்டாத) வாறு ஜோதி மலில் வடிவமாய சிவபெருமான உயாநது நினரருளிய ஸதலம் திருவண்ணமலை பஞ்ச பூத ஸதலங்களில் முககியமானது அங்கு அவதரித்தவா அருணகிரியா வயலூரில் எழுந்தருளியுள்ள மஹாகணபதியின் அருளால் திருப்புகழைப் பாடும் திறம் பெற்றதால் “பக்கரை விசித்ரமணி” என்று பாடி வினாயகருக்கு தன நன்றியை தெளி விக்கிரூ செய்பதியில் வைத்து உயா திருப்புகழு விருப்பமோடு செப்பு” [செயவயல், பதி = ஊரா — வயலூரா] — வயலூரில் உறையும் கணபதியே ! என்னியும் ஒரு பொருட்டாகக் கிருபுகழை விருப்பத் துடன் செப்புக என்றுயே ! உன்னை மற வேணே எனகிரூ ‘‘மயில், கடப்பமலா, வேல, சேவல், முருகவேளின இரு சீர்தி, அவன் பன்னிரு தோள்கள், வயலூரா’’ ஆகியவற்றை வைத்து அவன் புகழு பாடுக

எனாற வினாயகரை “அருளிறசீர பொயாத கணபதி” எனகிறா திரு நீறும், ஐபா மாலையும், திருவடி தீஸ்வாயும், மனோவுபதேசமும் முருகனிடம் பெற்று, பலவேறு தலங்களும் சென்று அவன் புகழு பாடி, பிரபுட தேவராஜனுக்கும், அவன் மக்களுக்கும் முருகனின தரிசனம் செய்துவைத்தாரா “அதல் சேடனராடு” என றபாட்சீப பாடி “மயிலும் ஆடி நீ ஆடி வரவேணும்” என று முடிக்கையில் அக்கணமே கலப மயில் மீது வந்து நடுச சபையில் காடசி கொடுத்தான முருகன் அவன் இன்றும் திரு அருணையில் கம்பததினொயனா என்று புகழு பெற்று கோயில் கொண்டிருக்கின்றா உலகறிய தமக்குக் காடசி தந்ததை “சயிலம ஏற்றத கை வேற்கொடு மயிலினில் வந்தெளீ ஆட்கொள்ள சகம அறியும்படிகாட்டி ய குருநாதா” என று ம, “உலகினில் அணைவாகள் புகழுவுற அருணையில் ஒரு நொடிதனில் வரு மயிலவீரா” என்றும் பாடியுள்ளா அருணகிரியா

இவர் பாடிய திருப்புகழு 16,000 க்குப் பேறபட்டது ஆனால் இன்று நமக்கு கிடைத்திருப்பது 1830 மட்டுமே இதில் 9 அவகங்கள் உள்ளன .

- 1) பொதுப பாடலகள் (ஆறுபட்ட வீடு, மற்ற பாடலகள்) 2) கந்தரலங்காரம் 3) கந்தரனுபுதி 4) ஏழு வகுப்புகள் (கடைக்கண்ணியல், சீபாத, தேவநதிரசங்க, சேவகன, வேல, வீரவாள், திருவேளைக்காரன் வகுப்புகள் - ஏழு) 5) வேலவிருத்தம் 6) மயிலவிருத்தம் 7) சேவலவிருத்தம் 8) கந்தா அந்தாதி 9) திருஎழுக்கங்களிற்குக்கை ஆகியவை

அருணை கோபுரததினொயனா அலங்கரித்துப் பாதது மகிழ அமைந்தது கந்தரலங்காரம் இது பன்னிரு திருமுறைகளில் 8 வதாக அமைந்தது தமிழ் மொழி யிலுள்ள 12 உயிரெழுத்துக்களும் முருக வேளின் 12 கைகளாகவும், 18 மெய்

யெழுத்துக்களும் அவனாது 18 கணகளாக வும் வாணிக்கிறா சரவணபவ என ற ஆறிறழுத்துக்களை குறிக்கும் ஆறு முகங்களுக்கு மொத்தம் 18 கணகள் அதாவது ஓவிவாரு முகத்திறகும் மூன்று கணகள் “தரி ஷண நேதராய நம” என்று ஸபரமனாய தி ரி சு தி யி ல வாணிததிருப்பதை நினைவிற கொளக குரியன, சுந்திரன், அகனி ஆகியவைகளே அம மூன்று கணகள் முருகு, கந்து, தயிழ், அழுகு, வடிவு என்று மூன்றிறழுத்துள்ள சீசா ற கள் ஆழந்த தத்துவங்கள் கொண்டவை

‘கச்டத்தபற’ எனற 6 மெய யெழுத்துக்களிலுள்ள ‘த’ எனற எழுத்தும், ‘ஙனுன நமண’ எனற 6 மெய யெழுத்துக்களிலுள்ள ‘ம’ எனற எழுத்தும், ‘யரலவழன்’ எனற கடைசி 6 மெய யெழுத்துக்களிலுள்ள ‘ழ்’ எனற எழுத்தும், சோநது உருவாகியது ‘தமிழ்’ அது போல வேவ இந்த மூன்று பகுதிகளில் சிறந்த ‘ம்’, ‘ா’, ‘க்’ எனற எழுத்துக்கள் சோநது உருவாகியது ‘முருகு’ முருகு என்றுல அழுகு எனபது பொருள் (முருகன்=அழுகன) ‘கந்து’ எனற சொல்லிறகு பற்றுக்கோல எனபது பொருள் (கந்தன்=ஜீவாகனுக்கு பற்றுக்கோடாக விளங்குபவன்) அஃறினை எனபடும் ஆயுத எழுத்தைப் பாரப்போம் ஃ எனற மூன்று புள்ளிகளை சோததால வரும் வடிவம் வேலாயுதத்தைதக குறிக்கும் வேலும், மயிலும், சேவலும் கூடிய முருகனை அலங்கரித்து, தன ஆனந்த அனுபவத்தை உலகுக்கு உபதேசித்து, யமனை வெலலும் உபாயுததை புகட்டி, வீரரஸம், அடைக்கலம், ஸதஸங்க பெருமை, பலசருதி ஆகியவற்றுடன் தொடுத்த பகுதியே கந்தரலங்காரம்

சுந்தம் வைத்துப் பாடுவதில் அருண கிரிக்கு நிகாயாருமிலகீ அவருக்கு அபார லயஞானமிருந்ததால் ‘ட்ணடிமம்’ எனற தோல் வாததியத்தை வைத்துக்கொண்டு பாடியிருக்கிறா ‘திதததததத’ என்று

தெரட்சகும 54 வது கந்தரந்தாதிப பாட வில சுந்தம் மிக வைத்துப்பாடி விலவிப்புத் தூராகர திகைக்க வைத்த நி க மூ சி சி நமக்கு தெரிந்ததே வாதில் தோற்ற ஆழவாரின காதை கொயயாமல், அவர் குற்றை வீசி எறிந்து, இனிமேல் வேறு புலவா எவரையும் துனபுறுத்தாதிருக்குமபடி ஆஜீயிட்ட அருணகிரியின கருணை சொல் விற கட்சகாதது எனவே கருணைக்கருணை கிரி என்று புகழ் பெற்றா எளிய சுந்த நடையில் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் பத்தாவது திருமுறையாக அனுப்புதியை அமைத்திருக்கிறா ‘அனு’ என்றுல ‘கூட இருத்தல்’ என்று பொருள் பூதி = பேறு, அனுபவம், பாக கி ய ம ஆகவே கந்தா அனுஷ்டி எனற சொல் லுக்கு முருகனின கூட இருப்பதால் ஏற படும் அனுபவம் எனபதுபொருள் ‘கந்தா’ எனற பதம் ஸகந்தன எனற ஸமஸ்கருத சொல்லிவிருந்து வந்தது ஆறு கிருததிகா குழந்தைகள் ஒன்று சோநது முருகனுன தால் ‘ஸகந்தன’ எனபபட்டான மேலும், கந்து எனற தமிழ் சொல்லுக்கு கொழும்பு அல்லது ஊன்று கோல எனற பொருள் உண்டு என்று மூன்னரே அறிந்தோம் ஓவிவாருவரும் தனித்தனியே அனுஷ்டி பாடல்களைப் பாடி அனுபவித்து உணாந்தால் தான் அதன் ஸவை தெரியும் அசுச்சவையை வாணிக்க முடியாது முருகனின கூடவே பககததிவிருக்கும் அனுபவம் துவைத நிலையை குறிக்கிறது அதைப் பெற்ற பின் கந்தனேடு ஒன்று சேரும் பெரு நிலை அதவைதம் ஆறு குழவிகள் ஒன்று சோந்தால் கந்தன என்று பெயர் பெற்றா போல, நமமை யெல்லாம் தனனுடன் ஒன்று சோததுக்கொள்ளும் அனுபூதியே மோக்கம் எனபபடுவது ‘வீடு பேறு’, ‘மீளாப பெரு நி ஸீ’, முகதி போனற பதங்கள் இதையே குறிக்கின்றன ‘சுமமா இரு’ சொல் அறு’ என்றலுமே அமமா! பொகுள் ஒன்றும் அறிந்திலனே’ என்று பாடியிருப்பதும், 43 வது அனுஷ்டி யில் ‘பேசா அனுஷ்டி பிறந்ததுவே’ என்று

கூறுவதும் அவரது அதனைத் திலையை குறிக்கின்றன புறப் பேச்சை ஒழித்து தனக்குள்ளேயிருக்கும் முருகனிடம் மட்டும் பேச்சை வைத்துக் கொண்டால் உலகப் பொருள்களும், விஷய சுகங்களும் மறைந்து போய்விடும் என பது இதன் கருத்து இந்த சமமா இருக்கும் பேசாப் பெரு நிலையை மேலும் “துங்கே காள மனததை” விடுவகோள் வெகுளியை “என்று துவங்கும் கந்தரவங்காரப் பாடலில் “இருந்தபடி இருங்கோள்” என்ற வாக்கின மூலம் மீண்டும் தெளிவாக உபதேசிக்கிறா அனுப்புதியின் ஆரம்பத்தில் “பஞ்சககர ஆஜீன பதம் பணிவாம”, என்று பஞ்ச சாக்ஷி ரூபமானவரும், பஞ்சககரங்களை (ஐந்து கைகளை) யுடைய வரும் ஆன கணபதிக்கு நமஸ்காரம் “ஆடும் பரி”, “வேலு”, “சேவலு” என்ற 3 விருத்தங்களில், ‘அ’ என்ற முதல் எழுத்து ஆண்டவளைக் குறிக்கிறது ‘அ’ முதல் ‘கஷ்’ வரை 51 ஸமஸ்கருத பீஜ அக்ஷரங்களையும், ஒவ்வொரு பாட்டிற்கு ஒவ்வொரு அக்ஷரம் வீதம் 51 பாட்டுக்கள் சோந்தது கந்தரனுப்புதி அதில் முதல் லெழுத்தான் ‘அ’ வின் தேவதை அம்பிகை அவஞ்கு இந்த அனுப்புதியை மதுரையில் கிளி ரூபமாக அவள் கையில் அமாந்துபாடி ஸமாபபிக்கிறா “மாதருகா புஷப மாலை கோலபரவாள் பாதத்தில் அணிவேனே” என்ற வாக்கும் இந்த ஸமாபபணத்தையே குறிக்கிறது ஆடும் பரிவேல ‘ஆடும்’ என்ற சொல்லை ஆ + (ட + ட) + ம என்று பிரித்தறிந்தால், ஆ + ட + ம = ஓம் என்று பிரணவருபம் வருகிறது என்வே ஆடுமொபரி என்பது பறணவருபமான மயில் ஆடும் காடசியை வருணிப்பதாகும் “எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம் சொல்லாய முருகா” என்ற வாக்கிலும், “யானுகிய என்னை விழுங்கி வெறுமதானுய நிலை நின்றது தறபரமே” என்ற 28 வது அனுப்புதியிலும், “செறிவறறு உலகோடுறை சிந்தையுமறறு அறிவறறு அறியாமையும் அறற நிலை” என்ற 42 வது

பாடலிலும், அதனைத் திலை நன்கு விளங்குகிறது அம மெய்ப்பொருளை உணாததிய முருகனை “உபதேசம் உணாததியவா” என்று 20 வது பாடலிலும், அன்று எனக்கு உணாவித்தது தான் எவ்வாரேருவாக்கு இசைவிப்பதுவே” என்று 30 வது பாடலிலும் பாடி முருகனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறா அம மெய்ப்பொருளை-அறிய ஆசைகொண்டு அரங்கா “ஒதாய்” என்று முருகனை கேட்டுக் கொண்டதை 36 வது அநுப்பதியில் பாடுகிறா இந்நிலையை என்னலை விளக்க இயலாது நீயே “சொல்வாய முருகா சரபூதியே! குருவாய வருவாய! அருளவாய குகளே (மனக்குகையில் உறைபவனே!)” என்று பாடிப்பாததி செய்கிறா

சாகதம், வைஷணவம், போன்ற ஷணமதங்களையும் போற்றி, எல்லா தெயவங்களின் மேலும் பாடல்கள் அமைத்திருக்கிறா அருணசிரியா கமலமாதுடன் என்ற பாடலில் ‘குமரி காளி பயங்கரி’ என ஆரம்பித்து அமபிகையை துதித்து, பின் எம் வினுயகன் என்று பாடி கடைசியில் இளையோனே! என்று முடிக்கிறா எந்த பாடலிலும் முடிவில் தன முருகனிடம் சோவது ஏக பாவம் (ஒரு நெறித் தனமையை) குறிக்கிறது அவங்னம் முருகனை நம நாயகனுக்கப் பார்த்து ஏக பாவத்தை வளர்ப்பது அவசியம் கடில்தர (விஷத்தை தரித்த), பணிதர (பாமபை தரித்த) வனனிதர (நெருபபை தரித்த) என்று தொடங்கும் ஸமஸ்கருத பாடலில் சிவபெருமாணைப்பாடி பின் ‘பணி சைலம்’ (பாமபு மலையான திருச்செங்கோட்டில் வாழும் முருகனே) என்று முடிக்கிறா ‘சருவியிகழுநது என்ற பாட்டில் கருதியிலங்கையழிநது விடுமபடி’ என்று ராவணன் அடக்கிய சந்திர சூரியாகளை விடுதலை செய்த விஷங்குவைப் பாடி, கஜேந்திர மோக்ஷம், சகடாசர வதம், இரு முருத மரங்களுக்கு மோக்ஷமளித்த ஸளைபய ரூபஹரி சரித திரம் பாடி, அபபோப பட்ட திருமால முருகனே என்று

முடிக்கிறா ‘புமியதனில்’ எனற பாடவில் புகவியில் விதத்கா எனறு திருஞானசம்பந்தரையும், ‘வண தமிழ்’ எனற பாடவில் ஆழவா கதையையும், சமயாசாரியா சரித்திரத்தையும், சைவ சிததாநத்தையும் பாடி யிருப்பது அவரது பரந்த நோக்கை காணபிக்கிறது ‘மால அய வென்டு சலாமிடு’ எனறு ‘சலாம்’ எனறு உருது மொழியிலும் பாடியிருக்கிறா கந்தரலங்காரம் 51 வது பாடவில் வரும் ‘ராவுததனே’ எனற சொல்லும் உருது மொழிச் சொல்லே “பச்சையொண்கிரி” எனற பாடில் “சபாசென்” எனறு வருகிறது இது ஹிந்திச் சொல் இதுவும் அவா மொழிப்பற்றை கடந்தவா எனபதை உணாதது கிறது நோய நொடிகள் நீங்க ‘இருமல் ரோக’ எனற பாடலும், பொருள் கிடைக்க “வசனமிக் வேற்றி’ எனற பாடலும், லெளகீக் சுகங்கருக்காக அமைத்திருக்கிறா ‘சேயவன் புந்தி எனறு தொடங்கும் கந்தரந்தாதிப பாடல் நவகரஹ தோஷங்களைப் போக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது பல ரஸங்களை அவா பாடல்களில் காணலாம் யமீன வெருட்டும் வீர ரஸம் விழிப்புறச் செயவனவாகும்—“தண்டாயுதமும் திரிகுலமும் விழுததாககி” எனறு கந்தரலங்காரத்திலும், நாளௌன செயும் வினைதான் என செயும்” எனறும், “யமபடாதொடாநதழைக்கின இடியென முழங்கி வெற்றி பேசலாம் நீங்கள் வாருமே! பெருத்த பாருளீரா!” எனறும் கூவி அழைக்கிறா இதுவும் வீர ரஸம்

மற்றிருப்பாடவில், சிவபெருமானின் வாக்கனமான ரிஷபம் திருமாலே எனறும், அத திருமாலின கையில் விளங்கும் சங்கும், முருகனின சேவலும், சூரியோதய சமயத்தில் ஒருங்கே முழங்குவதால், சங்கும் சேவலும் வேற்றலை, இரண்டிறகும் ஜீவன ஒன்றே எனறு வாணிக்கிறா மேலும், சேவல் முழங்க, சூரியோதயம் ஆழிற்று என்றெண்ணி ஆழபல மலாநது, இரவு முழுவதும் அதனுள்ளே சிறைப்பட்டு

கிடந்த வண்டு விடுதலை பெறு வது போன்று, திருப்புகழைக் கேட்ட மாததி ரத்தில் இதயத் தாமரை மலாநது அதில் சிறைப்படும் ஆனமா வீடு பேறு பெறும் எனறு பாடி முடிக்கிறா இது அவரது கவி நயத்திற்கு சிறந்ததோ சானறு

“சினதவா முடிக்கும்” எனற பாடல் திருப்புகழின பெருமைக்கு சிறந்த உதாரணப் பாடல் காம, கரோத, மேரா ஹ ம போன்ற இந்திரிய வெறிகளில் காமமே பெரும் கொடும் நோய எனபதை தன வாழக்கையில் நனாகு உணாநத பின், உலகத்தவருக்கு அதை எண்ணற பாடல்களின மூலம் அறி வறுததி அதினினரு மீஞும் உபாயத்தையும் கூறுகிறா சூரன், தாரகன், சிங்கமுகன் போன்ற அச்சராகளை முருகன் தன வேற படையால் அழித்த பெரும் புராணமே கந்த புராணம் அது என்றே ஒரு நாள் நடந்துபோன சமபவம்! அல்ல நம மனத்தில் ஒவ்வொரு தினமும், ஒவ்வொரு கஷணமும் தோன்றும் காம, கரோத இந்திரிய நோயகளே அந்த அச்சராகள் அவாகளை அழித்து நமமைக்காக்கும் வேற படையே திருப்புகழ இப்படிப்பட்ட சூக்கம் சூபமான தத்துவப் பொருளீ ஆங்கிலத்தில் Allegoric Significance’ எனறு கூறுவா உதாரணமாக, “சுசீகர! சிந்து உரமால வினைகளுனரை சிகண்டிகாணடே!” எனற கந்தரநதாதி பாடவில் ஆழந்த தத்துவம் அடங்கி யிருப்பதைப் பார்க்கலாம்” உரமால வினைகளுனரை = கொடும் மயக்கத்தைத் தரும் எனது நலவினை, தவினை யெனற இரு வினைகளாகிய மலையை, சிகண்டிகாணடு சிந்து = மயில் மீதேறி வந்து பொடி செய! எனவிறா சூரபதமனின் தமபியாகிய தாரகாசரஜையும், அவனது மாயா மலையாகிய கிரெளாஞ்சத்தையும் வேல வீசி பின்நடெறிந்த கந்த புராணகதையை அருணகிரியா இங்கு குறிப்பிடுகிறா வீரபாகுவும், தன சேளைகளும் கிரெளாஞ்ச மலைகளுள் அகப்பட்டு, அச்சர

மாண்யயினால் வெளியேறும் வழி யறியாது திளகத்திருக்கையில், எவ்வாறு வேல விடுதலு அம மாண்யயை விலக்கி அவாகனை விடுவிததாயோ, அதே போல் என விளையாகிய மலையை பின்நடிதறிந்து மாயா மோஹத்தையும் நீக்கு என்று இறைஞக்கிறா மேலும், ஒரு தத்துவப் பொருளைப் பாரப்போம் மனித உடமில், ஆறு முககிய ஸதானங்கள் (நிலைகள்) அமைந்திருப்பதாக ராஜயோகம் நமக்கு விளக்குகிறது அவை - மூலாதாரம், ஸவாதிஷ்டானம், மணிசூரகம், அனுறைதம், விசுத்தம், ஆஞ்சுஞ்சம் எனப்பனவாம் இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு தாமரை மலாபோன்றும், ஒவ்வொரு மலருக்கும், பீஜாக்ஷங்கள், அதிதேவதை, வாணம் என்று பதினாறு இதழ்கள் அமைந்திருப்பதாகவும் ராஜயோகம் கூறுகிறது ஸமஸ்கருத உடலோ எழுததுக்கள் புதினாறும் இந்த பதினாறு இதழ்கள் என்றும் கூறுவா ஸலிதாஸஹஸ்ரநாயத்தில் வரும் “விசுத்தி சகரநிலயா” என்ற பதம் இக கருத்தையே தழுவி, அமபிகை வீறறிக்கும் ஜநதாவது தாமரை ஸதானத்தை (கழுத்துப்பிரதேசம்) குறிக்கிறது அமபிகையிடமிருந்து உதித்தவனே முருகன் அவனும் சரவணபை பொய்கையிலே, ஆறு தாமரை மலாகளில், ஆறு சூபமாகத தோன்றி, ஆறு கிருதத்திகாபெண்களால் வளாக்கப்பட்டு, ஒன்று சோந்து ஆறுமுகம் கொண்டு, சரவணபவனென்ற ஆறு செய்தி தத்துவமேலே கூறப்பட்ட மனித சரீர ஸதானங்கள் ஒவ்வொன்று வீதம் தன ஆறு படைவீடுகளை இருப்பிடமாக்கி, நமக்கெல்லாம் ஆறுதலை யளிப்பவன் பெரிய தத்துவ விஷயம் இது எப்படி ஒரு சிறிய விதையானது தன நுள்ளே சூக்ஷ்ம சூபமாக ஒரு பெரிய ஆழமரத்தையே மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருந்து, தான் பகுவுமைட்டந்ததும் ‘மரத்தை வெளிவிடுகிறதோ, அதே போல், இத்தனை தத்துவப் பொருளை யும் “சரவணஜாதா நமோ நமோ” என்று ஒரே சொல்லிலுடக்கி வைத்தார் அருண

கிரி ஆகவே அவா நாதவிந்து வடிவான வா சூக்ஷ்மமானவா

மெய்வாய விழி நாசியோடு செவியாம ஜவாய வழி செல்லும் அவாவிளையே ஒழி வாய ஒழிவாய்’ முருகன் கழல் பெறறு உயவாய மனனே’’ என்ற மஞ்சேபதேச அனுபுதிப் பாடலை நாம யாண்டும் நினைவிற கொள்ள வேண்டும்’ அவன் தாள் பற்றுதார பிறவிப் பெருங்கடலை தாண்டார ஏழு பிறபும் பிறந்து, இறந்து, பிறந்து முடிவுரோ என்றும் எச்சரிக்கிறா மாஞ்ச ஜனனம் கெட மாண்ய விடா முந்தனை என்று முடிந்திடுமோ?’’ என்ற அவரது கேளவி நமமை விழிப்புறச செய்யும் துருத்தி போல வாயுவை குமபித்து பராண்யாம முறையில் உடலை பாழு படுத்திக் கொளவதை விட ஆறுமுகன் உபதேசம் பெறறு சிவபோகம் பயிலவதே மேல என்று மந்திர, தந்திர, யோக நிலைகளில் அலையாது சுருக்கமான முறையில் முத்தி பெறும் மாககத்தை பல பாடலகளில் விளக்கி பிருக்கிறா திருப்புகழை, ‘வினுயக துதி முதல் மங்கள்’ வரை ஷோட் சோபசாரங்களுடன் எல்லா பாடலகளையும், சுருதி, பாவம, லயம, தாளம் ‘இவைகளோடு கூட அமைத்து நமக்கு இன்று கற்றுத் தருபவர் புது திலவி ஸ்ரீ ராகவன் அவாகள் இப்பணிக்கே தன்னை அாபபணம் செய்துகொண்ட ‘பெரியோகளில் ஒருவா முருகன் ‘சரவணபவ’ என்று ஆரூணவன் தன பக்தா து ன பங்கள் கணாடு ஆறுதவன் அருணகிரியீன் ஆறுவது நூற்றுண்டு விழாவில், நமக்கெல்லாம் ஆறுத் காதலுடன் திருப்புகழ கற்று தருபவா ஸ்ரீ ராகவன் அவாகள் ஒரு சாதகஜீ மேல் நிலைக்கு தறபோதைய குழு நிலையில் அழைத்து செல்லும் பெரும் பணி யீல் இறங்கி பிருப்பவா அவா தலை நகரில் வசிக்கும் தலைவா கருணைக்கு அருணகிரி என்றபடி, ‘‘சாதகனுக்கு ராகவன்’’ என்று நாம கூறுவோமானால் அது மிகையாகாது அனாஞ்சர பின்பற்றி பயண்டவோமாக அதுவே நமமால இயன்ற நாத உபாஸனை’

ஸ்ரீ வைஷ்ணவி துணை

ஸ்ரீமத் அருணகிரி நாதரின் அருளிச் செயல்கள்

[அருடகவி — தவத்திரு ஸாதுராம ஸவாமிகள்,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவி ஆலயம், அமபாபுரி, வட திருமூலசீல வாயில்;
செனை - 600 062, (தமிழ் நாடு)]

ஸ்ரீமத் அருணகிரி நாதா இறைக்ககுச் சந்தேகக்குறைய 600 ஆண்டுக்காக முன்பு நிதித்தவர் எனபது ஆராயச்சியாளர் களின கருத்து அதைக கொண்டு, 1975 ஆம் ஆண்டாகிய இவ வாண்டில் அவரது ஆருவது நூருவது ஜயநதி விழா வைப் பாரத தேசம் முழுவதும் வெகு சிறப் பாகக் கொண்டாடி வருகிறோம் அந்த விழாவைக் கொண்டாடுகிற போது அருணகிரி நாத ஸவாமிகள் அருளிச் செயதுளள் தண்டமிழ் நூல்களின விவரங்களைப் பற்றி யும், அவவைற்றின சிறப்பியல்புகளைப் பற்றியும் பெரிதும் அறிந்து கொளள் ஆஸ்ததிக் அன்பாகளின உள்ள வகுக்கள் துடித்துக் கொண்டிருக்குந தானே! இதோ! அவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்கள்

அருணை வளளல் நம்மை எல்லா ம பொறுத்தவரை மிகக் பெருங் கருணை வளளலே ஆவா நாம் எல்லாம் பாடி உயய, முருகன் திருவருளைப் பெற, மத தமிழ் அறிவை வளாததுக் கொளள், இசை இனபம் நுகர, இலக்கண இலக்கிய நயங்களை உணர அவா அருளிச் செயதுளள் செந்தமிழ் நூல்கள் ஒன்பது வகையாக அமைந்துள்ளன

அவையாவன —

- 1 திருப்புகழ்
- 2 திரு எழு கூறறிருக்கை
- 3 மயில் விருத்தம்
- 4 வேல விருத்தம்
- 5 சேவல் விருத்தம்
- 6 கந்தா அந்தாதி
- 7 கந்தா அலங்காரம்
- 8 கந்தா அநுஷ்஠ி
- 9 திரு வகுபடு -

மேற் சொன்ன ஒன்பது தலைப்புகளிலும் அருணகிரிப் பெருமானின அருள் வாக்கு களின பெருஞ் சிறப்புகளை இனி, தனித் தனி ஆராய்வோம்

1 திருப்புகழ்

“எம் அருணகிரி நாதா ஒது பதினாறு யிரம் திருப்புகழ் அமுதுமே” எனனும் திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் வாக்கின படியும், “அருணகிரி நாதா அறைந்த பதினாறு யிரகவிதை” எனனும் அபியுகதா வெனாபாவின படியும், “முன்பதினாறு யிரமாம் பத்தித் திருப்புகழைப் பாடும் காண” எனனும் திருத்தணிகை ஸந்திதி முறைத் திருவாக்கின படியும்

‘திருப்புகழ்’ எனபது அருண கி ரி நாத ஸவாமிகளாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டது எனபதும், அதுவும் மொத்தம் 16,000 பாக்களாக அமைந்திருந்தன் எனபதும் தெளிவாக விளங்கும் இவை யாவும் ‘சந்தப பாக்கள், அருணகிரியின ஸொந்தப பாக்கள், நல்ல கந்தப பாக்கள், இவற்றிற்கு வேறு எந்தப பாக்கள் இவ்வுலகில் இனை?’ என்றாம் வணண்த தமிழிலே தம் எண்ணத்தை எல்லாம் வெளியிட்ட அருணை முநிவரி ன வாக்கின் வண்ணத்தை - திண்ணனத்தை - யாரே அறுதி இட்டு உரைக்க வல்லா? அப பாக்கடகுத் ‘திருப்புகழ்’ என்று பெயா குடிடியவரே வயலூராப பொய்யாக கணபதியாதானே!

‘செய்யபதியும் வைத்துயா திருப்புகழ் விருப்பமிடு செப்பென எங்கக்கருள்கை மறவேனே’ எனபது விநாயகா திருப்புகழ் வாக்கல்லவா? ‘திருப்புகழ் நிதம் பாடும் அனபது செய்யபதியில் தந்த வன நீயே’ எனபதும் திருப்புகழச் சொற் கிருடா இலக்கியா?

அருணகிரியாரின் சந்தப பாடடுக்குத் ‘திருப்புகழ்’ என வயலூரா விநாயகா போதந்ததும், அதை முருகப் பெருமான் (வயலூரில்) பின் மொழிந்ததும் எல்லாம், அவாதிருவாக்குகளாலேயே நமக்கு அறிமுகம் ஆவது ஒரு புறம் இருக்க, இந்தத் ‘திருப்புகழ்’ எனற சொல்லாடசி அருணகிரியாரின் காலத்துக்கு முந்தியேஸந்தரமூராததி நாயனா பாடிய வட திருமூலஸீல வாயில் தேவாரத் திருப்பதிக்கத்திலும், பன்னீராழ வாக்கில் குலசேகராழவாரின் ‘பெருமான திருமொழி’ யிலும் விரவி வரக காணகிறோம்

‘திருமூலஸீல வாயிலாய்! திருப்புகழ் விருப்பால் பாடிய அடியேன படுதுயாக்கனையாய்! பாசுபதா! பரஞ்சுடரே!’

—ஸந்தரா தேவாரம்

“தூராத மநக்காதல தொண்டா தங்கள குழாமகுழுமித் திருப்புகழகள் பலவும் பாடி”

—பெருமாள் திருமொழி.

அருணகிரியாரின் திருவாக்கிலேயே ‘திருப்புகழ்’ எனற சொல்லாடசி முன் சொன்னவை தவிர மேலும் வருகின்றன

‘இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடுபடிப்பவா’, ‘சிரிப்பவா தமக்கும் பழிப்பவா தமக்கும் திருப்புகழ் நெருப்பென றறி வோம யாமு’, ‘சிதர கவிததுவ சத்தமிகுத்த திருப்புகழ் மைச்சிறி தடியேனும் செப்பென வைத்து’, ‘திருப்புகழ் ஒதுமகருத்தினா சேருமதிருத்தணி’, ‘உனைப்பல நானும் திருப்புகழ் மாலும உரைத்திடுவா’, ‘களமுழுதும் வாழிய திருப்புகழ் முழக்குவனு’ என்றெல்லாம் வரும் திருத்தணித் திருப்புகழ், திருச்செங்கோட்டுத் திருப்புகழ், புதுவேதாள வகுப்பு முதனியபகுதிகளால் அருணகிரியாரும் இந்தச் சொல்லாடசியை, நமபி ஆசூரரயும், குலசேகராழவாரையும் அடிசூற்றியே உபயோகிப்பதாகத் தெரிகிறது எனவே, ‘திருப்புகழ்’ எனபது ‘இறைவனின கீததி ஆண்டவனின பெருமை’ என்று முறகாலத்தில் பொதுப் பொருளிலேயே வழங்கி வந்து, அருணகிரியா காலத்துக்குப் பின்தான் பொருளின சுருக்க நிலைய அடைந்து, சிறப்புப் பொருளில் அருணகிரியாரின் சந்தப பாக்களை-அதாவது முருகப்பெருமானின் புகழை-மட்டுமே குறிக்கிற அளவுக்கு வழக்குக்கு வந்துள்ளது எனத்திடமாகக் கூறலாம் ‘திருப்புகழ்’ போலச் சந்தத்தில் நாகை-அருடகவி-அழகு முதுப்புலவா அருளிச் செய்த ‘திருப்புகழ்’ எனற சொல்லாடசியும் ஈண்டு நினைவுகூதறபாலது திரு = தெய்விகமான, புகழ் = கீததி, அதாவது ‘தெய்வகீததி’ எனற பொதுமையான கருத்துப்போப, இன்று அச் சொல் அருணகிரிய

நின் 16,000 சுந்தப பாக்களை மாதத்திற்கே குறிப்பது வயலூராப பதியில் அண்ணுவும், தமிழுமான ஆளைமுகனும், ஆறுமுகனும் செயத் திருவருளின சிறபடே என்னலாம்

திருப்புகழ்-16,000 பாடினா அருணகிரி யார் ஆனால், அவற்றுள், தீக்கும், நீருக கும், இயற்கைக்கும், செலலுக்கும், காலத குக்கும் எனுசி, மிஞ்சிக கிடைத்திருப்பன 1830 பாக்களே ஆகும் இவையும் கிபி 1871 இல் திருப்புகழ் ஒலை ஏடு தேடத் தொடங்கிச் சேகரித்த வடக்குப்பட்டுத் தொடர்மணைய பிள்ளை அவாகளின் பெரு முயற்சியாலேயே தான் வெளிவந்தன அவாகள் விடா முயற்சியையும் மீறி, மீதி 14,670 திருப்புகழைப் பாக்கஞ்சும் எங்கே ஒடிஓளிந்தனவோ? தெரியக் காணகிலேம்

திருப்புகழில் 1000 கரும் மேலான சுந்தக குழிப்புகளைச்-சுந்த யாப்பிலக்கண் அமை தியை-அருண கிரி கையாண்டுள்ளார், தத்த, தனன், தைய, தநத, தான், தனை, தாத்த, தாநத, தானன் முதலிய பலவகைச் சுந்த ஒசைகளையும் வெகுநயம் படக காட்டுகிறா திருப்புகழ் முழுவதுமே தமிழிலக்கியச் சுடையும், சுந்த இலக்கண் அழகும், தாளக் கட்டுகளின் ஒசை நயமும், இசை இனபம் அநுபவித்தற குரிய ஒளிக் குறிப்புகளும், பல வகை வாதத்தியங்கள் முழுவகொள்களை வழங்குகின்ற தனமையும் யாவும் ஒரு சேர அமையப் பெறறி ருக்கிற ஒரு தனித் தெயவக கருஞ்சம் என்னலாம் இயற்றமிழ் விளக்கமும், இசைத் தமிழத் துலககமும், நாடகத் தமிழ் நடநமும் பொங்கித் ததுமபுகின்ற தீநதமிழப் பூங்கா திருப்புகழ் ஹிந்து ஸமய ஸாவகை வை ஸமரஸ்ததையோ, வட மொழி தமிழ் மொழிக் கதமபச் சுவையையோ, நவரஸ் நாவனமையையோ, இதிஹாஸங்களாகிற ராமாயணம், மஹாபாரதம் இவற்றின கதை அமசங்களையோ, பெரிய புராண நாயனமாகளின வரலாறுகள், கந்த புராணக கதைகள், திருவிளையாட்டற

புராணச் சரிதரங்கள், ஆழவாராகளின சரிதைகள் இவற்றையோ, சரியை, கரியை, யோகம், ஞாநம் என்னும் நானகு ஞாநபாதங்களின விளக்கங்களையோ, காம, பக்தி, யோக, ஞாநம் என்னும் நானகு மாககங்களின இயலபுகளையோ, அஷ்டாங்க யோகம், ஸமாதிநிலை, ஷடாதார யோக மேன்மை, முகதி நிலை இவற்றின உண்மை விளக்கங்களையோ, பழக்காலப் பழக்க வழக்கங்களின பாங்குகளையோ, சருங்கார ரஸததின 64 கலை நுணுக்கங்களின சிறப்பியலபுகளையோ, முருகக் கடவுளின முழுத தனமையின கருணை, அழகு, வீரம், ஆற்றல், மேன்மை, பரம பொருள் உண்மை முதலியவற்றின பானமை களையோ, அவரது அததனை நாலகளிலும் அடியில் மறைந்து இழையோடியிருக்கும் சாக்த ஸம்பரதாய நெறி முறைகளையோ சகதி பரதவக கொள்கையையோ-யாவற றையுடே இன்னும் பிற பிற தனித் தனி அமசங்களுடன் திருப்புகழில் விரவி நிறக காண கிறோம் திருப்புகழில் காணப்பெற்று பல வேறு செயத்தினின உயாசசிகள் ஒருப்பும் இருக்கட்டும் ‘திருப்புகழே மறொ மந்தரம்’ என ஸ்ரீ வள்ளிமலைத் திருப்புகழ் ஸச்சிதாநந்த ஸவாமிகட்சுச் சேஷாதரி ஸவாமிகள் உபதேசித்த வண்ணம் திருப்புகழில் மறொ மந்தரங்கள் யாவும் ஸதூ ஸமாக வும், ஸாக்ஷமாகவும் ஆங்காங்கே பொதிந்து கிடக்கின்றன திருப்புகழ் என்னும் கடவிலை ஆழ ஆழ முகத்திக் குளித்தால் மேலும் மேலும் பலபபல் அருமை பெருமை வாய்ந்த முதலுகளை எடுக்கலாம் ‘முதலைத்த தரு’ எனத் தொடங்கும் முதல் திருப்புகழம் ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டால், நாலாகத் துவங்கும் அபபாடலீன மூலமாக, முழுத திருப்புகழ் நாலுமே மேலும் மேலும் பறபல் முதலைத்த தந்து கொண்டே இருக்கும் என ஸாக்கபபடுத்து கிறது ‘திருப்புகழை’ புத்தகத்தை ஒருவாகையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு வாசிக்கத் தொடங்கினால் மேலும் மேலும்

பக்கங்களைத் ‘திருப்புகு’, ‘திருப்புகு’ என்று வாசகாகளைத் தூண்டுமே தவிரப்புத் தக்தை தழுடி வைத்து விடத் தோன்றவே தோன்றுது

‘திருப்புகும் படிக்குமஅவா சிந்தைவலுவாலே

இருத்தரை மதிப்பதிலை உனரனாருளோலே என்ற

அபியுகதாகளின் வாக்குக்கு இணங்கத் திருப்புகுமூப பாராயணம், திருப்புக்குமூப பஜீன், திருப்புகும் இன்னிசை, திருப்புகும் ஸங்கீத உபந்யாஸங்கள் (இன்னிசைச் சொற்பொழிவுகள்) முதலியன் ஸதா செய்து கொண்டிருக்கிறவாகஞ்சுகுத் திருப்புகும் அமுதமாய இனிதது, உடலுக்கு உறுதி, உள்ளத்துக்கு உறுதி உணாவுக்கு உறுதி, உயிருக்கு உறுதி அனிததும் கொடுத்து உதவும் எனபதில் அசையாத நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விடுவதைக் காணகிறோம் ‘‘திருப்புகும் ஒளிகை நாவெலாம்’’ திருப்புகும் வழங்குக உனம் எலாம்!! என இனிது முழங்குவோம்

2 திரு எழு கூற்றிருக்கை

‘திரு எழு கூற்றிருக்கை’ எனபது 96 வகைத் தமிழப் பரபந்தங்களுள்ளது,

இது, ‘மினைக்கவி’ வகையைச் சோந்தது, இது ஒரு சிதர கவி, அதாவது தோ (ரதம்) போலப் படம் போட்டு அதற்குள் கட்டைகள் அமைத்து இப் பாடலை அதற்குரிய முறைப்படி எழுதினால் பாடல் முழுதும் ரதத்துக்குள் அடைப்பட்டு அமைவது ஓர் அழகு அதனால் இதனை ‘ரதபந்தப் பாடல்’ எனவும் கூறுவா ஒன்று முதல் ஏழு வரை முறையே வரிசை கரமப்படி எண்கள் ஏறியும் இறங்கியும் வர அமையும் படிப் பாடபபடுவதே திரு எழு கூற்றிருக்கை எனப்படும் திரு - அழகிய, முதல் திச செலவத்தைத் தருகின்ற, எழு - (ஒன்று முதல்) ஏழு வரை எண்ணீக்கு குறிக்கும்) கூறு - சொற்கள், இருக்கை - இருக்குமபடியான கவி அமைப்பு எனபதே இச் சொற்களுடையிருந்து பொருள் அருணகிரி நாதரை ‘நாறகவி ராஜன்’ (ஆசு கவி, மதுரகவி, சிதரகவி, விஸததாரகவி எனப்படும் நாலவ்வகைக் கவி கணக்கு முதல் அரசு) எனபதற்குச் ‘சிதரகவி’யாக நினரு ருஜூப் படுத்துவனு, இதுகாறும் கிடைத்துள்ள அவரது பாக்கஞ்சூ ஒரு ஒன்று தான், இரண்டாம் பகுமாகத் திருப்புகும்பாக்களில் விரவி வரும் ‘கரந்துறை பாக்களைச் சொல்லலாம் இவரைப் போல திரு எழு கூற்றிருக்கை பிற தெய் வங்கஞ்சுகும் பாடி யிருக்கிறவாகள் மிகச் சிலரே *

* 1 சிவப்ரீரான் திரு எழு கூற்றிருக்கை	— நகசீரா & திருஞாந் ஸமபந்தா
2 திருமால் , , ,	— திருமாங்கை ஆழுவார்
3 தேவி (வைஷ்ணவி)	— இக கட்டுரை ஆசிரியா
4 முருகன் (வள்ளிமலை)	— , , ,
5 விநாயகர் , , ,	— பால கவி எம் கே வேங்கடராமனு
6 நமமாழவார் , , ,	— மாறன அலங்கார ஆசிரியா

திருஞாந ஸமபநதரது திரு எழு கூறறி ருக்கணயைப் போல அருணகிரியா அருளி யளன் திரு எழு கூறறிருக்கக்கூடும் ஒரு தனிச் சிறப்பு உண்டு ஆளுடைய பிளளீயா, தமதநடை சிவபாத ஹருதயா விருப பத்துக் கிணங்கத் தமது தேவாரப் பதிகங்கள் முழுவதையும் பாராயணம் செய்த பயன் பெறும்படி ஒரே புதிகம் அருளிச் செய்யும் முகத்தான் உதவியதே சிவ பிரான (சீகாழித) திரு எழு கூறறிருக்கக் அதே போலத் திருவேரகத்துக்கு அருணகிரியா பாடியளள் திருஎழுகூறறிருக்கக் கூட, அவரது இதர நூல்கள் அனைத்தையும் பாராயணம் செய்த பலனைத் தரவல்லது எனபது ஆன்றோருகள் கண்டறிந்த உண்மை அருணை முறிவா குமபகோணத்தில் ‘‘செஞ்சிசால் சோ சிதரத் தமிழரலுண செமபொன் ஆவத்தைப் பெறுவேனே?’’ எனத் திருப்புகழ் பாடிக, குடந்தை முருகனை வேணாடினா அங்கனமே, அதற்கருகில் உள்ள ஸவாமி மலையிற் சென்றதும் குமர குருபரனின் பாத தாசநம் பெற்றுப்பின, சிதரத் தமிழக கவியால்-திருஎழுகூறறிருக்கக்யால் - ஸவாமி நாதஜௌப பாடிப் பரவினா எவவளவு விரைவில் வேண்டு கோளகளை அடியாக்குக்கு முருகன் பூததி பண்ணி வைக்கிறுன் அதனாலே அவசீக ‘கலியுக வரதன்’, ‘கணகண்ட தெயவம்’, ‘‘ஏழை பங்காளன்’ என்றெல்லாம் போற்றுகின்றோம்!

அருணகிரியாரின இத திரு எழு கூறறிருக்கக்கூடில், ‘‘காவிரி வட கரை மேவிய குருகிரி இருநத ஆறெழுதது அநதணா அடி இணை போற்ற ஏரகத்தி றைவன என இருநதஜௌயே’’ என வருகின்றது இவவடிகளில் ஸவாமி மலை அதாவது, ‘‘உத்தர ஸவாமி மலை’ புது திலசீயில் அமைந்துள்ளது, ‘‘மதய ஸவாமி மலை’ எனச் சொல்லத் தக்க-‘ஸவாமி மலை’ எனவே போ பெற்று வழங்கும்-மலை ஒன்றில் பூனுவுக்கு அருகில் உள்ள தமிழனபாகள் முருகன் கோயில் ஒன்று எழுபபப் போவதாகவும்

கேளவிப்படுகிறோம் தக்கிணைஸ்வாமி மலை எனபது காவிரியாற்றின வட கரையில் உள்ள ‘‘குரு மலை’’ என்னும் திருவேரகமதான எனத் தெள்ளத் தெளிய விளக்கமதருகிறா அருணைச் சந்த முநிவா

‘‘ஏரக வெறபெனும் அறபுதம மிகக் ஸ்வாமி மலைப் ப்பதி’’ என வரும் இரண்டு திருப்புகழப் பாககளும் கூட இதற்குச் சான்று பகாநது பக்க பலமாய் நிறகினரன் ‘‘ஏரகம் எனபது மலைநாட டெருபதி’’ எனத் திருமுருகாற்றுப் படைக்கு நசி னாக்கினியா உரை வகுத்ததைக்கொண்டு கேரள தேசத்தில் தான் ஏரகம் இருக்கிறது தமிழ் நாட்டில் அன்று என்று சிலா வாதம் செய்வது பயனற்றது! எனபதை அருணகிரி உண்மை துக்கிறா

3 மயில் விருதுதம்

‘‘மயில் விருதுதம்’’ 10 பாககளால் ஆனது பதினாறு சீரக்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருதுதப் பாடல்களால் அமைந்த தொரு பதிகம் பேரானாற் இம் மயில் விருதுதம் முன்னே ஒரு காபுபு பாடலீயும் (அதாவது கண்பதி தோததிரத்தையும்), பின்னே ஒரு நூற்பயன் (பலசகுதிப) பாடலீயும் கொண்டு மொத்தம் 12 பாடல்களால் நிறைவேற்கின்றது மயில் வாஹ நம முருகவேளின ஊதியாய் மட்டும் இல்லாமல் ஆணவத்தை ஆண்டவன் அடக்கி ஆளகிறா எனற தத்வத்தையும் விளக்குகிறது மேலும், ஆடம்பரமான - படா டோபமான - தோற்றத்தைத் தோகைகளால் விளக்குகின்ற மயிலின மேல் ஏறி முருகன் வீறிறிருக்கின்ற தன்மை, அஹங்கார மமகார மயமாயிருந்து டமபம் செய்யும் மாண்பை ஒடுக்கி, அமுக்கி, அதை வென்று, தன அரசாட்சியை இறைவன செலுத்துகிறா எனற பேருண்மையைத் தான் புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது ஒரு கோணத்தில் தோகுக்கையில், ‘‘ஆணதனி மநதர ரூப நிலை கொண்ட தாடு(ம) மயில் எனப தறியேனே’’ - என்ற

சோலைமலீத் திருப்புகழுச் சொற்றிடூரா
களினபடிப் பரணவ ரூபமாயத் தோகை
மயில் தோற்றமளிக்கிறது எனபதும் புலனு
கிள்ளது இத்தகைய பறபல அறுபுதக கருத
துகளைத் தமக்கே உரிய பாணியில், சந்த
நயம் கொஞ்ச, உபமான உபமேய அணி
கள் பொனிய, வட மொழியும் தென் தமிழும்
விரிவி வரும் மணிப்ரவாள் நடையில்
அழுகு ஒழுகப்பாடி, மயில் விருத்தமாகக்
கொடுத்திருக்கிறா ஒசை முநிவா

மயில் விருத்தத்தின் ‘நூற்பயன்’ பாடில் அவா தெரிவிக்கும் பலா பலன்களை
நோக்குமிடத்து, யாருமே மயில் விருத்தம்
பாராயணம் செய்யாமல் இருக்கமாட்டாரா
கள் எனத் துணிந்து கூறலாம்

காண பரமபதைக் கணத்தின் மூலம்
அருணாகிரி நாதா, பரபுட தேவராஜன்
ஸ்வைப்பில் முருகவேளை வரவழைத்துக்
காட்ட முயன்ற போது, முருகனுக்குரிய
வாறுநமாம மயில் அவருக்கு அருகில் அப
போது இல்லாமையால் அவா புறப்படத்
தாமதம் ஆயிற்று என்றும், அதனால் இம்
மயில் விருத்தம் பாடி மயிலைச் சென்று முருக
வேள் திரு முன்பு ஆடசெலால்வி-வேண்டிகளோ
என்றும், அதனபடி மயிலும் சென்று
ஆட அதனை வாறுநமாக உபயோகித்துக்
குரவேள், ராஜ ஸ்வைப்பில் கறகமபம்
பிளக்க மரக்கதக் கமபதத்தின் மீது பொற
கமபம் போல் வந்தாரா என்ற வரலாறு
வழங்கி வருகிறதும் அறிதறபாலது

4 வேல விருத்தம்

(இ) ருக்க கடவுளின வேலாயுதத்தைப்
பற்றிப் பதினுனாகு சீககழி நெடில் அடி
ஆசிரிய வருத்தத்தில் 10 பாக்களாக ஆக
கப பெற்றதே வேல விருத்தம் எனபது
இது வேலாயுதத்தின நோமை சீமைகளை
எல்லாம் தொகுத்துக் கூறுவது அருண
கிரி நாதரின வாக்கில் இதர நூல்களில் எவ்வனம் வட மொழியும் தென் தமிழும்
கலந்து மணிப்ரவாள் நடையில் விடவில் வரு

கிள்ளனவோ அவங்களே இந்த வேல
விருத்தம், முன சொன்ன மயில் விருத்தம்,
பின் சொல்லப் போகும் சேவல்
விருத்தம் ஆகிய முன்று நூல்களிலும் கூட
அந்த மணிப்ரவாள் நடை ஆங்காங்கு
மளிந்து கிடப்பதைக் கண கூடாகக்
காணலாம் வேல வகுப்பு, வேல வாங்கு
வகுப்பு இவற்றில் காணக் கிடக்கும்
அநேகம் கருத்துகளை இந்த வேல விருத்தம்
பதிகத்தும் காணலாம் இங்களே மே
அருணாகிரியா பாடிய மயில் வகுப்பும்,
மயில் விருத்தமும் கூட அநேக ஒற்றுமை
நயங்களை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன
ஆனால், சேவல் விருத்தம் பாடிய அருண
கிரி நாதா ‘சேவல் வகுப்பு’ என ஒன்று
பாடியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை, கிடைத்
திருக்கும் திரு வகுப்புகளில் அப்படி ஒரு
திரு வகுப்பைக் காணப் பெறுமையால்,
ஒரு வேளை அவா அவங்கள் ஒரு ‘சேவல்
வகுப்புப் பாடி யிருந்தும், ஆனால், அது
நமக்குள் கிடைக்கப் பெறவில்லை என்று
வேண்டுமானால் கொள்ளலாம் மேலும்
மயில் விருத்தம், வேல விருத்தம், சேவல்
விருத்தம் ஆகிய இம் முன்றையும் அநேகம்
பதிப்புகளில் அச்சுப் பிழை, சொற் பிழை,
பொருட்பிழைகள், ஏற்படுமெப்படி எழுத்துப்
பிழை, இலக்கணப் பிழை இவைகள் எல்
லாம் மலியுமபடிப் பலா பலவிதமாக அச்
சிட்டு வெளியிட்டிருப்பதையும் காணகிறேம்
அந்தத் தவறுகளை எல்லாம் திருத்திக்கொண்டு நல்ல முறையில் திருத்தமான
பாக்களைப் படித்து நெட்டுருச் செய்து
பாராயணம் பண்ண விரும்பும் வாசக அளா
பாகள், தமிழப் பேரறிஞா-தணிகைமணி
வச செங்கலவராய் பிள்ளை முதலிய
பெரியவாகளின் அணிந்துரை ஆகியவற
ஞேடு திருச்செங்கோட்டு ஷஷ்டி வழி
பாட்டு ஸங்கததாரா 1968 இல் வெளியிட்ட
இலவச வெளியீடாகிய ‘‘ஆடும் பரிவேல
அணிசேவல விருத்தங்கள்’’ என்ற தூய
பதிப்பை வரவழைத்து வைத்துக்கொண்டு
நிதய பாராயணம், பஜீன், இனனிசை

முதலிய நிகழச்சிகளில் ஸரியான பாடல் படி உருப போட்டு, இம மூன்று விருத்தங்களையும் ஸரிவ்ரப பரவச செய்வாகளாயின ஆஸ்தத்திகா உலகமும், தமிழ உலகமும் போற்றும்

5 சேவல விருத்தம்

‘சேவல விருத்தம்’ எனபதும் பதினாணகு சீக்கழி நெடில அடி ஆசிரிய வருத்தப பாக்கள் பத்தால ஆன பதிகம் தான் இதற்குத் தனியே ஒரு காபடுப பாடல் போன்ற விநாயகா ஆதியும் இருக்கிறது இதைச் சோதது மொத்தம் 11 பாக்களாக அமைகிறது இச் சேவல விருத்தம் இது, முருகவேளின கோழிக கொடியின சிறப பியல்புகளை எல்லாம் விவரிதது, விளக்கமாகக கூறும் தோதத்திர நூல் சேவல விருத்தக காப்பில் கோகாணக கதையையும் அருணகிரியா நினைவுறுத்துகிறா சேவல விருத்தப பாக்களில் முருகவேளினகோழிக கொடியானது சரீர அமைப்பினாலும், சிறகுகளின அசைவின ஆற்றலினாலும், அலகின திறத்தாலும், கொக்கரிக்கின்ற குரல் ஒவியாலும், செய்கின்ற செயல்கள் பலவற்றைத் திறமபட அருணகிரியா விவரிததுள்ளா அதோடு மட்டும் நிலாமல, பேய, பிலஸி, குநயம், பிசாச முதலான வற்றை விரட்டி ஒட்டும் ஆற்றல் உடை

யது சேவல என்றும், உடல் நோய களோடு, உள்ள நோயகளையும் தீக்க வல்லது கோழி என்றும், இப பகுதியில் அவா விளக்குகிறா “ஆடும பரி, வேல, அணி சேவல விருத்தங்கள்” - ஓவவொன்றிலும் வண்ணப்பாகவைச் சோந்த சந்த விருத்தம் ஓவவொன்றேனும் அ கை மந திருப்ப து ம அருணகிரி நாதருடைய இதர நூல்களில் அவரால கையாளப பெறறிருக்கினாற சொல்லாட்சிகள், வழக்காறுகள் முதலியன இம மூன்று விருத்தங்களிலும் அபபடி அபபடி நிரமப விரவி வருதலாலும், இந்த மூன்று விருத்த ஊலகஞ்சும் நிச்சயம் அருணகிரியாரின திருவாக்கே எனபது மிகத் தெளிவாகப் புலன்னும்

தணிகை மணி வ ச செங்கலவராய பிள்ளை அவாகள் பாடியுள்ள சேவற பாடடு, வேற பாடடு, மஞ்சஞ்சுப பாடடு ஆகிய கையும், திருத்தணிகைக கந்தபபதேசிகா இயற்றியுள்ள வேல, மயில், சேவல இவற கைறப பறறிய நூல்களும், வண்ணச சரபம் தண்டபாளி ஸவாமிகள் இயற்றிய வேல அலங்காரம், மயில் அலங்காரம் முதலிய நூல்களும், அருணகிரியாரின இந்த மூன்று விருத்தப்பா, பகுதியை முழுதும் பொரு ஞாநது நன்கு விரிவாக அறிந்து அநுபவிப்பதற்கு உறுதுண்ணயாக நின்று உதவும் எனபதில் ஜயமிலகை (தொடாச்சி)

With best compliments from

Sri G. N. KRISHNAMURTHY

BANKER & MUNDY MERCHANT

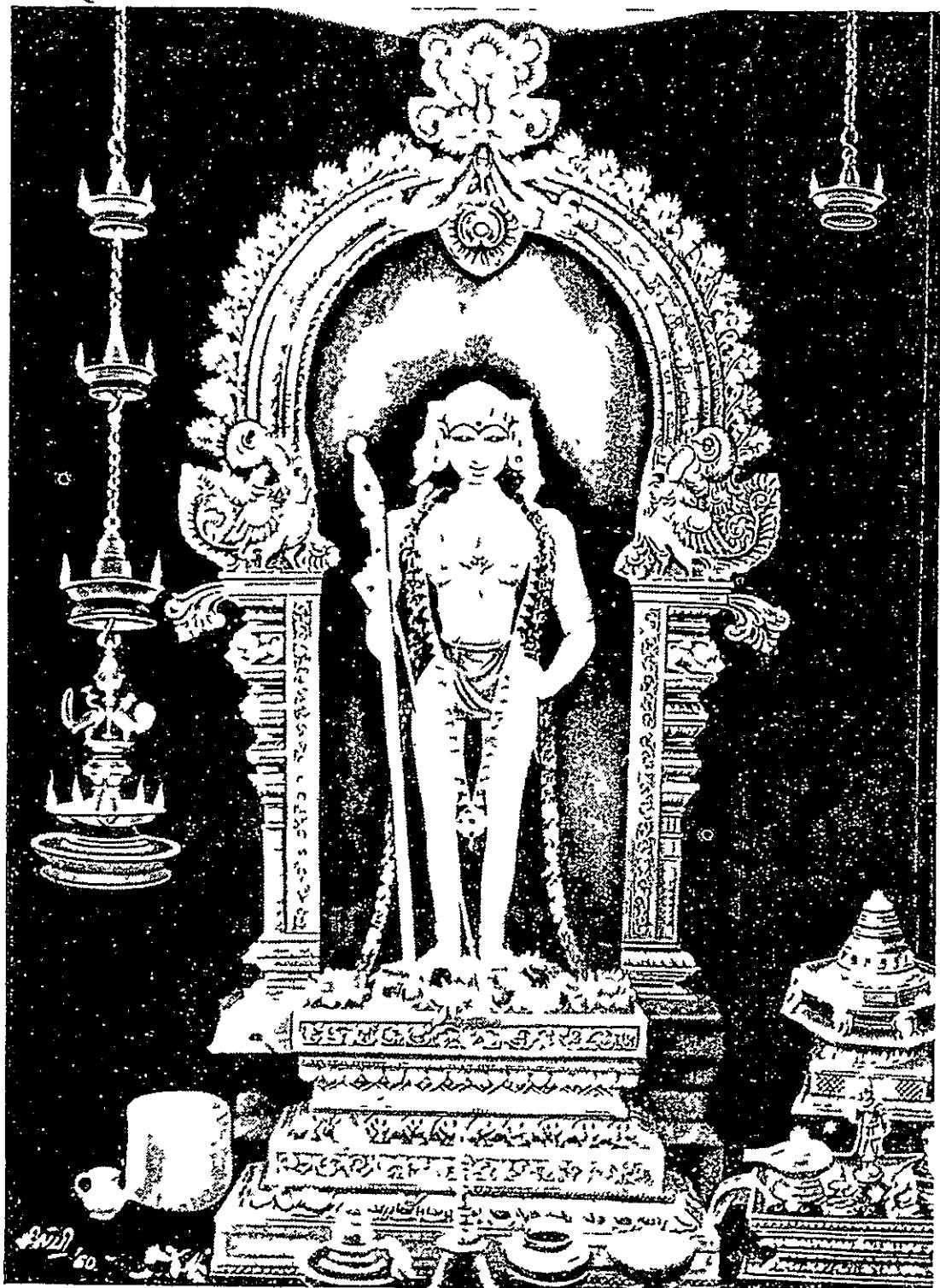
Ex President of Town Municipal Council

President of Theosophical Society, Bangalore

Post Box No 9

BANGARPET.

Phone 27

பழனி
PAZHANI

நீம்

வேலும் மயிலும் துஜீன

திரு அருளைவள்ளலூம் அத்வைதக் கொள்கையும்

சபாரதத்தினம்

தமிழத்துறை, வைஷ்ணவா கல்லூரி, சென்னை-600029

இவ்வுலகில் எத்தனை விதமான பேதங்கள் உண்டோ அததனைவிதமான பேதங்களும் அழிபடுகின்ற இடம் ஒன்று உண்டு அதுதான அத்வைதம இரண்டறக கலங்கு அபேத பாவததோடு விளங்குகின்ற சிலையை நம் சித்தாஞ்சப பெரியோகங்களும் மகரிஷிகளும் அத்வைதம் என்று குறித்தனர் அத்வைத சிலையில் பேத உணரவு, ஓருபோதும் பிறப்பதில்லை, ஆசைகள் அருமபுவதில்லை, கோப உணரவுகள் குழுறிச் கொண்டு எழுவதில்லை. ஏனெனில் அங்கே எல்லாம் சமமதம், என்ற உணர மேலோங்கி இருக்கின்றது இது மிக உயராக சிலை. புக்குவமாசிய ஆனமாவும் பரமான்மாவாசிய இறைவனும் இரண்டறக கலங்கு ஓக்கியமாகும் அத்வைத சிலையையே மகரிஷிகளும் வேதவிற்பனனரும் உயாவாக மதித்தனர், குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதற்கேற்றவையான சியமங்களையும் யோகநெறிகளையும் மேற்கொண்டனர், தம்முடைய அந்த லட்சியத்தில் வெற்றியும் பெற்றனர்.

‘தவைத பாவம்’ அல்லது பேத உணர்வே மனிதனுக்கு ஏற்படுகின்ற பேராபத்து என்று கூறலாம். “தவிதீயாதவை பயம் பவதி” பேத உணரவால் பயம் உண்டா கிறது-என்று பருறுத்தார்ஜனயகம் கூறுகின்றது பயம், துனபம், வெறுப்பு, கோபம் முதலான பல அசர குணங்களும் பேத உணரவாலேயே உண்டாகின்றன “பேத உணர்ச்சி என்பது பொயம்மையே அது மாண்பால் ஆனமாவில உண்டாக்கப்படுகிறது” என்பது ஸ்த்ரீ பதம் பாதர் வாக்கு ஆனால் இதற்கு நேர்மாருண இயல்புகளைக் கொண்டிருப்பது அத்வைதம் “எல்லாம் சசவரங்கி ஒனருக்கிவிட்டால எல்லாம் நாமாக ஆகிறோம் எமக்கு நம்மேல் ஆசை அப்பொழுது ஏற்பட்டாது ஆசையில்லா விட்டால் பாபம் இல்லை, பாபம் இல்லையென்றால் தேக்ம இல்லை, தேக்ம இல்லாவிட்டால் தூக்கமே இல்லை அநத தூக்க சிவிருத்திக்கு அத்வைதம் மருந்து” என்று அத்வைத்தாங்கத்தின் தனிப் பெருமையை, எதையும் எளிதாக எடுத்துச் சொல்லி

விளக்கும் இயல்புடைய நம காருசிமாமுனிவா டெருமான் கூறியருள்கிறூர் வேதத் னை முடிவாக விளங்குவது அத்வைதமே

சிவபரகாசம் எனபது சைவசித்தாந்த நூல்களுள் ஒன்று ஸ்ரீமத் மாபத்திசிவம் அவாகள் அந்தத் தத்துவ நூலை நமக்களித்தவா அத்வைதத்தின பருமையை மிக நன்றாக ஒரு பாடவில் கூறுகிறா

“புறசசமயத தவாக்கிருளாய அகசசமயத தொளியாயப
புகல அளவைக களவாகிப பொறபணிபோல அபேதப
பிறப்பிலதாய இருளவெளிபோற பேதமுமிசாற பொருளபோல
பேதாபே தமுமின்றிப பெருநூல் சொனன
அறத்திறஞல விளைவதாய உடலுயிகண அருககன
அறிவொளிபோல பிறவருமஅத துவித மாகும
சிறப்பினதாய வேதாநதத தெளிவாம சைவ
சிததாநதத திறனாஇங்கு தெரிகக இறறும”

(சிவபரகாசம - 7)

மத் உமாபத்திசிவம் அவாகள் அத்வைத தத்துவத்தின் தனியுயா ஸிலையை விளக்குவ நாடு அந்தஸ்லை பூவபுண்ணியம் உள்ளோககே தெளிவாக விளங்கும் என்றும ஹவதை நாம் மேற்பாட்டில் நன்கு உணரலாம ‘நல், அத்துவிதமான அருணானமிலலாது முததியிலை’ என்று அபராருணகிரி என்றழைக்கப்படும் ஸ்ரீமத் மபன் சவாமிகள் பாடுகின்றார், தமது ‘கருணைக குகப்பிரமம்’ என்ற பதிகத்தில்.

தவைதம சைவசித்தாநதமே

இப்படிப்பட்ட உயாநத அதவைத சிததாநதத்தை உலகில் அவவப்போது வதரிததருளிய அனுபூதிச செல்வாகள் ஸிலைநாட்டிச சென்றுள்ளனர் வளிஷ்டர், தி, பராசரா, வேதவியாசர், சுகா, கெளட பாதா, கோவிந்த பகவத் பாதர், திசங்கரா—இவாகளெல்லாம் ஆதியில் அதவைத நெறியை ஸிலைநாட்டியவாகளாவர் திசங்கரருக்குப் பிறகு பத்மபாதர் முதற்கொண்டு ஆசார்யப் பெருமக்கள் பலரும் தவைத விததையின பேரொளியைக காலங்தோறும் பரப்பி வருகின்றன சைவ தொந்த நூல்களில் ஸ்ரீநந்தியெம் பெருமான முதலாகக குருபரமபரை கூறப்பறுகின்றது

இவர்கள் வரிசையிலு சைவசமய குரவர்களின பெயாகனும் குமரகுருபரர், அருணகிரிநாதா முதலான அனுபூதிமானகளின பெயாகனும் குறிக்கப்படாமல் நபபினும் அவாகள் அதவைதசித்தாநதத்தை உபதேசித்து அருளிய பெரியோகள் ஸ்பதில் ஒரு சிறிதும் ஜயம் இருக்கமுடியாது அத்வைதக கொளகை வேறு

சௌவசித்தாநதம் வேறு என்று கூறிவிடமுடியாது ஸ்ரீ தக்ஷிணமூராததி அஷ்டகத் திலும், சதஸலோகி என்னும் நூலிலும் வேறுபல பாஷ்யங்களிலும் பெருமான் ஆதிசங்கரா தெரிவித்தருனும் கருத்துகள் சைவசித்தாநதத்திற்கு உட்பட்டவையே தனிரப புறம்பானவை அல்ல மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்த்தால் சிறு வேறுபாடு இருப்பதுபோல தோன்றும் எனினும் உண்மையில் வேறுபாடு கிடையாது. “ஆனமாக்கள் சீவிக்குமிடத்து சிவன் அறிவிக்க அறிந்து பிரிவற்றினரு சீவிக்கின்றது” எனபது சிவப்ரகாச உரை சிவமே அத்வைதம்தான் எனகிறது வேதம் “சிவம் அத்வைதம் சதுரத்தம்” என்று மாண்டுக்கை உபாஶிஷத முதலியவற்றிலும் பைங்கலம், சுகரஹஸயம், துரியாதீதாவதூதம் என்னும் உபாஶிஷதங்களிலும் சிவம் அத்வைதமே என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது நடராஜபெருமானின் கரத்திலுள்ள டமருகத்வனி பேத பாவத்தை நக்கி அத்வைதமாகக்கூட்டுப் போதிக்கின்றதாக உமாபதி சிவம் அவாகள் பாடுகின்றார்கள்

“நானு ஜீவாதமவாதி பரகடித ஞாயா பாஸ்யுகதயதரி பகா
தவநதவச சேதானு தாவட டமருகமுரகநாத ஸதயாரதத லோகம!”
(குஞசிதாங்கரிஸ்தவம—248)

“அவனே தானே ஆகிய அங்கெறி” என்று சிவஞானபோதம் தெரிவிக்கின்றது

“சுருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிறபரம ஞானசிவ
சமயவடி வாயவந்த அத்துவித மானபர
சட்சொளிய தாயநினர நிடகள்சொ ரூபமுதல ஓருவாழவே”

என்று நம் அருணைப் பெருமான ‘அத்துவிதமான பரசுடா’ என்று அறுமுகச சிவனை அழகாகப் பாடுகின்றார்கள்

அறுமுகச சிவன்

பெருமான அருணசிரிநாதா ஐம்முகச சிவபெருமானுக்கும் அறுமுகப் பெருமானுக்கும் இடையே சிறிதளவும் பேதம் உணராதவா, உணர்த்தாதவர். உமைமணைளையும் வளரிமணைளையும் ஒன்றுக்கே கண்டவா. இந்த அபேத உணவுடனேயே அவர் எண்ணிறந்த திருப்புக்கீழ்ப்பாககளை நம்பொருட்டுத் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார் கெளமாரசமயத்தை வளர்க்கவும் பரப்பவும் அவதரித்த மகானே அருணசிரியார் என்று கூறுவாரும் உள்ள ஆனால் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் அவவாறு கூறுவதை அறவே கண்டித்துள்ளார் ஆறுமுகப்பெருமான சிவம், பரம சிவன், சதாசிவன் என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு வேதப்ரமாணங்களை இன்கு எடுத்துக்காட்டிச் செவவேள முருகனை வழிபடும் சமயம் சிவசமயம் என்றும்

அவவழிபாடுடையவா யாவரும் வைத்திகசைவா எனபபடுவாரேயன்றிக் கெளமார்ர் எனபட்டா என்றும் பாமபன் சுவாமிகள் ‘சுப்ரமணிய விலாசம்’ என்னும் நூலிலும் திருப்பா என்னும் நூலின் வியாக்யானத்திலும் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளா.

“ஆதனை நமது சக்தி அறுமுகன் அவனும் யாழும்
பேதகம் அன்றை நம்போல் பிரிவில்ன யாண்டும் நினருன்”

என்கிறது முதலவன் புராணம் (கங்க புராணம்).

“ஸாக்ஷாத் பரசிவம் ஸதய ஏஞானைந்தஸவருபிணம்”

என்கிறது (வடமொழி) சௌநாதம் இலிங்கபுராணம் என்னும் நூலில் உத்தர காண்டத்துப் பத்தாம் அத்தியாயத்தில்

“தூவி மாமயில ஊபவன சுடாமதி யணிந்தோன
தேவ யானையே திருநதிமை உமையவளாமால்”

என்ற கருத்து கூறப்பட்டிருக்கிறது

“ஆறு முகத்தில அதிபதி நாளென்றும்
கூறு சமய குருபரன் நாளென்றும்
தெறினா தெறகுத திருவும் பலத்துளே
வேறினறி யணணல விளங்கினின ருனே”

எனவரும் திருமூலர் வாக்கிறகேறபவே பெருமான அருணகிரிநாதரும் சிதமபரத திருப்புகழ்ப்பாக்களில் முருகப்பெருமானையும் சிவபெருமானையும் ஒன்றுக்கப் பாடுகின்றா

“சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம
தெரிசன பரகதி யானுய நமோநம
திசையினும் இசையினும் வாழவே நமோநம செஞ்சொலசேரும
திருத்து கலவி மனுளா நமோநம
திரிபுரம் எரிசேயத கோவே நமோநம
ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சராதிபா தமபிராணே
(அவகுணவிரகண-திருப்புகழ்)

“ஓருபொருளா தாயி அருவிடையை யூரும
இ-மைதன மணவாளப பெருமான காண”
(பரமாத்மா-திருப்புகழ்)

அரிதுயில சயனவி யாள மூத்தனும
அணிதிகழ மிஞபுலி யூவி யாகரனும
அரிதென முறைமுறை யாடல காட்டிய பெருமாளே

(மகரமொடுறு குழை-திருப்புகழ்)

இவையாவும் சிதம்பரத்துப் பாசன வேறு சில பாடகளிலும் இதை அபேசு உணர்வை நாம் எனக்கு உணரலாம்

“நாடகுஞ்சடா தானு வோதுசி
வரக மங்களின நானு பேதவ்
நாத தநதர கலாமா போதக வடிவாகி
நாலவி தநதரு வேதா வேதமும
நாடி நினறதோ மாயா தீதம
கேல யநதரு நாதர் ஆற்று புலவேளை

(தோடுறு குழை-திருப்புகழ்)

ஆதரவதாய வருநதி ஆதியருணைசரென்று
ஆஞ்சுமான்ஜையே வணங்க அருளவாயே

(ஆதிமகமாயி-திருப்புகழ்)

மேற்காட்டப்பட்ட திருப்புகழ் அடிகளைப் பயின்றுல் அறுமுகப் பெருமானை அருண
கிரிப் பெருமான் சிவபெருமானுகவே கருதிவழிபடுகின்றார் எனபது புலஞ்சும் இந்த
வழிபாட்டு நெறியினின்று அவர்தம உள்ளம் ஒருபோதும் பிற்பநததில்லை திருப்
புகழைக் குறிக்குமிடத்தும் ‘சிவமார் திருப்புகழ்’ என்றுதான் கூறுகிறார்.

இவவாறு பேதமற்ற உணாவோடு திருப்புசழ் நெருப்பை யளித்த அருணைப்
பெருமான் அதவைதானாநதப் பெரும் பேற்றினை எப்படிப் பேற்றா என்பதையும்
அப்பேற்றினை உலகோரும் பெறுமாறு அவா உபதேசித்தருஞும் வழிவகைகள் குறித்
தும் இனி ஓருவாறு காணபோம்

அறுமுகன் உபதேசம் அதவைத் சாரம்

அறுமுகப் பெருமான் அருணைப் பெருமானின் உபதேசக்குரு சிவபெருமானுக
கும அகத்திய முனிவருக்கும் அடுத்தபடியாக அறுமுகப்பெருமானிடம் கேரே உப
தேசம் பெறும் ஒப்பற்ற பேற்றைப் பெற்றவா நம அருணைப்பெருமான் ஒருவ்வரே
மயிலாரும் பெருமான்-ஒரிமைப்பொழுதில் மதுரமொழி ஒன்றினால் அருணமாழுளி-

வருக்கு உலகனைத்தையும் உணாததிக காட்டினான், அபரிமிதமான வித்தைகளை அருணைப்பெருமானுக்கு அளினின்னி வழங்கிவிட்டான அறுமுகன்

“மதுரமொழியால உலகனைத்தையும் உணாததுமவன்”

“அறிவும் அறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும் அறியென இமைப்பொழுதில் வாழவிதத வேதியனும்”

என்றெல்லாம் நாவெல்லாம் இனிக்கப பாடுகின்றா நமபெருமான

முருகப்பெருமானின் தோற்றும், அடபேருமானின் திருச் சீனாடல்கள் ஆகிய இனவயல்வாம் அதைத் தத்துவத்தை எனகு வீளக்குவனைக உள்ளன சிமை சக்தி என்ற பேதம் முருகப்பெருமானின் ஓருவடிவத்தில் அடிப்பட்டுப் போகின்றது ,

“பஞ்சகருதய பர சாஹம் பஞ்சவகதர ஸதாசிவ |

ஏகவகதராவி பறஹாதா பினானுபி பரமேஸவரி ||

தவனமயோ மனமயோ யஸமாத ஷடவகதரா பரிகோததித”॥

என்பது ஸகாநதத்தில் வரும் மஹேச்வரனின வாக்கு. “ஜிநதுதொழிலைகளுக்குத் தலைவனும் ஜாந்து முகங்களை உடையவனுமாகிய ஸதாசிவன் நான் ஸி பலவிதமாக மாறுபட்டிருந்தாலும் ஒரேமுகமாய் விளங்கும் பரமேசவரி நமது குமாரன் முருகனே எனது வடிவத்தையும் உனது டிவத்னாயம் சோததுக்கோண ட என ஆகையால் அறுமுகன் எனபபடுவான்”— மேற்காட்டப்பட்ட ச்லோகங்களின் பொருளா இது. எனவே அறுமுகன் என்று நோக்கும் போது அங்கே சிவன்—சக்தி என்ற பேதம் ஏற்படுவதில்லை

“அகிலாணடமுறறும நொடியினிறசுற

றுநதி றறபர சணட

முழுநீல

மயில தாணட விடடு”

உலகனைத்தையும் வலம்வங்கு திருப்பழங்கி மீது வந்தமர்ந்த திருவிளையாடல இப்பிரபஞ்சசம் முழுவதும் இறைவன ஊடுருவி நின்று இரண்டறக கலந்தும் வேறுகவும் விளங்குகின்றன என்ற உண்மையை விளக்குவதாகும்

“வாகைமயில சிகாணடுலகு சூழதொடிவருங்குமரன

மயமுறுபரபஞ்சமும் சங்கேத ஷடசம்ய

வழியுமன முங்கடந தெங்கேநும் நிறகுமவன”

என்று துதிக்கப்பெறும் தூவிமயில வாகனன அருணைப் பெருமானுக்கு ஓர் உபதேசம் சொய்தார். “சுமமா இரு, சொல்லற” என்பது அவவுபதேசம் இவவுபதேச

மொழிபைப் பெற்றவுடனே அருணபெபருமான் அடைந்த அனுபவம் சொல்லால் எடுத்து விளக்குதற்கரியதாக இருந்தது அதனால்தான்

“சும்மாயிரு சொல்லற என்றலுமே
அம்மா பொருளொன்றும் அறிந்தில்லே”

என்று அதிசயிக்கின்றா, ஆனந்தப் படுகின்றா வெளிப்படையாகப் பாத்தால் இது அறிவுரை போலத் தோன்றுமே தவிர மந்தரோபதேசமாகத் தோன்றிறு. ஆனால் ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் இந்த உபதேசம் ‘ததவமளி’ என்ற மஹா வாக்யோப அருளவது, சொல்லற என்பது தெரியவரும் சும்மாயிரு என்பது மனோலயத்தை ததவமளி என்ற மஹாவாகய உபதேசம் பெறும் தீவிரதரமான சிடன மனோலயமும் மவுனாசிலையும் அடைவது உறுதி மோனம் என்பது ஞானவரமடு. இது ஆனாரோ மொழி ஞானத்தின எல்லையில் மவுனம் கைக்கடும். பெருமானின அருளால் மவுனாசிலையும் பொழுது அருணகிரியாககு அபரிமிதமான விதத்தைகளும் புலங்கிவிடு கின்றன ‘ஞானத்தின நன்மோனம் நாதாந்த மோனமே’ என்பது திருமநதிரம் பிரணவத்தின உச்சியே நாதாந்தமாகும் எனவே இப்படிப் பொருளுகொண்டு பார்க்கும் பொழுது ‘சும்மாஇரு, சொல்லற’ என்ற உபதேசம் பரணவ உபதேசமும் ஆகின்றது அருணகிரியாரே வேகேர் இடத்தில் இதனை மவுன மந்திரம் என்று குறிக்கின்றா அந்த மவுனமந்தரத்தின இயலபுகளையும் ஆற்றலையும் பெருமைகளையும் ஒருசேரக கூறியிருஞ்கின்றா அந்தத் திருப்புகழ்ப்பாடவில் அதனை நோக்குவோம்,

“அகரமுதல எனவுரைசெய ஜமபநதொ ரக்ஷரமும
அகிலகலை கருமவெகுவி தங்கொண்ட தத்துவமும
அபரிமித சுருதியு மடங்குந்த னிப்பொருளோ எப்பொருளுமாய
அறிவையறி பவரறியும் இனபந தனைத்துவரிய
முடிவைஅடி நடுமுடிவில் துங்கந தனைச்சிறிய
அனுவையனு வினினமலமும நெஞ்கங குணதரயமு மற்றதொருகாலம

நிகழுமவடி விளைமுடிவி லொன்றன நிருபபதஜை
நிறைவுகுறை வொழிவறநி றறநதெங்கும் நிறபதஜை
நிகாபகர அரியதைவி சமபினபு ரதரயமெ நிததபெருமானும
நிருபகுரு பரகுமர என்றென்று பததிகொடு
பரவஅரு ஸியமவுன மநதரம ..

வுநேபதேசம்கிமையை நாம இத்திருப்புகழில் நன்கு உணரலாம மவுன சிலையில் ரபஞ்ச விஷயங்கள் அறறுப போகின்றன உலகத்தில சடுபடுதல் என்பது அப்

பொழுது முடிவுபெறுகிறது, மயக்க அறிவு மாய்க்கொழிகிறது. தனக்கு வெளியே இருப்பதாகத் தோன்றும் உலகங்கள் தனக்குள்ளேயே தெரிகின்றன. அதாவது தனது ஆனமவொளி அண்டங்கள் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது எங்கெங்கும் பரமான்ம வொளியோடு அபேதமாகத் தோன்றும் தன் ஆதம ஜோதி யையே கண்டுகளிப்பதால் இரண்டாவதான் வேறொரு பொருளை அபபொழுது உனர் முடிவதில்லை ஆகையாலதான் அருணைவள்ளால் பொருளொன்றும் அறிந் திலனே எனகிறா

சிறறம்பல நாடிகள் சிறந்த அனுடுதிமான் அறுமுகப்பெருமானின் வழிவழி யடிவாகனுள் அந்த மகானும் ஒருவா அவா பாடியருளிய ‘திருச்செந்தூர் அகவல்’ கைவசித்தாநத்ததை மிகச் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் தெரிவிக்கிறது. முருகப் பெருமான் குருமேனி தூங்கித தனக்குச் சம்மாயிரு சொல்லற’ என்று உபதேசித தருஞும் போது சிட்டின் பெறுகின்ற அனுபவங்களை அந்தப் பாடவில் தெரிவிக்கின்றா, சிறறம்பலநாடிகள் சிலவரிகளைக் காணபோம்.

‘எனசெய லகன்டேன யான்ற ஈசன
தனசெயல் நடக்கும் தனமையும் கண்டேன

பஞ்ச வருணப் படாமவிரித் ததுபேரல்
விஞ்சபல் சோதி விளங்கிடக கண்டேன
சிதத்திர படத்திற் சோபல் வடிவம்
ஒத்த அநேகம் ஓளிக்குளே கண்டேன’

‘பஞ்சமூதத்திக்கும் பஞ்சசக்திக்கும்
விஞ்சபோல் ஓளிக்குள் வெளிப்படக கண்டேன
மண்ணெண்டும் கடமபோல் வரைமா திரங்கள்
எண்ணில் புவனமும் எனனுளே கண்டேன
எழுவகைத தோற்றத் தியைநதபல லுமிரும்
வழுவறச் சோதி வாணிடைக கண்டேன
தனனுளே சகமும் சகததுளே யானும்
பின்னமற நிருக்கும் பெறறியும் கண்டேன’

(திருச்செந்தூர் அகவல் 339—359)

இத்தகைய அனுபவங்களை எடுத்துக் கூறி மேலும் பலகருத்துகளை இவ்வகவல் தெரிவிக்கின்றது மவுணங்கிலையில் தன் ஆத்மஜோதியால் அண்டங்கள் அனைத்தையும் தனனிலும் அண்டங்கள் அனைத்திலும் தனனையும் காணும் அத்தவதானந்தம் சித்திக் கின்றது எனபதை இங்கே விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

“யானுக்கியவனைன விழுங்கி வெறும்
தானுய நிலை நினறது தறபரமே”

(கந்தரனுடை)

“சொல்லுகைக்கிலையென றெலலாமிழநது சுமமாயிருக்கும்
எல்லையுட செல்ல எனவிட்டவா”

(கந்தரஸ்வகாரம்)

என்றெல்லாம் தாம் பெற்ற உபதேசப் பெற்றையும் அதனால் விளைந்த உயாநத—
சொல்லுதற்கரிய-கிலையையும் பாடுகின்றா அருணகிரிப் பெருமான்

“உரையற ருணாவற லூடலற ருயிரற ருபாயமறறுக
கரையற றிருளற றெனதற றிருக்குமக காடசியதே” (கந் அலங்காரம்)

என்று குறிக்கப்பெறும் பரமானந்த கிலை சொல்லுதற்கரியது, ‘சொருபத்திருத்தினன்
சொல்லிறநதோமே’ எனகிறா திருமூலரும்

அவிரோத ஞானமே அத்வைத ஞானம்

அறுமுகப் பெருமான் உபதேசித்தருளிய மந்தரம் அத்வைத கிலையினை அருண
கிரியாககு அரை கூடனத்திலே அளித்துகிட்டது அத்வைதம் எனபது பேசுமில்லா
தது அதாவது விரோதம் இல்லாதது. ஆனாலோ இதனை அவிரோதப் போன்ற
கூறினா அவிரோதம் எனபது ஞானவரம்புதான் சிறந்த ஆதம் ஞானிக்கு ஷ்ட்ராதம்
என்பது ஒருபோதும் உண்டாவதில்லை சதாசிவபரமமேந்திரா போன்ற சிறந்த
அவதூதர்களின் வாழ்க்கை கிக்ர்ச்சிகளைப் படித்துணாதால் இந்தக் கருத்து எனகு
தெளிவாகும். இந்த அவிரோத ஞானமதான், சிறந்த ஆதமஞானிக்கு வாட்படை
யாகின்றது விரோதமில்லாத ஞானிக்கு வாளாயுதம் எதற்கு? ‘காலன் முதுகை
விரிப்பதற்கு’ ஞானவாள் ஏந்தும் ஜீபா, நாதப் பறையறைமின்’ என்று பாடுகின்றா
மாணிகவாசகா இந்த ஞானமாகிய வாளால யமனையும் மாய்க்கலாம் அநுணைப்பெரு
மான முருகனின் உபதேச மொழியை ஞானவாளாகவே பல இடங்களில் உருவக்க
துப பாடுகின்றா, அவிரோதத்தைத் தமக்கு வாட்படையாக முருகன் அளித்தருளினான்
என்று கூறுகிறா இந்த வாட்படையைப் பெற்றவுடனே அவா யமனைப் பாத்து
காஜிக்கின்றா, எக்காளமிடுகின்றா

“தண்டாயுதமும் திரிகுலமும் விழுத் தாக்கியுனைத்
திண்டாட வெட்டி விழுநிடு வேன சௌநில வேலுனுக்குத்
தொண்டாகியவென அவிரோத ஞானச சுடாவடிவாள
கண்டாய்டா அந்தகா வந்துபார் சுற்றென் கைக்கெட்டவே”

அவிரோத ஞானம் சிட்டினுல் யமன் சிட்டமாட்டான் ஏன்? அவிரோத ஞானம் உடையவன் ‘காலன முதுகை வீரிக்கும் பெருமாளாகவே’ மாறி விடுகின்றுன தாம் பெற்ற உபதேச மொழி அவிரோத ஞானமே என்று பல இடங்களிலும் அருணைப் பெருமான கூறுகின்றார்

“உய்யவொரு காலம் ஜூய உபதேசம்
உள்ளுருக நாடும் படிபேசி
உள்ளது மிலாதும் அல்லதவி ரோத
உல்லச வீநோதம் தருவாயே”
(பையரவு போலும்-திருப்புகழ்)

“விகாரில் பஞ்ச ஷதமும் சினையும் நெஞ்சும் ஆவியும்
நெகிழிவாநது நோபடும் அவிரோதம்
ஙிகழ்த்துமபர பாகர ஸிரவயமப ராபர்”

எனவரும் திருப்புகழ் அடிகளை நோக்குக. பரம சுகததைத் தருகின்ற மவுனரிலையே சும்மாயிருந்து சொல்லற்றிருக்கும் சிலையே-யமனைத்துணிக்க வல்ல ஞானவாள என்று ‘வேடிச்சி காவலன வகுபபில்’ கூறுகின்றா, அவா

“எனதுமன சிறபரம சுகமவுன கட்கமதை
யமன்முடி துணிக்கவிதி யாவைத்த பூபதியும்” (18)

எனவே ‘எமபட்டரை மோது மோன உரையில் உபதேச வாள’ (திருப்புகழ்) என்று குறிக்கப்பெறும் அவிரோத ஞானமும், ‘சுமமா இரு சொல்லற’ என்னும் உபதேசமும் ஒன்றே எனப புரிந்து கொள்ளலாம்

“தரசி சோகம் ஆதமவித”

என்பது சாநதோகய உபசிஷ்டம் ‘ஆத்மாவைப பற்றி அறிந்தவன் துனபத்தை, (யமனை)க கடக்கின்றுன’ மவுன சிலையிலதான ஞானி தன உண்மைபான ஆத்ம சொருபத்தை உணரமுடியும் இது அத்வைத் சித்தாங்தத்தின் தெளிவத முடிவு சிவாவசன பரசங்கம

பெருமான் அருணகிரிநாதா ‘ஸிவசனபரஸங்க குருநாதா’ என்று ஸாக்ஷாத் தக்ஷிணைமூத்தி வைஞாபமாகவே அறுமுகப்பெருமானைத் துதிக்கின்றார் எததனைமுறை சொல்லிப்பார்த்தாலும் ‘மீண்டும் இப்படியே சொல்லிக் கொண்டிருக்கமாட்டோமா’ என்று எண்ணத் தாண்டுகின்ற மக்தரமப மான சொற்றெருடாகள் திருப்புகழில் ஆயிரக

கணக்காக இருக்கின்றன அவற்றை ஒன்று ‘நீவசனப்ரசங்க குருநாதா’ என்பது நம்மனம் ஒடுங்க வேண்டுமாயின் இந்த ஒரு தொடரைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலே போதும் அததனை மாத்ர சக்தி வாய்ந்த தொடா இது தக்கிணேலூாத்தி சுலோகம் ஒன்று ‘குரோஸது மெளனம் வயாகயா’ (மெளனமாகிய வ்யாகயானம் குருவினிடம் அமைந்துள்ளது) என்று கூறுகிறது நீவசனம் என்பது மெளனம். பரஸவுகம் என்பது தெளிவுட்டுத்துதல், விளக்கம் செய்தல் மெளன சிலையைக்காட்டி சகல கலைகளையும் அண்ட நக்களையும் முருகப்பெருமான் விளங்கசெய்து விடுகின்றன. ‘கும்மா இரு, சொல்லற’ என்பதையே ‘நீவசனபரசங்கம்’ என்று அருணைப்பெருமான் கூறுகின்றா (பூர்வ ரமண பகவான், அடியவர் சேட்டுமே பல சந்தேகங்களைத் தம் மெளனத்தாலேயே பலமுறை தீாதது வைத்திருக்கின்றா என்பதையும் இங்கே விளைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம்)

‘வாசகம்பிற வாதோர் ஞானச

கோதயம் புகல் வாசா தேசிக’ (தோடுறவுகுழை-திருப்புகழ்)

என்று பேசாமல் பேசும் பெரிய பேசுகினை அருணைப்பெருமான் விளக்குகின்றார்.

வளளி சனமாாககம

இதே உபதேச நெறியை அருணைப்பெருமான வேறேர் அருமைச்சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றார் அஷ்ச் சொல்பிரயோகம் தவராஜரான அருணைகிரியாச்சே உள்ளது முருகப்பெருமானின உபதேச மொழியை அஷ்ச சொல்லால் வேறு அனுபூதி மானகள் குறித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை அந்த அருணமச்சொல்-சொல்வைசொல்ல அமிழ்தச சுவையை அளவிவழங்கும் சொல்-வளளிசனமாாககம் என்பது வளளி சனமாாககம் என்பதற்கு வளளி அனுட்டித்த நன்னெறி என்றுபோருள் தணிகைமணி திரு செங்கலவராயபடினினை அவர்கள் இதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகின்றா ‘‘வளளி அனுட்டித்த நிலைதான், ‘தன்னை மறந்தாள தன் நாமம் செட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தானே’ என அபபார் சுவாமிகள் குறிப்பிட்ட ஸிலையாரோராருவா தன்னையிழந்து (டான்-எனது என்பன அறறு) தலைவனை நாடுகின்றன ரோ அவரை இறைவன தானே நாடிவந்து அருள் பூர்வான் என்பது’’ சுதாவடபட்ட ஆனமாவின் தனமைக்கு வளளியம்மை எடுத்துக்காட்டு பசுகுவப்பட்ட ஆனமா தற்சுதந்திரம் இழந்து தன்னை இறைவனைடம் ஓபபனடக்க, இறைவனே அத்தகைய ஆனமாவை ஆண்டுகோண்டு அதனேடு இரண்டாக சுலகசுச் சித்தமாக இருக்கிறுன் என்பதை வளளியமை மேற்கொண்ட அனெறி நமக்குக் கூட்டுகின்றது அஷ்சப் பசுகுவ ஆனமாவை ஆண்டுகோட நூம் போழுது ஆன்மாவின உண்மையான சொருப

வடசன்ததை ஆத்ம ஸாக்ஷத்காரம்-என்பதை இன்றவன முதலில் அளித்துவிட்ட பிறகே-அதாவது ஆத்மாவிற்கும் தனக்கும் இடையே இறைமைத் தன்மையில் ஓந்த வித பேதமும் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்ட பிறகே-ஆனமாவோடு இரண்டற்க கலக கினருன ஐஷயபபடுகினருன-அத்து விதம் உறுகினருன இந்தக சருத்தை அருணைபு பெருமான ஒரு பாடலில் உணாதது கினரூ.

“குறவர்கூட் டத்தில் வந்து சிழவனுய்ப புக்கு சின்று
 குருவி யோட்டித திரிந்த தவமானைக
 குணமதாககிச சிறந்த வடிவுகாட்டிப புணாந்த
 குமரகோட் டத்தமர்ந்த பெருமாளே”

இங்கே ‘குணமதாககுதல்’ எனபது ஆத்மஸாக்ஷத்காரம் அருஞுதல் ஆகும் ஆன மாவிற்குரிய இனபததை ஏழங்க இறைவன் கடமைபபட்டவன “சநதிரகலையைத் திருமுடியில் ஆபரணமாகத் தரிபபவே பழையபொருள் ஒன்றையே உன்னிடம் யாசிககின்றேன இறைவா! எனனுடையதான ஆனந்த ஸவரூபததையே எனக்குக் கொடுப்பாயாக” என்று சதாசிவபபிரம்மேந்திர சுவாமிகள் வேண்டிக்கொள்வது இங்கே கருத்த் தக்கது.

“யாசே ஹயன பிநவம் தே
 சநத்ரகலோத்தமஸ கிஞ்சிதபி வஸது
 மஹயம் பரதேஹி பகவன
 மதியமேவ ஸவரூபமானந்தம்” (சிவமானஸிகாஷ்டஜா-29)

‘ஆதமார்ப்பணஸதுதி’ எனனும தோததிரத்சில் தீக்ஷிதேநதிரர் அபபய்யசவாமிகள் அவர்களும் இத்தகைய ஆனமானுடவத்தை வேண்டுகிறா இவவாறு ஆனம ஸாக்ஷத்காரத்தை இறைவன் அருளிய பிறகு ஆனமா சிவமாகவே ஆகின்றது முருக்கு வளளியை பிராட்டியைச் சிவபரம் பொருளாகவே காணகின்றுன என் கிறா கஶசியபப முனிவா

“காட்சிப பொருளும கருத்துப பொருளும கருத்தடங்கும்
 ஆட்சிப பொருளும அகற்சிப பொருளும அடுப்பினங்கே
 மீட்சிப பொருளும எனங்கிற லாறுகொனறை வேயந்தமுககண
 மாட்சிப பொருளைத தெரிப்பது வளளி வரைபபொருளே”

(தணிகைப்புராணம்-களவுப்படலம்!

வளளிமலைவுள்ளி சிழுப்பும பொருளைத் தெரிவிக்கின்றுள எனபது இதன் கருத்து,

முருகன் வளரியடமையை ஆண்டுகொண்ட சிகழுச்சியும், தமக்கு உபதேசம் செய்த மொழியின பொருளும் ஒன்றே என்று கூறுகிறா அருணைப் பெருமான்

“கிண்ணங் குறித்தடி யேனசெவி நீயன்று கேட்கச் சொன்ன
குண்ணம் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல்
சின்னம் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவா சிறுமிதனை
முன்னப் குறிச்சியிற சென்றுகல யாணம் முயன்றவனே”¹

(கந்தா அலங்காரம்)

வளளி சன்மார்க்கமும் அருணைப் பெருமான் பெற்ற உபதேசமும் ஒன்றே எனபதை இந்த அருமைப் பாடலால் தெரிந்து கொள்ளலாம்

பெருமான் அருணகிரியா முருகன் அடியாககு எளியனுக சின்று அருள்புரியும் செய்கையையே மேலான புகழாக-திருப்புகழாகக-கருதுகின்றா வளளி சன்மார்க்கம் முருகனின் இந்தத் திறத்தினை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது எனவே வள்ளி மலை தாம் பாடும் திருப்புகழ்க்கு உயிர்பட்டு சக்தியாக-ஊட்ட சக்தியாக விளங்குகிறது என்றா அருணகிரியா.

“இடக்கடக் குமெய்ப்பொருட் டிருப்புகழ்க் குயிர்ப்பளித்
தெழிற்றினை கிரிப்புறத் துறைவேலா”

என்பது திருத்தணித் திருப்புகழில் வருவது இடக்கடக்குதல—மனோலயம் அருள வது மெயப்பொருள், பரணவோபதேசம—வளளிசன்மார்க்கம் இத் ரகசியத்தை—ஒமெனும் தாரக ஒணபொருளை—பசிரங்கப்படுத்துவது தினைக்கிரி (அ) வளளிமலை பரணவோபதேசமும் வளளி சனமார்க்கமும் ஒன்றே எனபதறகுத் திருப்புகழி வையே ப்ரமாணங்கள் காட்டலாம்

“ஓ துகுற மான்வனத்தில் மேவியவள கால்பிடித்துள
ஒமெனுபதேச விததொட்டைனோவோனே”
“வளளிச சனமார்க்கம் விள்ளைக்கு ஞாக்க
வுல்லைக்குள ஏற்றும் இனையோனே”

சிவபெருமானுக்குச் செவவேள உபதேசித்தது

விள் ஜீ-வினவிய தந்தை ஓமெனும் பொருளைக் குமரக் கடவுளிடம் வேண்டி-
னார் சிவபெருமான் அவவாறு வினவிய தம் தந்தைக்கு முருகன் வளளிசன்மார்க்க-
கத்தை உபதேசித்தருளினான்

அருணகிரிப் பெருமான் வேறு பலஇடங்களிலும் முருகன் தந்தைக்குப் பிரண-
வத்தின பொருளையே தெரிவித்தான் எனறு கூறுகிறா

“ஜோதிப் பொருளா கேள்விக் கிடும் முருகோனே”

“நிதிநான் போதமரன் இருகாதிலேயுதவும் ஸிபுணை”

“சிவஞார் தமக்குரிய உபதேச வித்தையருள்

திருவே ரகந்தில்வரு பெருமானே

“திருக்கஞ்சத் தனைக்கண்டித்

துறக்கங்குட் டிவிட்டுஞ்சற்

சிவறகன்றப் பொருட்கொஞ்சிப் பகாவோனே”

என்றெல்லாம் பலஇடங்களிலும் பரணவோபதேசம் என்றே பெருமான தெரிவிக்கின்றா கந்தரநதாதியில் வரும் ஒரு பாட்டின் கருத்து மிக முகக்கியமாக நோக்கத்தைக்கது

“தேமோழி யத்தம் பெற ‘ஓம்’ தனக்கனறு சேணுலகத்

தேமோழி யத்தம் சினங்காட் டவுண்ரைச் சேமகரத

தேமோழி யத்தம் புயமவா சூடிகை சிந்தவென்ற

தேமோழி யத்தம் பதினு லுலகுமாங் தித்ததொன்றே”

குமாரக் கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்த, பிரணவப் பொருளானது பதினாலு உலகங்களிலும் ஒரே தனமையாய் பொருந்தியது என்பது இந்தப் பாட்டின் கருத்து இநதக் கருத்தைத் திருமஞிரத்திலும் காணலாம்

“ஓங்காரத் துளை உதித்தஜம் பூதங்கள்

ஓங்காரத் துளை உதித்த சராசரம்

ஓங்காரா தீத்த துயிமுனறும் உறறன

ஓங்கார சீவ பரசிவ ரூபமே”

இவ்வாறு பிரணவப் பொருள் பதினான்கு உலகங்களிலும் ஒன்றுக்கப் பொருந்துவதால் பிரணவோபதேசம் பெற்றவா அவவுலகங்களைத் தன்னுள்ளே ஒருநோடியில் காண்பவராகின்றா “பிரணவ எழுததோடு ஞானவாசம் வீசும் நறுமணப் பூவைக்கண்டுகளித்து அமுதக கடலில் முழுசி ஆயிரத்தெட்டடு அண்டங்களையும் வளைத்துக் கொண்டுள்ள பதினாலு உலகங்களையும் காணுமபடி” முருகக்கடவுள் உபதேசிக்கின்றா

“இநதுக்திச சேரருணப் பந்திநடுத தூஜெணைப்பட்

தினபரசப் பாலமுதச	சவைமேவு
எண்குணமுற ரேனடனச சந்த்ரவொளிப் பீடகமுற்	
நெநதைநடித தாடுமணிச	சபைபூடே
கநதமெழுத் தோடுறுசிற கெநதமணப் பூவிதழைக	
கண்டுகளித் தேயமுதக	கடலமுழகிக
கநதமதித தாயிரவெட் டண்டமதைக கோலபுவனக	
கண்டமதைக காணனனக	கருளவாயே”

(கும்பகோணத்திருப்புகழ்)

(கருணைக்கு அருணகிரியா ‘காண அருள்வாயே’ என்று நமக்காக வேண்டுகின்றார் அவா ஏறகெனவே அநத அனுபவத்தைப்பெற்றுவிட்டவா, சிவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்துச் சிவமாகவே மாறிவிட்டவர் அவர்)

பிரணவோபதேசத்தோடு அபேதமாக விளங்கும் வளளிசனமார்க்கமும் இவ்வாறு பதினாலுலகங்களிலும் சென்று பொருந்துதற குரியது என்று முழக்கம் இடுகின்றார், அருணைப் பெருமான (வேடா செமுநதினை—எனற திருப்புகழ்)

சுமமாயிரு, சொல்லற எனற பெரிய உபதேச மொழியும், பிரணவோபதேசமும் வளளிசனமாகக்கழும் ஒருதன்மை யுடையவையே

“எட்டிரணுமெறியாத என்செவியில்
எட்டிரணுமெ இதுவாமி விங்கமென
எட்டிரணுமெ வெளியாமொழிந்த குரு முருகோனே”
“எட்டாமெழுத் தேழை யேறகுப பகாநத முத்தா”

என்ற இடங்களில் அருணகிரியா தாம பெற்றது பரணவோபதேசமே என்கிறார். எனவே பரணவோபதேசம், வளளிசனமார்க்கம், ‘சுமமாயிரு-சொல்லற’— என்ற இம்முனறும் ஒன்றே எனபது தெளிவாகினறது.

அருணவள்ளல் உபதேசமுறைகள்

அருணன்கிப் பெருமான் அத்வைதானந்தப் பெரும் பேற்றினே எப்படிப் பெற்றா எனபதை இதுவரை கண்டோம் அந்தப் பெரும் பேற்றினே நாமெல்லாரும் பெறுமாறு அவா பல திருப்புகழ்ப்பாடலகளைப் பாடியுள்ளா

“எனதியானும் வேறுகி எவரும் யாதும் யானாகும்
இதயபாவனு தீதம் அருளவாய்”

(அமலவாயு-திருப்புகழ்)

என்பது மஹாவாகய மயமாக விளங்கும் தனனிகரற்ற ஓவண்டுகோள் ‘ஜீவமொன்றுன பர மாதத தெரிசனை’ என்று ராஜகெம்பீரங்காட்டுத் திருப்புழிலும் இந்த வேண்டுகோளை விடுகிக்கின்றா இத்தகைய அத்வைத் திலையை இறைவனேனுடு ஜகயபபடும் சாயுசய திலையை வேண்டிப் பெருமான் நமககாகப் பாடித்தருகின்ற திருப்புகழ்ப்பாடலகள் மிகப்பல ‘ஆனத் பருதிவீப் பாசங்களமும்’ ‘நாவேறு பாமணதத்’, ‘சிவமாதுடனே’—என்று தொடங்கும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.

ஜோதிப்ரகாச இனபம் என்றன ஆவிக்குளே துலங்க அருளவாயே என வேண்டும் பெருமான் ஆனமபரகாசத்தை அடைவதற்கேற்ற மாதிரித் திருப்புகழையும் நமக்கு வழங்கியிருள்கிறு ‘‘காவியுடுத்தும்’’ என்று தொடங்கும் பாடவில் “பரஞான தீப விளக்கம் காண எனக்குன சீதன் பதம் தருவாயே” என்று வேண்டுகிறா ஞான தீப விளக்கம் என்பது பரப்பிரமமத்தின் ஜோதிருபத்தோடு இணைத் தனது ஒளி வடிவம்

“அவரு சூரியன் விளங்கவில்லை சாந்திரனும் ஸட்சத்திரங்கனும் விளங்கவில்லை இந்த பினனால்களும் விளங்கவில்லை அகனி எப்படித்தான் விளங்கும்? எல்லாம் விளங்குகின்ற அதனையே (பரமம் விளக்கத்தையே) அடுத்து விளங்குகின்றது இவையெல்லாம் அதனது விளக்கத்தால் விளங்குகின்றது” என்ற இந்தக் கருத்தை கடோப சிஷ்ட் முதலிய ஞான நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன இந்தத் தீப விளக்கத்தையே பெருமான் நமககாக வேண்டுகின்றா

ஆத்ம ஞானம் பெற்று அத்வைத் திலைபைப் பெற விரும்புவோகது வெளிப் பூசையைக் காட்டிலும் உண்முகமான பூசையே முககியமாகும் வீடுபேற்றைவிரும்பு வோனுக்குப் பாஷாணம், உலோகம், மணி, மண் என்பவற்றால் ஆசிய விக்கிரகங்களிற்புரியும் பூசை மறுபிறப்பினையும் போகத்தினையும் தரும் ஆகவே மறுபிறப்பு எப்தாதிருக்கும் பொருட்டுத் தனது இருதயாசசனையையே செய்பவேண்டும்” என்று

மைத்தேர்யோப ஸ்வத்து கூறுகிறது அருணகிரிபெருமான் இத்தகைய இருதயார்ச் சுனைக்கேற்றவாறு பல திருப்புகழுப் பாடல்களைப் பாடியருளியுள்ளார்.

“அகல ஸௌம் யாதாலும்”, “ஆசைக்காபததனேன்” என்று தொடங்கும் பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டாம் இந்த வழிபாட்டுமுறைக்கு யோகநேறி மிக முக்கிய மானதாகையால் யோகஶிலைப் பாடல்கள் பலவற்றையும் பெருமான் பாடியருளியுள்ளார்.

இவெதித ஆனம ஞானத்தால் அதனைவத் ஸிலை பெறுவதற்குத் தடையாயுள்ள தீய குணங்கள் காமம், குரோதம், லோபம் முதலானவையாகும் இந்தத் தீய குணங்களை அறவே நீக்கினுலன்றி ஆதமஸாதகனுக்கு ஓக்யாக்ஷிலை சித்திக்காது எங்கும் பரவ்யருக்கும் ஓலபபிரவாறுத்தை அனை இரண்டாகப் பிரித்து விடுவதுபோல, எங்கும் அகண்டமாய சிரமபியிருக்கும் ஸச்சிதானிந்த மயமான ஆதம சொருபததில் பேதத்தை தோற்ற வைத்து அதன் மூலம் பல துனப்வக்ளையளிக்கும் லோபம் குரோதம் முதலியவற்றை ‘ஸேது’ (அனை) என்று கூறி, அவற்றைத் தானம் முதலிய உபாயங்களால் கடக்க வேண்டும் என்று ஸாமவேதம் கூறுகிறது எனவே அனனதானம் முதலியன செயதல், காமத்தை வெறுத்தல் முதலிய உபதேசங்களை,- அதை வைத்து முறையிருக்கும் உபாயங்களை-அருணைப் பெருமான மிகப்பல இடங்களில் கூறி யருள்கிறார். சிறந்த அதனைவதாசாயரான ஆதிசங்கரா அனனம் வழங்குதல்லை ஏப்பு மையையும், பங்கிட்டுண்ணுதல்லின சிறப்பினையும் ‘சதலஸ்லோகி’ என்ற நூலில் உபதேசித்தருளியிருக்கின்றார்கள் அருணைப்பெருமான உலகோக்கு உபதேசத்தருளிய வற்றுள மிக முக்கியமானது அனனதானமேயாகும், அருணைவளளின மறு அவதாரமாக நாம கருதி வழிபடும் வளளிமலை சுவாமிகள் அனனதானத்திற்கு மிக மிக முக்கையத்துவம் கொடுத்துச் செயலளவில் சிறைவெற்றியும் காட்டினார் எனபதை நாம ஒரு போதும் மறக்க முடியாது

ஓக்ய ஸிலைக்கு மனிதனைக் கொண்டு செல்வது வைராக்ய சித்தம் உபஶிஷ்டங்கள் வைராக்யத்தினை நாவேதப் வைராக்யம் என்றும் ஞான காபப்பைவராக்யம் என்றும் இரண்டாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றன வீடு வாசல், மனைவி, பிள்ளை முதலிபவற்றில் ஆசைவைத்து முடிவில் துனபம் பெற்றுப் பல தடவை இந்த அனுபவங்களுக்கு உள்ளாவதால் ஏற்படுவது நாவேதய வைராக்யம்

“அத்தன அனனை இல்லம் வைத்த சொன்னம் வெள்ளி
அத்தை நன்னு செலவா உடனுகி
அத்து பண்ணு கலவி சுற்றமென்னுமல்ல
லற்று ஸினை வலவ படிபாடி”

என்று பெருமான இத்தகைய வைராக்யத்தைக் குறிக்கின்றார்

ஆத்மாவைத்தவிர மற்றவையெல்லாம் துக்கமயம் என்ற அறிவு ஏறபட்டு அதன் மூலம் உலக விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளாமல் ஒதுக்கியிருத்தல் ஞானகாபப வைராக்யம் வாயிலெடுத்த பதாாதத்தை எவ்விதம் ஒருவன் மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்ள விரும்புவதில்லையோ அவ்விதமே ஞானபலத்தால் வைராக்யம் கொண்டவர்கள் தாம் தியாகம் செய்தவற்றை மறுபடியும் அனுபவிக்க விரும்புவதில்லை (சதவீலோகி—14)

“ அவசமோ

டீண்டும் அழகிய கல்வியும் அலம் அலம்	உலகோரைத்
தருவைசிகிடு புலமையும் அலம் அலம்	
உருவும் இனமையும் அலம் அலம் விபரித	
சமய கலைகளும் அலம் அலம் அலமரும்	வினவாழ்வும்
சலில விபியன சனமும் அலம் அலம	
இனியுன அடியரோ டொருவழி படிஇரு	
தமர டரிபுர சரணமும் மனுமும்	அருளவாயே”

என்று பெருமான் இத்தகைய ஞானகாபபவைராக்யத்தைப் பாடுகின்றார்

இவையெல்லாம் ஆனமலாபத்தைப் பெறுவதற்கு அருணைப் பெருமான உலகோகது அருளும் உபதேசங்களாகும். தாம் அதவைத் பாவத்தில் இருந்தாலும் உலகோ மீது கருணை நோக்கம் கொண்டு செவவேள பரமன மீது பாமாலைகளபாடி யருளினா மனிதனுக்கு எது யிக் உயாநத் அதிகமான லாபமோ அதனை அவா எள்ளதாகத் தமது திருப்புகழ் மூலம் வழங்குகிறா மனிதனுக்கு ஆனப் லாபமே யிக்க சிறந்த லாபம்

“ஆதம லாபாத் பரோலாப : நாஸ்திதி முனயோ விது ”
என்று மான்ஸோல்லாஸத்தில் ஸாரேஸவராசாயா கூறுகிறார்

‘ஆதம லாபாத் ந பரம விதயதே’
என்பது ஆபஸ்தமப் தாமஸ-அதரம்

‘யம் லபத்வா சாபரம லாபம் மன்யதே நாதிகம்தத ’

என்று ஸ்ரீ கிதாசாயரான கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார் ஆதமலாபம் பெற்றவன் ஆதம சுகத்தை அடைகிறுன் அதசு சுகம் முடிவில்லாத சுகம் இந்தச் சுகத்தில்

திலைத்திருச்சும் ஞானிக்கு தேக உணர்ச்சினள் கிடையாது ‘உடம்போடு செத்திட்டிருப்பா சிவயோகியாகளே’ என்கிறா திருமூலா

“சில ஈன டனாதுணாங தேவலாம் ஒருங்கிய நீக்குண்மட்டுண்
தெனைன மறந்திருந்தேன இறந்தே விட்டதை வடமபே”

என்று கந்தா அலங்காரத்தில் தம உயாசிலை தெரிவித்தருளகிறா, அருணைவள்ளால் இந்த உயர்நிலையை நாம இறைவனிடம் வேண்டிக்கொண்டு உய்யும்பொருட்டு மந்திரத்திருப்புக்கும் தந்தருளுகின்றார்

“தாாக்டம்பாடுகழல் பாதசெந்தாமரைகள
தாழ்பெரும் பாதைவழி யேபடி ந் தேவருகு
தாபமவின்டேயமுத வாரியுண்டே பசிகள
தாபமும் தீரதுகிர் போல்சிறம காழ்கொன்று
சாரவும் சோதிமுரு காவெனும காதல்கொடு
தானிருந தோதிரு வோரகம் பேறுறுக விஞ்சைதாராய்”
(நீலமஞ்சான—திருப்புகழ்)

ஞானவளனலாகிய அருணைப்பெருமான நமக்களிக்கும் ஞானக்கொடை இது

மிகவுயாநத வேதக்கருத்துகளெல்லாம தனானுட்கொண்டிருப்பது திருப்புகழ். ‘திருப்புகழ மஹாமந்த்ரம்’ என்பது யோகானுபூதிச் செலவாகள் அனுபவத்திற்கண்ட உண்மை கருணையே வடிவமான அருணகிரிநாதர் நம்மீது கொண்ட கருணை காரணமாக இப்படிப்பட்ட வேதமந்த்ரமடமான திருப்புகழ் நெருபபினைச் சேம சிதியாக வழங்கியுள்ளார் என வே,

‘கருணை மேக மேதூய கருணைவாரியே ஈறில்
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளே’ (1048)

என்று அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வாசகப் பூக்களை நாம அவருடைய திருப்பாதங்களிலேயே அர்ப்பணம் செய்வோமாக

சுபம்

நிலைகள்

காந்தர் அநுபூதி

கி வா ஜிகங்காதன

முருகப் பெருமானைத் தமிழ்க்கடவுள் என்று போறறுவது புலணா மரபு அவன் எல்லா அண்டங்களுக்கும் நாயக்கனாலும் அவனுடைய இராசதானி தமிழ்நாடு இங்கேதான் அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்களும், அவனுடைய புகழ்நிலை சொல்லும் நால்களும் மிகுதி அவனை வழிபடும் பக்தர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் அளவுக்கு வேறு எங்கும் இல்லை.

சங்க காலம் முதல் அவனைப் போற்றிப்பரவீய புவவர்கள் பலா அவர்கள் இயற்றிய முருகன் புச்சுட்டாடசென்றும் பல, என்றாலும் அருணகிரிநாத சுவாமி சனைப்போலப்பொருளாலும் எண்ணிக்கையாலும் சிறந்து சிறகும் பாடல்களைப் பாடியவாசள் வேறு டாரும இல்லை அவா பதின்றுயிரம் திருட்டாழிப்பாடலை களையும் காதா அலங்காரம் பாதவீய பிறதுதி நாலகளையும் அருளியிருக்கிறா திருப்புச்சுப் பாடல்கள் அத்தனைடும் அறபுதமான சந்தப்பாடல்கள் “சித்ரகவிததுவசநத மிகுதத்திருப்புச் சும்” என்று அருணகிரிநாதரே பாடுவார்

முருகப்பெருமானுடைய திருவருளைப்பெற்று அநத வனமையால் அருணகிரிநாதா இநத அறபுதப் புலமையைப் பெற்றார், “வாக்குக்கு அருணகிரி”

என்று பாராட்டும் புகழுஷ்கு உரியவர் அவா

“அருணை எ பாதபத்ம மதுநிதி மு
மேதுதிக்க

அரியதமிழ் தான் அளித்த மயில் வீரா”

“சித்ரக ஸ்ததுவ சந்தமிகுதத திருப்பு
கழூச சிறி தடியேனும்

செபபெனவைத்தல கிற பரவத்தெரி
சித்த அநுகரகம் மறவனே”

என்றும் அவா பாடுவதனால் முருகப் பெருமானே இநத வாக்குவல்லபததை அவங்ககு அருளினான என்பது தெரிய வரும்

இறைவனுடைய திருவருளால் அவனைப்பாடும் திறமையைப் பெற்ற அருணகிரிநாத சுவாமிகளுக்குப் பல பாடலகளைப் பாடியும் நாதத்தினவு தீரவில்லை மேலும் மேலும் பாடிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் மீதாநதது முருகனிடம் ஒரு விண்ணப்பத்தைச் சொன்னா “ஆண்டவனே! எனக்கு ஓர் ஆசை இருக்கிறது அநத ஆசையை நீ சிறைவேற்றி அருள வேண்டும் உன்னுடைய புவ ள மீ

போன்ற சிவாந்த திருவடிசனங்கு ஞானமணம் வீசவதற்கும் “ஐமபத்தேராட்சரம் கொண்ட அட்சர மாலையைப் போஜைம் பத்தேராரு பாடல்ள தடந்தியதுமாகிய பாமாலீ ஏன்றை கண்டாலேண்டுப்” என்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்

ஆசைக்கா பகத னேனமனே பதமம்
ஆன பூவைத்து நடுவே அன
பான நூல் இட்டு நாவிலே சித்ர
மாகவே கடடி ஒரு ஞான
வாசமலீ சிபர காசியா ஸ்ரப
மாசிலோரா புத்தி அளிபாட
மாதருகா புஷ்ப மாலைகோ லபர
வாளபா தத்தில அண் வேஞே”

எனபது அநத விண்ணப்பம் “உனக்கு மாலை அணியவேண்டும் என்ற ஆசை ஒரு காலைக்கு ஒரு கால் மிககு எழுகின்றது உனதுடைய பகதஞ்சிய நான் என ஆசையை வேரு யாரிடம் தெரிவிப்பேன்? என்னிடம் மனம் என்ற தாமரை மலை இருக்கிறது அதை நடுவிலே, சூருசமாக வைத்துச் சொல்மலீகளை அனபு எனதும் நூலாலே என் நாவைக்கொண்டு அழகாகக் கட்டி ஒரு மாலையை அணிய வேண்டும் அநத மாலை ஞானமணம் வீசிப் பிரகாசிக்க வேண்டும் யான எனது எனதும் குறறம் இல்லாத அன்பாக்களின் புதத்தியாகிய வண்டுகள் அநத மாலையை மொய்த்துப் பாடவேண்டும் அவ்வாறு மாத்திருதாபுஷ்ப மாலை ஒன்றை உனதுடைய

அழகிய பவளம் போன்ற திருவடியும் அணியும் பேறு எனக்குக் கிடைக்குமா?” என்று கேட்கிறார்

மாதருகாமாலை எனபது நெடுங்கணக்காகிய எழுத்து வர்சைக்குப் பெயர் எழுததுக்கள் ஐப்பததொன்று,” “ஐமபத்தேராரு விதமான வீடிக்கும்” என்று அருணகிரி நாதரே சொல்லியிக்கிறார் ஒன்பது பாடல்களுடைய ஒருவகைப் பிரபந்தத்துக்கு நவமணி மாலை என்று பெயா அதுபோல ஐமபத்தேராரு பாடல்கள் அடங்கிய விளக்குக்கு அட்சர ஆலத்தி என்று பெயா அது போன்றது இது “மாதருகாபுஷ்ப மாலை கோலபரவாள பாதத்தில் அணி வேஞே” என்ற பாட்டில், “ஐமபத்தேராரு பாடல்கள் அடங்கிய பாமாலையை அணியவேண்டும்” என்ற நம விருப்பத்தை அருணகிரியார் தெரிவித்தார்

முருகன் திருவருளால் 51 பாடல்கள் அடங்கிய கந்தா அநுபுதியை அவர் பாடி ஞா “முருகன் திருவருளால் பெற்ற அநுபவத்தைச் சொல்லும் நூல்” எனபது அததோடருக்குப் போருள்ஜாயுமானவா இந்த நூலைப் பாராட்டி, “கந்தர் அநு பூதி பேற்றுக் கந்தாஅநு பூதிசொற்ற எநதை அருள நாடி இருக்கும் நாள் எந்நாளோ”

என்று பாடியுள்ளார், முருகப்பெறுமா ஒன்றைய அருள நுபவத்தைப் பெற்ற

அந்த சிறைவிலே பாடியது இந்த நூல் எனபது அவா கருத்து

இந்த நூலில முதலில் ஒரு காபடுச் செய்யுளும் பிறகு 51 பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. வீநாயகரைப் பணி வோம் என்று அநதக காபடுச் செய்யுள் கூறுகின்றது அன்றியும், இந்த நூலில் ஆகும் பயனை எடுத்த எடுப்பிலே அநதச் செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது இந்த அந்புதி, முருகன் புகழை வீளம்பரம் செய்யவேண்டும் எனபதற்காகச் செய்தது அன்று, அருணகிரி நாதர் தம முடிய டெருமையை சாட்டிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற் காகவும் அன்று உலகத்தார் நன்மை பெறும் பொருட்டுப் பாடியது இது

உயிர்க் கூட்டங்கள் மனம் என்னும் கல்லீக சட்டிக் கொண்டு பிறவி என்னும் ஆழமான சடலீல் வீழுநிருக்கிறார்கள் அவாகள் மேலும் மேலும் அநதக கடவில் ஆழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இறைவனுடைய கருணையென்னும் தோணி அநதக கடவிலின் மேலே மிதகிறது அதைப்பற்றிக் கொண்டு ஏறினால் பிறவிக சடலீக சடங்கு கரை ஏறலாம் உயிர்கள் கடவிலே ஆழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது எத்தனை தோணிகள் மேலே மிதந்தாலும் அவற்றுல் பயன் இல்லை கடவிலே மிதப்பவர்களுக்குத்தான் தோணியோ, கப்பலோ பயன்படும், அவற்றில் ஏறிக்கொள்ளலாம் அப்படி ஏறிக்கொண்டவாகள் இருக்கிறார்கள்

கடவில் ஆழ்ந்தவர்கள் பலா அவாகள் பெத்தாகள், பாசத்தில் கட்டுப்

பட்டவாகள் கடவில் மீதே சிலர் மிதக கிறார்கள், அவாகள் எதைச்சப்பாத்திலும் கருணைத் தோணியில் ஏறிக்கொள்ளலாம் அவாகள் பகதாகள் தோணியில் ஏறிக்கொண்டவாளர்முச்தாகள் பேத்தாகள் நெஞ்சம் என்னும் சனத்தகலீக கட்டிக் கொண்டு பிறவிக்கடலில் ஆழந்து போகிறார்கள் அநாக்கல் உருகினால் அவாகள் பகதாகளாகி மேலே மிதப்பாகள் பிறகு கருணைத் தோணியில் ஏறிக்கொள்ளும் காய்ப்புக் கிடைக்கும்; முகதா ஆகிவிடலாம்

நெஞ்சம் என்னும் சனகல் நெகிழ்ந்து உருகினால் டக்தா ஆசலாம், பகதாகள் இறைவன கருணைக்கு ஆளாவது எளிது. ஆகவே பேத்தாக்களைப் பசுதர்கள் ஆசகு வதற்காகப் பாடியது கந்தா அந்புதி காஞ்சக கனகல் செகிழ்ந்து உருகினால் பசதா ஆகிவிடலாம், பிறகு முச்சரும் ஆசலாம்

‘‘நெஞ்சக என சுலு நெகிழ்தருக’’ என்று காப்புச் செய்யுள் தொடங்குகிறது ‘‘நெகிழ்ந்து உருக’ என்று சொல்கிறா ரெகிழ்வது என்பது முதலில் சிச்ம்வது, பிறகு உருகும் சௌல் வரும் நெகிழ்வதாவது சட்டிதட்டிப் போயிருப்பது இளைவது. உருகுவது எனபது நீராளமாய்க் கரைவது நாம் படுமதுன்பங்களை சினைந்து நாம் நெகிழ் வேண்டும் இறைவனுடைய திருவருளை சினைந்து உருக வேண்டும்

கந்தர் அநுபுதியில் நம்முடைகுறைபாடுகளையும் துனபங்களையும் எண்ணி எண்ணி நெகிழ்வதற்காகப்பல

பாடல்கள் உண்டு, இறைவனுடைய திருவருளை சினைநது உருகுவதற்காகப் பல பாடல்கள் உண்டு

நாம படும துனபங்களை இறைவனிடம் முறையிடுக்கொள்ள நமக்குத் தெரிவதில்லை. ஆதலால் நமக்காக அருணகிரிநாதா முறையிடுகிறா ‘இவர்கள் துனபுறுகிறாகளே!’ என்று நமமைச் சுட்டிச் சொல்லவில்லை தாமே அத்தகைய துனபங்களை அடைவதாக அநத அருளாளா பாடுகிறா குழந்தையின் நோய்க்குத்தான் மருங்குண்ணும் தாயின் சிலை அது ஒருவா ‘மொழி மற்றெருந்வருக்குத் தெரியாமல் இருவாகூடு சின்றன அவாகனுக்கிடையே ஒருமொழிபெயாப்பாளன் இருந்து இணைப்பாக உதவுவான் ஒருவா சொல்லவேண்டியதை அவா வாய மொழி யாக வேவெடுத்துரைப்பான். ‘எனக்கு இநத நிலம வேண்டுமே’ என்று ஒருவா சொன்னால், ‘இவருக்கு இநத நிலம வேண்டுமாம்’ என்று சொல்லமாட்டான, ‘எனக்கு இநத நிலமவேண்டும்’ என்றே சொல்வான். • நான் எனற இடத்தில் நானென்றும், நீ எனற இடத்தில் நீ என்றுமே மொழி பெயாத்துச் சொல்வான்.

அருளாளாகளாகிய பெரியவாகள் நமக்காக நம முடைய குறைபாடுகளை நாமே விண்ணப்பித்துக் கொள்வது போல இறைவனிடம் விண்ணப்பிப் பார்கள் அவற்றைப் பாரத்து அநதக் குறைபாடுகள் அவளிடம் இருப்பதாக எண்ணக் கூடாது

அந்த முறையில் அருணகிரிநாதரும் நமமுடைய குறைகளைப்பல்லாம் தம முடையனவாக ஏற்றுக் கொண்டு பாடியிருக்கிறா

‘வளைப்பட் டகைம் மாதோடு
மக்களெனும்

தளைப்பட் டழியத் தகுமோ தகுமோ?’

‘மட் ரோ குழல் மங்கையா
கையல்வலீப்

பட்டுசெல படும பரிசென ரெழிவேன்’

‘பேரா சையெனும் பிணியிற் பிணிப்பட்
டோரா வினையேன உழவத் தகுமோ’

‘அடியைக் குறியா தறியா மையினுன்
முடியக் கெடவோ முறையோ
முறையோ’

‘கூவேல விழிமங் கையாகோவ
கையிலே

சோவேன அருள்சே ரவும்
எண் னுமதோ’

எனபன போல வரும்பாடல்ள இத்தகைப்பவை, இவற்றைப் பாடிப்பாடி நம சிலையை எண்ணி எண்ணி நாம நெகிழுவேண்டும்

இறைவ னருளால் அருணகிரிநாதர் பெறற அநுபவத்தைச் சிலபாடல்களில் பார்க்கிறோம் அவற்றைப் பாடும் போது, ‘நமக்கும் இத அநுபவம் கிடைக்குமா? அநத அருளநுபவத் தைப் பெறவேண்டாமா?’ எனற ஏக்கமும், அதனால் உருக்கமும் உண்டாகும், உண்டாகவேண்டும்.

‘‘ உல்லாச சிராதுவ யோகவிதை
 சல்லாப வினோதனும் நீயலையோ
 எல்லாமற எனனை இழந்தஙலம
 சொல்லாய்முருகா சுரப்பதியே’’

‘ கூகா எனங்ன சினைகூ டியழப
 போகா வகைமைய்ப பொருள்பே
 சியவா ’

“செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன
பெம்மான் முருகன் பிறவான

இறவா ஜ

சும்மா இருசொல் அறனன றலுமே
அம்மா பொருள் ஓன் றும்அறிச
திலனே

“ஆன அமுதே அயிலவேல அரசே
ஞானு கரணே நவீலத் ததுமோ
யானுகிய என்னை விழுங்கி வெறும்
தானுய சிலைனரது தற்பரமே ”

“தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள
நேசா முருசா சினதன பருளால்
ஆசா சிகளம் துகளா யின்டின
பேசா அஙு புதிப்பிறங் ததுவே”

எனபவை போன்ற பாடல்கள் அருண கிரியா பெற்ற அநுபவத்தை விளக்கும். இக்தகைப் பிறந்த அநுபுதிக்கையைப் பெற்ற வா “மங்கைப் பர் மையல் வலீபபட்டு ஊசலைபடு” வாரா என்று சொல்வாரா? ஆகவே அதைப் பாடல்கள் நம்பால் வைத்த கருணைப்பினால் அருணகிரிநாதா

நம் சென்றுச் செல்கிழும்படி, நம் குறைகளைத் தம் குறைகளாக வைத்துப் பாடி, னா என்று கொள்வதே பொருங்கும்

நமமுடைய குறைகளாக அவர் எடுத்துக் காட்டுப்பை மனைவிமகள் என்ற பற்று, மூவாசை, லோபம், மாதா_மையல், அவா, பேராசை, மிடி, அறியாமை, பொய்யை மெய்யாக கருதல், வாழ்வை சிலையாத தென்று அறியாமை, கல்விச் செருக்கு, மனக கவலை, உடமபிலே பற்று, அகங்கை, ஏட்ஜீன்கள் மூன்று, இருத்தல், மதி கெடுதல முதலியன “இன்னை என ஒரு பாவி” என்று திருவளஞ்சௌ கூறுவார், அவவாறே அருணகிரியாரும் “மிடி என்றேரு பாவி ‘எனக்குரா

இறைவனுடைய திருநாமத்தைச்
சொல்லியும் நினைந்தும் உருகவேண்டும்
என்று சொல்வார்

உருகும செயல்தங்கு உண்ணவு என்று
அருளவாய்²

முருகப் பெருமானுடைய திருவருளால் இயற்கையான அறிவும் பின்பு கற்றதனால் அமையும் கல்வித் திறமையும் தமக்குக் கிடைத்தன தூண்பார் அவராறு கிடைத்தவற்றை அவனுக்கே ஆபங்கமாகக்கவேண்டுமென்று பூலவாகனங்கு உபதேசம் சொய்வா.

“யாம ஓ தியகல வியும எம் அறிவும
தாமே வெறவே வவாதங ததனால்
பூமேல மயல்போய அறமெயப

புணரீ

நாமேல நடனீ, நடனீ இனியே ”

முருகன வளளியம பெருமாட்டி
யிடம ஈடுபட்டு அவளை வணங்கியும்
அவள் அடியைத தன முடிமேல் வைத்
தும தன காதலை வெளிப்படுத்தினான
எனறு பாடுவதில் இனபம கானுவது
முருகன அடியாகனுக்கு இயலபு
அருணகிரி நகதா,

“பணியா எயவளளி பதம் பணியும
தணியா அதிபோச தயாபரனே”

“செம்மான மகளைத திருமு திருடன்”

“பாளைக குழல வளளி பதம் பணியும
வேன”

“குறமின கொடியைப புணரும
குணமுதானே”

“கொலையேபுரி வேடர் குலபபடிதோய
மலையே”

“மதிவான நுதல் வளளியை அலலதுபின
துதியா விரதா சுரழ பதியே

“குறமின பதசே சரனே”

“கூதான கிராத குவிக கிறைவா

“குறமின கொடிதேவன புணரும்
தேவே

“கனையோ டருவித துறையோ டுபசுர
தினையோ டிதனே டுதியா தவனே

“துசா மணியும் துகிதும புனைவான
ஞேசா

எனறு டாடுகிறோ பதிவிரதைகள
பதிவிரதம காபபவா எனறு கேட்டிருக
கிறேம முருகன பகதினி விரதம உடை
யவனும், “வன்னியை அல்லது பின
ததியா விரதா” எனகிறோ இவவாறெல
லாம செயவது முருகன வளளியிடம்
காட்டும அருடசெயல்களாம “தனியா
அதியோக தயாபரனே” எனபதில இநத
அரியகருதகைத தெரிவிக்கிறோர். முருகன
வளளிநாயகியிடம கொண்டது சானிய
மான மோகம அனறு, தனியாத அதி
மோகம் அது மோகம் அனறு, மோக
வடிவத்தில அனமநதயை சாக்கரையை
மிட்டாயபணனி வணணம் பூசி விற
பாரகள பாகறகாயைப போல வடிவும
வணணமும உடையதாகப பணனி
விறபாரகள அதன பெயரும வடிவும்
பாகறகாயாக இருந்தாலும் அது முழு
வதும இனிக்கும் காக்கரையே அவ்வ
வாறே முருகன காதனைப போலத
போதத தோனறுமபடி ஒழுகினுலும
அவவளவும அவனுடைய கருணைச
செயலே

பலபல தலங்களைத திருப்புகழ் முத
வியவற்றில பாடிய அருணகிரிநாதர் அநு
ஷ்தியால ஒரே ஒரு தலத்தைமட்டும்
பாடியிருக்கிறோ

“கூகா என என கிளைக்கிடியழப
போகா வகைமெய்ப பொருள்
பேசிவா!

நாகா சலவே லவாா லுகவித
த்யாகா சுரலோக சிகா மணியே”

நாகாசலம் எனபது திருச்செங்
கோடு, அதை மாததிரம் சினைவு கூர்வ
தற்குக் காரணம் எதுவாக இருக்கலாம்

கந்தா அநுஷ்டியைப் பாடிய போது
அருணகிரியா சிளியாக இருந்தார
என்று ஒரு வரலாறு உண்டு மனித
தேக்தத்தை தைவிட்டு சக்க சொருப
மாக இருந்தார எல்லோரும் இறந்து
போகிறபடி அவா உயிரைவிடவில்லை
என்று தெரிகிறது திருச்செங்கோட்டில்
உள்ள செங்கோட்டு வேலைப்பற்றித்
திருப்புகழிலும் கந்தா அலங்காரம் முதய
வற்றிலும் அவா பல பாடல்கள் பாடி
யிருக்கிறார் கந்தா அலங்காரத்தில் ஒரு
விண்ணப்பத்தைச் சொல்கிறார் “அடி
யேறுடைய உடம்பு குலைவதற்கு
முன்னே வந்து எனைக் காத்தருள்
வேண்டும், அவவாறு அருள்புரிந்தால்
நான் உனைச் சம்ரக்கமாட்டேன்” என்று
அந்தப் பாடில் கூறுகிறார்

“தெயவத் திருமலைச் செங்கோட்டில்
வாழும் செழுஞ்சிடரே,
வைவைத்த வேற்படை வானவ
னே, மற வேனுடைன நான்,

ஐவாக சிடம்பேறக காலஇரண்
டோட்டி இரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன
னேவந்து காத்தருளே”

என்பது அந்த விண்ணப்பம்
முருகன் திவருளால் அந்த விண்ணப்பம்

பலிதகது இந்த உடம்பு குலைவதற்கு
முன்னால் அவா சிளியுருவம் பெற்றார்.
அல்லது மறறவர் இறப்பதுபோல இற
வாமல் ஜீவன் முசுத சிலைபெற்று வடிவு
வேறுஞர்

தாம விண்ணப்பத்தபடி பயன்பெற்ற
வா, அதை விண்ணப்பத்தில் சொன்ன
படி செங்கோட்டு வேலவை மறவாமல்
இருக்கலேண்டும் அல்லவா? “மற
வேன உனைநான்” என்று கையடித்துக்
கொடுத்தபடி செய்யவேண்டும் அல்
வலவா? ஆகவே அந்த உயாந்த சிலையைப்
பெற்ற பிறகு பாடிய கந்தா அநுஷ்டி
யால் திருச்செங்கோட்டு முடிகளை
சினைத்து நன்றி பாராட்டுகிறார்

“கூகா என்ன சிலைகூட டி-ஆம்ப
போகா வகைமெய்ப் பொட்டன் பே
சியவா”

நாகா சலவே லவாா லுகவி
தயாகா சுரலோக சிகாமணியே”

என்று கந்தா அநுஷ்டியால் பாடினார்
‘கூகா என்று அலறி உறவினர்கள்
அமுமபடி இறந்துபோகாதபடி உண்
மைப் பொருளை பேசியவாறு என்ன
ஆச்சரியம்! என்று கூறுகிறார்

இறுதிப் பாட்டில் “குருவாய்
அருளவாய் குகனே கன்று கூறி சிறை
வேற்றுகிறா இறைவன் உயிர்களை
ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு அவாகள்
சிலைக்கு இறங்கி வருவதையே அவதாரம்
என்று சொல்லுகிறோம், வடிவம்,
பெயர், முதசயவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு

வீரச செயல்களையும் கருணைச செயலை களையும் புரிகிறேன் இவையெல்லாம் திட்பமானவை. அவனே நூட்பமான பொருள் நூட்பமான பரம்பொருள் உயிர்களுக்கு அருள் செய்யத் திட்பமரன் அவதாரங்கள் எடுக்கிறேன் ஆண்டவன பிறகு உயிர்கள் இறைவனேடு ஒன்றும்போது நூட்பமான அனுபளம் பெறுகின்றன அது நூட்பமான ஸ்லீ. இறைவன் திட்பமாக வந்து உயிர்களை அனுசிகி, நூட்பமான ஸ்லீயில் அருள் செய்கிறேன் இதையே இறுதிப் பாட்டுச் சொல்கிறது அந்த இரண்டு ஸ்லீகளையும் உருவக வகையில் சொல்கிறோ அருண கிரியார்

உருவாக வருகிறேன் இறைவன், அது திட்பஸ்லீ, அல்லது காட்சி ஸ்லீ, அருவாக அருளகின்றன. அது நூட்பஸ்லீ காட்சிக்கு அப்பாற்பட்டது உள்து திட்ப ஸ்லீ, இலது நூட்ப ஸ்லீ, மலர் திட்பம், மரு (மணம்) ருட்பம், மணி திட்பம், ஒளி நூட்பம், இப்படியே திட்ப

மாக வந்து நூட்பமாக அருளவாய் என்று வேண்டுகிறா

‘உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய் மருவாய் மலராய் மணியராக கருவாய் உயிராயக கதியாய விதியாயக குருவாய் வருவாய், அருளவாய் குகான’

என்பது இறுதிப்பாட்டு உருவாய், வருவாய் அருளவாய் அருளவாய் என்று கூட்டிப் பொருள் கொளளவேண்டும் இரண்டாவது அடியில் எதுகைக்காக முறை மாறியிருக்கிறது மலராய் வருவாய் மருவாய் அருளவாய் என்று பொருள் கொளள வேண்டும் முதல் முன்றடியிலும் உருவகவகையில் சொன்னா கடைசி அடியில் குருவாக வரவேண்டும், இதயக குகையில் இருக்கும் நூட்பப் பொருளாக அருள் செய்யவேண்டும் என்று கூறினா

இவவாறு யாவரும் இறைவன் திருவுருளைப் பெறுமபடி ஸ்லீவு செய்து விளக்குவது கந்தர் அநுஷ்டு

நோக்கு

SAINT ARUNAGIRINATHA

BIOGRAPHY

— TRADITIONAL STORY

By SWAMI ANVANANDA

THE WHOLESOME ADVICE is often given to the curious that one should not seek the sources of holy rivers or probe into the past of great saints. For, the uninspiring sight of the source of a big river or the knowledge of the unsavoury past of a great saint may some time tend to dim in his eyes their real merits. Since the advice is also known to be often ignored, a traditional sanctity is attached to the source place of a holy river and the miracle of God is invoked for the transformation of one often assumed to be a worthless sinner into a saint.

A traditional account of an event or the life of a person in the past, should not be rejected merely on the ground that there are no contemporaneous writings on palm leaves or paper or inscriptions on stone or metal to support it. For, traditional learning, handed down from generation to generation by human memory alone, has furnished the basis for religion, its ritualistic practices, philosophy and *Dharma Sastras* and other valuable literatures. But to ensure their faithful reproduction throughout the ages, steps had been taken to compose them in metrical language or epigrammatical sayings such as *Sutras* and laying great emphasis on adherence to correct accent for faithful

memorization. Even events of secular importance have been handed down as ballads in Tamil. But unfortunately the story of Arunagirinatha's life does not appear to have been recorded contemporaneously or soon after his demise, in any such manner.

The main account of Arunagirinatha's life, before his emergence as Godman, is somewhat like this—but is retold with several variations. Arunagirinatha was born in Thiruvannamalai and spent the greater part of his life there. He was the son of a *Dasi* or courtesan by name *Muttammai*. As he grew to manhood, he found the company of courtesans more to his liking than the company of Gods. He was mostly seen in their homes than in temples. When his parents were dead, all the properties that he inherited from them were squandered to pay for his lust. He had a sister named *Adi*, who was very fond of him, notwithstanding his faults. He took advantage of her affection and before long her moneys, her jewels and all her possessions were also utilised by him for presents to courtesans. His body rapidly lost its youth and became diseased. The better class of courtesans began to jeer at him and shun his company but his lust persisted. At a time when his sister had nothing

left except the clothes she wore, he asked for his usual money. She replied, if your lust is so irresistible, there is only my body left for your satisfaction. The words, as they were being uttered, cut very deep into him. His mind travelled in a moment over the wasted years of his life and the realisation of the crimes he has committed against God who had intended him for a noble cause, broke on him with the violence of a thunderclap. To live thereafter with the memory of the past clinging to him was unbearable. He decided to put an end to his life. He climbed the Vallala Gopuram of the Arunachaleswara Temple and was about to jump down and dash himself to death on the stones beneath. At that moment, Lord Muruga appeared in person and held him back.

Traditional accounts available to us differ in many details, some of them fundamental, in character. There are many embellishments to the traditional story and one of them is attributed of Dandapani Swami. Arunagirinatha is supposed to have had Pattinathar as his father, under circumstances that cannot be repeated without infringing upon decency. Dandapani Swami himself claims that he, in his previous births, was Ramalingaswamy and Arunagirinatha. He has sought to reinforce this claim with the threat that if one does not accept his statement

the thunderclap of summer will fall on his head.¹ The author hopes that he will not be condemned if he rejects such embellishments as unworthy of credence.

Fanaticism and self-esteem of some of the writers have been responsible for the introduction of events which are either incredible or which border on obscenity. In recent years, with the growing popularity of Tiruppugazh and of its author Arunagirinatha, many literary men have attempted to unravel the mysteries of his life in the past. A metrical account of his life is given by Guha Sri Ratnasabhapati Nayakar² and by Vara Kavi Chokkalinganar³ the first of these two writers has denied to Arunagirinatha, the normal process of human birth. The theory of immaculate conception is not peculiar to Christianity. In Puranic accounts, many divine and semi-divine beings are said to have been born without the physical effort of a male, sometimes even avoiding the gestation in the mother's womb. How are we to attach credence to these traditional accounts which contradict Arunagirinatha's own references⁴ in his songs to his parents? The author feels that, while it is not improper for devotees to feel that their heroes or Godmen had miraculous or divine origins, such thinking has no value in any account relating to the life of a person who had lived within historical times.

FOOTNOTES

1 “வல்லைவந் தனப்பரைக் காக்குமிசெவ வேற்கை வர தனைக்கண
பெல்லையில் லாக்கணிப் பாயமடி மீதில இருக்கும என்னைத்
தொல்லை அருண கிரிதான என றனனவன சொனன துணைமை
இல்லையென ஞுறகுமுக கென்றுவெவ கோடை இடிவிழுமே ”

“ அருமைத் தமிழ்தாயு மானபிளை தாமே
பெருமை இராமலிங்கமபிளை பொருவிலதாக
சூறும் உறையாறு குலவுநச்சினாககினியா
ஆறு முகநா வலர்

பொய்யான விளம்பிலேன மீயத
தொண்டா தாள துகளும் மாயாச சூரியாதியரும் சான்றே ”

—புலவர் புராணம் தண்டபாணி சுவாமிகள்

- 2 “அருணகிரிநாதா அருளிய திருப்புகழ்” — சென்னை, எம் துரைசாமி முதலி
யார் அண்டு கோ , 1948-ம் ஆண்டு வெளியீடு, பக்கம் 232 முதல் 240 வரை
- 3 “முருகவேள பனனிரு திருமுறை” யில 12-ஆம் திருமுறையான “சேயத
தொண்டா புராணம்”, பக்கம் 106 முதல் 198 வரை
- 4 திருப்புகழ் “மஜையவள நகைகக
“வெட்டத்த வாரகுழல் ”,

ELECTRONICS AND CONTROLS

*254-A, 5th Block, Rajajinagar
BANGALORE - 560010*

Manufacturers of

Temperature Controllers, Precision Speed Controllers, Digital Tachometres,
Thyristor Controlled Power Supplies, Periodic Reversible Current Supplies,
Custom Designed Digital Equipment Etc

BIOGRAPHY

— HISTORICAL BASIS

WHEN TRADITIONAL biographical accounts of the past become unworthy of credence and infringe upon decency, one would welcome authenticated historical accounts of the lives of great men like Arunagirinatha, if they are available. Many historians of merit took up research into the chronological history of certain Dindima poets and other literary writers belonging to the village of Mullundrum and its neighbourhood. In the course of their investigations, they have, for reasons best known to themselves have attempted to identify Arunagirinatha—the author of Tiruppugazh—with one or other of the Dindima poets bearing that name. The chronology ranges between the years 1299 A D and 1600 A D.

The materials on which the historians based their investigations were also available to this author. They are (1) Four inscriptions on stone, (2) the Vibhagapatra Mala or Vivekapatra Mala as it is also called, which is a chronicle of the Mullandrum Village and (3) the prologues and end passages of certain Sanskrit Dramas and Champus which are Subhadra Dhananjaya Nataka, Ratneswara Prasadananam, Harischandra Champus,

Madanagopala Vilasam, Somavalli Yogananda Prahasanam, Saluvabhyudayam, Achyutarayabhyudayam and Virabhadra Vijayam.

Sri T A Gopinatha Rao was the first historian who made an examination of the age of Arunagirinatha¹. The material examined by him was a manuscript called *Vibhagapratramala*² which gives an account of the Poets of Mullundrum and which was considered as a very late production of Sri Gopinatha Rao. The Vibhagaputra Mala is specifically concerned with one Arunagirinatha, who is also called Sonadrinatha. He is said to have been born in the Kali year 4400 which corresponds to 1299 A D. It narrates that Sonadrinatha lost his father and mother at a very early age and the boy, who not even had his *Upanayanam* performed was left under the care of his uncle Somanatha. It is said that Somanatha's wife ill-treated the boy and he ran away from the house and was found missing. He was traced after three days and was found with his lips tinged red. Questioned by his uncle, he explained that he had slept in the temple at Puttur where he had a dream of a person whose head was ornamented

with the crescent moon whose arms were adorned with bracelets of snakes and who was accompanied by a number of children and four disciples, approached him and spat in his mouth the betel he was chewing Thereafter, he is said to have burst into poetical effusion and became a great versifier and by this divine gift, he attracted the attention of the then ruling, newly crowned king Praudha Deva Maharaya The chronicle also refers to an appeal over the head of Praudha Deveraya to a *Suratrana* regarding the gift of a garden about which he felt aggrieved

There is a reference in a stone inscription⁸ stating that the Mahajanas of Praudha Devarayapuram (Mullundrum) including the Dindima Poet Sonadri, assigned house sites to some stone masons This is in the Cyclic Year *Raudri*, guessed as the Saka Year 1482 which corresponds to 1560 A D This Dindima Poet cannot be Arunagirinatha who was born in 1299 A D , nor could Praudha Devarayapuram have existed in that name in 1299 A D when Sonadri was born The earliest member of the royal family of Vijayanagar who could have assumed the title of *Praudha Deva Maharaya* can only refer to Bukka-I, who ruled over the years 1355-1377 A D Sri Gopinatha Rao was quite conscious of the contradictions in the Vibhagapatra Mala and came to the conclusion that much credence cannot be assigned to the account contained in the chronicle.

Taking into account the Inscription⁴ dated Saka Year 1472, which refers, among other things, to a gift of land by a

Brahmana Lady (Gangaiyadi Nachiar) to the shrine of Annamalainatha, built by her in the temple of "Svayambhunatheswara" for the merit of herself and her husband Kumara Dindima Annamalainatha Sri Gopinatha Rao came to the conclusion from these two inscriptions that the ages of Rajanatha and, perhaps of his son Kumara Dindima Annamalainatha, were Saka Year of 1423 and 1483 respectively - SADHARANA *Vakas* corresponding to 1501 and 1561 A D The inference is drawn that this Annamalainatha, for whom the shrine was built, must refer to Arunagirinatha who had attained fame and whose images are worshipped in temples If the shrine built by her was in 1550 to perpetuate the memory of Arunagirinatha of Tiruppugazh, it must be within a few years after his death which might have occurred sometime in 1530-1550 A D Assuming that Arunagirinatha died at the age of 75, his date of birth would be somewhere after 1455 A D There, the inscription cannot refer to Arunagirinatha of the Vibhagapatra Mala who was born in 1299 A D and who is stated to have been the author of *Sri Sruti* in Dravida language

Next is an article⁶ by Sri C V Narayana Iyer He is of the opinion that the Vibhagapatra Mala contains genuine historical material He lays stress on the titles held by Arunagirinatha and referred to by Rajanatha, the author of Saluvabhyudayam It was usual in dramas for the author, perhaps to avoid self advertisement, to make the *Nati* or the chief actress come on the stage and enquire of the *sutradhara* (stage manager) facts about the author's ancestry Among the Dindima Poets, this Arunagirinatha, perhaps, enjoyed the greatest number of titles This

is one reason by which it is sought to identify him with the Arunagirinatha of Tiruppugazh. Here is the impressive list of his titles

- 1 Dindima Karisarvabhauma,
- 2 Sera-Chola-Pandya Prathamaradhyā,
- 3 Hṛidaya Sivabhikya,
- 4 Dvadasa Desya Vṛtti Paradrīsvana'
- 5 Ashtabhasha Parameswara
- 6 Abhinava Nataka Bhavabhoti ,
- 7 Meghadyatīvarti – Chitrāprabandha Parameswara,
- 8 Ashtadīgvijaya Patahikrīta,
- 9 Shat-Darsana Shanmukha,
- 10 Saiva Sastra Jeevatu,
- 11 Akhila Veda Sagara Samyantrika

Sri Narayana Iyer takes the title *Shat-Darsana Shanmukha* as referring to Lord Subramanya and that Arunagirinatha was equal to him and without much support, he arrives at the conclusion that this Dindima Sarvabhauma was the author of Tiruppugazh. Quoting his own words

All these praises seem to lead to the conclusion that this Dindima Sarvabhauma was the author of Tiruppugazh. Accepting this hypothesis, we have to regard him as the grandson of Arunagirinatha of Somavalli Yogananda Prahasanam and the father of Rajanatha of Saluvabhyudayam. This Dindima Sarvabhauma must have had a father Rajanatha, born perhaps between 1375 and 1380 A.D. and himself might have born between 1400 and 1405 A.D. Proceeding further in the same way, he identifies Arunagirinatha as the contemporary of Devaraya-II. Assuming that the age of Kumara Dindima Annamalainatha was 65, when his wife made the grant to the temple in 1550 A.D., his date of birth should be 1475 A.D. Allowing a

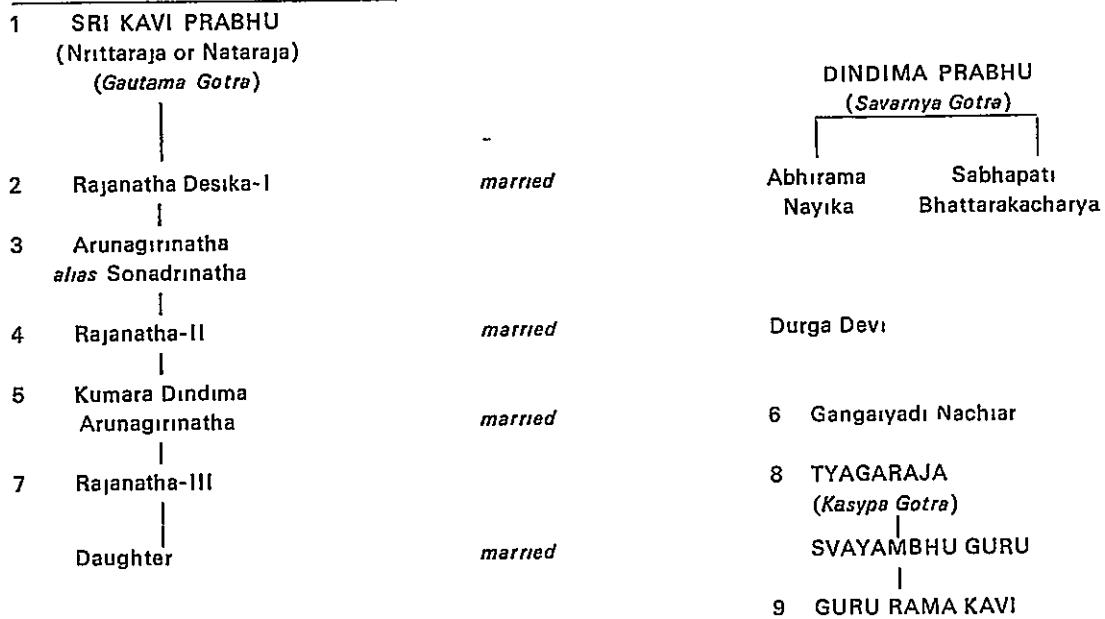
maximum gap of 60 years between a grandfather and a grandson, the Arunagirinatha of Tiruppugazh should have been born about 1415 A.D. and could only have been a very young man during the time of Devaraya-II.

Accepting his hypothesis, we have to regard Arunagirinatha of Tiruppugazh as the grandson of Arunagirinatha of Somavalli Yogananda Prahasanam and as the father of Rajanatha, author of Saluvabhyudayam. Even a little critical examination of this hypothesis, will make it unacceptable as it will come into conflict with the assumed date of Arunagirinatha of Somavalli Yogananda Prahasanam.

The infirmity will still remain against identifying Arunagirinatha of Tiruppugazh with the Dindima Poets of Mullandrum as none of those poets who professed great devotion to Lord Shiva, called themselves as *Aghora Sivacharyas* and claimed authorship of several Sanskrit dramas and other works, has referred to the devotion of any one of them to Lord Subrahmanya or Muruga or to the authorship of Tiruppugazh.

Many other articles on the subject have been perused by the author⁴. In his opinion, they do not offer any certain clue to the date of Arunagirinatha of Tiruppugazh. Perhaps, when new inscriptions are discovered and deciphered, it is hoped, the obscurity about the date of Arunagirinatha of Tiruppugazh will be removed. The author has given below a genealogical tree of the family of Arunagirinatha according to historical data. He has made some assumptions in fixing the dates of birth and of the works of the Dindima Poets.

GENEALOGICAL TREE

- 1 Defeated Nagana Kavi of the Court of Ballala-III (1292 A D to 1342 A D)
- 2 Died very young according to the Vibhagaptra Mala
- 3 The author of Somavalli Yogananda Prahasanam who is spoken also as the author of 'Sri Stuti (Tiruppugazh) according to Vibhagaptra Mala' He is said to have been born in 1299 A D
- 4 Author of Saluvabhyudayam' The period of Saluva Narasimha's rule is 1486 A D to 1492 A D
- 5 Author of 'Virabhadravijayam' The period of Vira Narasimha's rule is 1505 A D to 1509 A D
- 6 Built the shrine referred to in the inscription No 397 of 1911 in the year 1550 A D
- 7 Author of Achyutarayabhyudayam and Bhagavata Champus Period of Achyuta Raya's rule is 1530 A D to 1542 A D
- 8 Associated with the Kanchi Kamakoti Peetham by the erection of a Pillar of Victory' according to the Vibhagaptra Mala
- 9 Author of 'Subhadra Dhananjaya Nataka Harischandra Champus' which is dated 1608 and also of Vibhagaptra Mala

We have referred below to the traditional story in which the poet *Villiputhwar* was defeated in a literary contest by Arunagirinatha. It behoves us to examine whether the story has any basis in truth or should it be dismissed out of hand as it conflicts with the dates ascribed to Arunagirinatha and *Villiputhur*.

Villiputhur, who went about the Tamil country, challenging every learned man for a contest with him on matters of *Pandithyam* (scholarly skill) with the condition that the loser should have his ears cut off. In Arunagirinatha, he not only met some one who was head and shoulders above him in learning but was also the personifi-

cation of the concept *Vidya Vinaya Sampenna* (Humility and learning are inseparable virtues) Villiputhurar was humbled by Arunagirinatha when he failed to explain the meaning of Stanza 54 of Arunagirinatha's *Kandar-Antadi* but was graciously permitted by him to keep his ears intact

Villiputhurar was a Vaishnavite Brahmin, born in *Sanyur* in South Arcot District and was the author of *Bharatam* in Tamil which attained celebrity at the time. The period ascribed to him is between 1331 and 1383 A D⁷. More than hundred years ago, an edition of Arunagirinatha's 'Kandar—Antadi' had appeared in print with the commentary of Villiputhurar. If Arunagirinatha's period was more or less the same, credence can be given to the story of the contest between them which resulted in the commentary being written. Stopping here for a moment, we will examine the period of Villiputhurar by reference to Irattaiyar's period.

Irattaiyar represent two persons related to each other as maternal uncle's son and paternal aunt's son. The uncle's son was lame and the aunt's son was blind. Both were (gifted poets) *Arutkavis* in Tamil. And they went about Tamilnad, singing the praises of Gods. The blind poet carried the lame poet on his shoulder as they travelled from place to place. Their poetry was excellent and widely appreciated. Their period is considered as almost the same as that of Villiputhurar. The fact that Villiputhurar and Irattaiyar were contemporaries is settled by their reference in poems to a Chieftain by name *Kongu Kula Varapati Atkondan*⁸. Unfortunately, nothing is known about the date

of this Chieftain. But, Irattaiyar had referred also to another Chieftain called *Sambumallinatha* and *Tirumallinatha*⁹. His period is easily ascertainable as 1337 to 1361 A D. Rajanarayana Sambuvarayana is his real name. He had an ancestor who rebelled as a Chieftain under a Chola King and became an independent ruler of a vast territory which covered the present Chingleput, South Arcot and North Arcot Districts also. During Arunagirinatha's time, a part of this vast territory was called *Rajagambhra Nadu*¹⁰ and the provincial capital of it was called *Rajagambhra Malai* which is indentified with Padai Veedu near Arni¹¹.

Irattaiyar's period, therefore, helps us to fix not only the period of Villiputhurar, but also of one *Sambandandan*—the other principal actor in the traditional incident that took place before Praudha Devaraya. For, in one of their songs, Irattaiyar refer to a mild literary encounter with Sambandandan¹². Another important fact to prove that Irattaiyar and Arunagirinatha were contemporaries can be seen from the former's style of poetry. If we do not regard Sambandandan as a mythical figure an inscription, by which he had made a gift of lands to brahmins, may refer to the same person. The inscription is dated 1340 A D¹³. There are, among the twelve witnesses to this inscribed deed, one Somanatha Thevan and Arunagiri Seeyan. It would be far-fetched to extend the identifications to the Somanatha 'Thevan' and our Poet Arunagirinatha. There is one *Somanatha Jeeyar* who is referred to by Arunagirinatha for his piety and Shiva Bhakti¹⁴. This Somanatha Jeeyar can be indentified with the inscription dated 1371 A D which states that

he was entrusted with the management of a Mutt at Puttur¹⁵

An event, connecting Arunagirinatha and Sambandandan in a traditional story was more dramatic but belonged to a higher plane Praudha Devaraya was a devout Hindu King, but all the same, he evinced a friendship for one Sambandandan, a religious head and a jealous man Sambandandan was not very different from Villiputhur, he was both arrogant and boastful about his learning and spiritual attainments Perhaps, he wanted to exploit his friendship with Praudha Devaraya to gain more admirers Praudha Devaraya was a true patron of learning and he also entertained great respect and reverence for men of devotion to God When the fame of Arunagirinatha, as a great bhakta of Lord Muruga, reached his ears, he sent emissaries inviting Arunagirinatha to his court

But Arunagirinatha had a place in his heart only for Lord Muruga and not for any chieftains or rich men on earth As he did not respond to the invitation, Praudha Devaraya went in person Arunagirinatha, touched by the King's devotional nature, came to the palace and was suitably honoured

When Sambandandan heard about the reception accorded to Arunagirinatha, he became jealous, seeing a potential rival to the King's favour in Arunagirinatha At the next opportunity when he met Praudha Devaraya, he unfolded his diabolical plan and persuaded the Raya to invite Arunagirinatha to a contest in which he and Arunagirinatha should each undertake to manifest his *Ishata Devata* (Personal God) before the King He, who failed

in the attempt, should leave the King's domain and never set foot there again When the Raya put the proposal before Arunagirinatha, he did not disclose that it was to be a contest with this condition attached Arunagirinatha agreed to the proposal saying that if Lord Muruga were to yield to his pleading, He would bless the Raya by his manifestation

A *Sadas* was arranged in the courtyard of Arunachaleswara temple in Tiruvannamalai and was attended by the Raya, his consorts and other nobles, Sambandandan first undertook to manifest his Ishta Devata-Kali-and began his proceedings with great pomp and ceremony Kali did not choose to manifest It is said that Her promise to appear whenever he prayed to Her was limited to a period of twelve years, which had expired just on the day previous to the contest Sambandandan, however, succeeded in extracting an assurance from Her that She will hold Her son Muruga tight in Her arms and will not allow Him to manifest in response to Arunagirinatha's prayer

Arunagirinatha sang the Tiruppugazh song *Atala Sedanar Ada* When Muruga did not respond, he was able to sense that He was being held tight by his mother, Kali He, therefore, sang *Devendra Sanga Yaguppu* Kali was entranced by its melody and the *Bhava* of Arunagirinatha and She unconsciously began to loosen Her hold on Her son Arunagirinatha, seeing his plan succeeding, thereafter sang *Mayil Viruttam* to provide Muruga with his peacock mount in order to ride forth When the peacock appeared before Muruga and Kali and danced to the tune

of Arunagirinatha's music, Kali became completely absorbed in it and threw down Her arms Lord Muruga jumped on his vahana and hastened to accede to Arunagirinatha's prayer to manifest He entered through one of the pillars of the mantapa and bursting it gave darshan to the Raya When even Rishis and Devas faint away at the manifestation of God in all His glory, is it any surprise that Praudha Devaraya was blinded by the brilliance of the manifestation and lost his eye-sight?

The foregoing is one of that great event and there are many variations of it in circulation But the central theme derives its authenticity from the song Atala Sedanar Ada The song is a supplication to Muruga to appear on His vahana—the peacock and both dancing When Muruga dances, the whole earth and its tallest mountain peaks tremble, all the Gods also dance The devotee's heart vibrates in joyous harmony Two other songs¹⁰ translated here below, add authenticity to the event

'In the midst of the assembly of your devotees who deserved Your compassion and with the chanting of Vedas being heard, You came once in Tiruvannamalai How can I forget the sight of your lotus feet (on that occasion) in my mind or even in my dreams?'

"Oh Victor on the peacock! You came to my help in Tiruvannamalai in a way that the people of the world can perceive and praise Your great compassion!"

We will now revert to the poem Atala' There is no reference in the poem to any contest with Sambandandan or anybody else But there is sufficient evidence in the other two poems referred to above that the event that took place before Devaraya was no ordinary event but one which attracted great attention from every quarter The author feels that the traditional story has the gem of truth in it He has given *in extenso* the two traditional events one with Sambandandan and the other with Villiputhur and leaves the readers to judge whether they can be accepted as basically true

There is a reference to one *Praudha Deva Maharaya* which is only a title assumed by some of the Vijayanagar Kings and does not refer to any particular ruler of that name Historians have conceded that the title is one of the many titles assumed by the Vijayanagar Kings But because it was invariably used to refer to Devaraya-II who reigned during the years 1423 to 1446 A D the incident referred to in the above song has been taken to refer only to this king This has meant the complete denial of the traditional events of literary contests—one with Villiputhur and the other with Sambandandan—as both these persons could not have lived at the time of Devaraya-II On the other hand, when one is sure that the title 'Praudha Deva Maharaya' referred to in the above song was assumed by Bukka-I, as soon as he became the King of Vijayanagar in 1355 A D there will be no difficulty in accepting the basic truth of the contests and also the contemporaneity of Irattaiyar Villiputhur, Somanatha Jeeyar and Sam-

bandandan with Arunagirinatha of Tiruppugazh

We have already examined the historical material and concluded that Arunagirinatha could not be identified with the Arunagirinatha who was born in 1299 A D as stated in the Vibhagapatra Mala or with the Arunagirinatha considered as the grandfather of Kumara Dindima Arunagirinatha and as the father of Rajanatha the author of Saluvabhyudayam We are here of the opinion that the span of life of Arunagirinatha of Tirupugazh covered not only the period of reign of Bukka-I but even beyond it

Giving a span of life of about seventy five years to our Saint Arunagirinatha, we may assume that he was born round about 1330 A D Bukka-I before he became king of Vijayanagar, was a Yuvaraj who held some of the Vijayanagar territories under his Viceroyalty He and his son Kampanna-II were responsible for restoring order in Tamil Kingdoms and adjoining territories by subjugating chieftains who declared independence Raja-narayana Sambuvarayan whom we have referred to already, was defeated in a battle in or about 1361 A D and his territory became a vassalage under the Vijayanagar Kings

Bukka-I was a very pious man and was considered an incarnation of *Manu* Though he was inclined towards Veera Saivism, he showed interest in Jainism which was still aggressive in its propaganda and also in Vaishnavism which was just then making a bid for popularity Recitation of *Kamba Ramayanam* was popular not only in Tamil country, but

also in Karnataka Bukka-I was a great patron of learning, rewarding well-known scholars with gifts of land and money He brought about very quickly, a change in the conditions of society at the time by restoring order and by promoting economic prosperity In such an atmosphere, Arunagirinatha could very well have flourished '

The author feels that he should once again sum up briefly his opinion about the life and times of Arunagirinatha of Tirupugazh as follows

Arunagirinatha was not born of promiscuity (Dasi), but was born in a decent family—to his parents, he had a wife, children and other relations The deity worshipped by his ancestors was Lord Muruga or Subrahmanya and he continued that worship He received the highest education available in those days, attaining a very high degree of proficiency in Tamil and Sanskrit and other languages He had, exhibited in his early years, a desire for the company of women of loose morals But he should have got over that and assiduously spent his time in acquiring a vast knowledge of literature, Sastras and many other subjects He was blessed to become an *Arut Kavi* by the grace of Lord Muruga

The traditional stories of his literary contests with Villiputhur and Sambandandan were true events at the base He lived as a contemporary of Villiputhur and Irattaiyer *Praudha Deva Maharaya* referred to by him could only be Bukka-I and not Devaraya-II Arunagirinatha's date of birth should have been at the beginning of the second quarter of the

14 century He did not belong to the main branch of the Dindima Poets of Mullandrum and could not be identified with any one of them It is probable, considering his literary acquisitions which exhibit a hereditary aptitude that he belonged to another branch who were votaries of Lord Subrahmanya or Muruga and were scholars both in Tamil as well as in Sanskrit

It may be noticed here, that a branch of the family of Dindima Poets became

Shaktas and were associated by relationship to the Kamokoti family, who performed the hereditary worship of Goddess Kamakshi at Kanchipuram Another fact of significance is that Sri Seshadri Swami of the Kamakoti family who gave Upadesa to Vallimalai Sri Sacchidananda Swami, advised him to do exclusive parayana of Tiruppugazh calling it as a *Mahamantra* and to make Vallimalai Hill his residence, in order to attain spiritual bliss

FOOTNOTES

- 1 'The Indian Antiquary , April (Page 94—100) and May (Pages 125—134) 1918
- 2 A Composition of GURU RAMA KAVI Oriental Manuscripts Library Madras, R No 1769
- 3 Inscription No 396 of 1911— South Indian Temple Inscriptions, Part I Pages 110 and 111
- 4 Inscription No 397 of 1911— South Indian Temple Inscriptions" Part I Page 110 and 111
- 5 The Dindima Poets and Arunagirinatha of Tiruppuhal' —C K Narayana Iyer Dr S Krishna swami Aiengar Commemoration Volume 1936 Page 176 to 183
- 6 (i) "Two Dindima Inscriptions from Mullandram ,—A N Krishna Iyengar Adyar Library Bulletin Vol V Part 2 1941 Pages 59 to 68
- (ii) Preface to ' Achyutarabhyudayam —K V Rangaswamy Iyengar
- (iii) DINDIMA FAMILY — Bhandarkar Oriental Research Institute Silver Jubilee Volume, 1942, Pages 23—29
- 7 "தமிழ் இலக்கிய வரலாறு — 14-ஆம் நூற்றண்டு"
—மு அருணசலம், பக்கம் 32
- 8 Poet Villiputhur has sung thus
  - (i) "கொங்கா குல வரபதி யாட கொண்டானென
கெரு வணமைக குரிசில தோன்றி
வெங்கலியின மூழகாமல கரு நடப்போ
வெள்ளத்து விழாமல நான்காம
சங்கமென முச்சங்கத தண்டமிழ்நூல
கலங்காமல கலை கண்டானே "
  - (ii) ' சொன மழை பொழிந்து நாள்வெதாறும தனது
தோள்வளி துதிகரும நாவலாக்குப
பொனமழை பொழியும கொங்கா டூபதி தன
பொறபதம பொருந்தலா போல "

—“தமிழ் இலக்கிய வரலாறு—14-ஆம் நூற்றண்டு”
மு அருணாசலம் பக்கவகள் 21, 22

Iraittaiyar have sung thus

“சாணாக்கு முன்னிறகும் ஆட்கொண்ட நாயகன்
தமிழ் கொங்கா கோன
பானுறை வரிவண்டு சேவகனை நகராதி
பக்கத்திலே

ஊனுக்கு வாரா திருப்பாய் வீருபபாகி
உயா வானிலே
வீனுக்கு தினானுகம் மீஸிகினற் திவவாறு
வெண திங்களே ”

—“தமிழ் இலக்கிய வரலாறு—14 ஆம் நூற்றண்டு”
மு அருணாசலம், பக்கம் 44

9 (i) “வடித்தச்சடா வேறசமபன வாழ்மலவி நாதன்
கொடுத்த திருத்தோ மேற்கொண்டு ”

“செமபதுமை கேளவன திருமலவி நாதன் உயா
சமபுபதி நலகும் தடந்தோ போல ”

—“ஏகாம்பர நாதா உலா ” 102, 146

“தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 14-ஆம் நூற்றண்டு”
மு அருணாசலம், பக்கம் 59

(ii) Historical Inscriptions of Southern India, Page 389

10 (i) திருப்புகழ் “நாதமிநதுக லாதி தமோ நம”

(ii) “Historical Inscriptions of Southern India”, Page 216

11 “Mysore Gazetteer”, Vol II, Part III Page 1489

12 “மனஞ் திரு வணஞ்செலியிற் சமபந்தாண்டாறகு
பனஞ்செலிச் சவரம் பணஞ்செலதேன ?—மின்னின
இளைத்த மடவாா இவனஞ்செலி பற்றிவளைத
திமுததுக் குட்டா மலுக்கு ”

13 Inscription No 89, “South Indian Inscriptions”, Vol VIII

14. திருப்புகழ் “ஓரு வழிப டாது மாயை ” ,

15 Inscription No 56 of 1900 “South Indian Temple Inscription” Vol II
Pages 92) 930

16 திருப்புகழ் “குமர குருபா குணதந் திசீசந் ”,
“திருமொழி யுரைபெற ”

✓

BIOGRAPHY

— INTERNAL EVIDENCE

IF a correct assessment of Arunagirinatha's personality in his early years is made from his own compositions and from contemporary literature of other writers, the following facts emerge

- Arunagirinatha was a traditional type of devout Hindu Lord Muruga was the family God whom his ancestors have been worshipping In his *Tiruppugzh*¹, he prays 'Oh, Kanda ! The glorious God of the hills ! Pray bestow Thine blessings accepting the ardent worship of this humble son to You, my ancestral deity "

His learning, especially of religious and spiritual literature must have been acquired in his early years and it was both vast and deep In the Tamil language, he excelled in expression and learning In his compositions, he exhibits familiarity with the Tamil Works such as *Tevarama*, *Tirukkural*, *Kaavigai*, *Ula*, *Easal*, *Kalambakam*, *Kovai*, *Sindhu*, *Madal* and *Maala* He had also cultivated the art of writing eulogies of rich men to obtain presents of money from them² His compositions abound in the use of Sanskrit words and they also show that he was familiar with the *Juhasas*, the *Gita*, the *Upamishads*, *Agamas*,

Mantra and *Tantra Sastras*, *Yoga Sutras* and *Kama Sutra*

His *archana* on Lord Muruga in two songs are mostly in Sanskrit³ One is therefore, entitled to assume that his mastery of Sanskrit language was equal to that of Tamil and that he was quite capable of composing original work in Sanskrit Unless he was born in a family whose traditions were such that every young male member from his early years received the highest cultural and religious education prevailing in those days, it would not have been possible for Arunagirinatha to have acquired the vast learning that he has exhibited

That he was leading a debaucherous life⁴ in his early years is admitted by him in his prayer to Lord Muruga, thus 'Will I ever get to know how to attain Your holy feet before becoming too old wasting my youth, as I am, by indulgence in sinful sexual pleasures" Here one must utter a word of warning that all references to a life of lust in many of his poems should not be taken literally—that is to say, as confessions of his own guilt⁵

But his life of debauchery could not have lasted very long. Perhaps, it proved to be a costly indulgence and he was soon reduced to a life of penury and became very dejected. In one of his songs, he says :

" To me, who seeks the company of prostitutes all the time, spending on them whatever little money I earn by bestowing lavish praises on men who lack wisdom, who indulge in devilish activities and who have no sense of gratitude pray Muruga, grant me Moksha (from all this)"

In another song⁷, he speaks with poignant emotion about his despicable state thus

Ridiculed and jeered at by my wife, by the people of the town, by the women of the place, my father and my relations being disgusted in their minds by my conduct, every one scolding me or indulging in loose talks about me and being treated as a despicable person by the very people whom I have loved, my mind became confused and full of gloom. I thought within myself Is it for this that I strove to obtain this human body which is a treasure, indeed ? "

The first sign of God's grace and compassion came to Arunagirinatha after a *Mahatma* sought him and spoke to him in a sweet voice with love and affection. The Mahatma advised him to meditate on the six-faced God Shambhu"⁸. But Arunagirinatha did not heed the advice for some time and people began to deride him for ignoring the advice of the Mahatma.

A change soon came over him. He began to worry very much over his pitiable state. He thought of the advice of the Mahatma and attempted to spend some hours in meditation facing the image of Lord Muruga installed in the Gopuram. But his will, weakened by his immoral life, lacked the strength to persist in that attempt. The crisis in his life started mounting up. He decided to surrender, at the feet of Lord Muruga, the body that had failed to serve Him in any way. He decided upon suicide. At this moment, Lord Muruga appeared standing on a dancing peacock, halted him in the act and took possession of him⁹.

"Oh Gurunatha ! You came along on the peacock holding the Vel that broke to pieces the Krauncha Mountain in Your hand and took possession of me in that the people of the world may admire Your grace"

"When I was about to shed life from my body, out of compassion for me and to elevate me to a better and praise-worthy status, You came upon the scene, dancing, accompanied by Your celestial devotees and showered grace on me"

One must assume that after this surrender to Lord Muruga which was accepted by Him, the lure of lust should have left Arunagirinatha. For, if surrender to the Lord does not relieve one instantaneously of all dross, then surrender will have no meaning. One may safely assert that after Arunagirinatha was taken possession of by the Lord, all prayers in his songs thereafter seeking to be relieved from the attraction of lust—are for the benefit of others and not for himself.

சுவாமி மலை

SWAMI MALAI

Here, one must pause for a moment
 Was Arunagirinatha's decision to end his
 life born of mere disgust and frustration —
 a simple attempt at suicide, in order to
 put an end to suffering, which can no
 longer be endured? One must remember
 that God does not intervene in every
 instance of attempted suicide to save the
 person. The manifestation of Lord
 Muruga standing on his dancing peacock
 is not an every day occurrence. It is not
 vouchsafed even to His most sincere
 devotees. Yet Arunagirinatha, the dis-
 solute, was rewarded with this supreme
 act of compassion. In our Sastras, it is
 said that the state of mind of a person at
 the last moment when life is about to
 leave the body, is very important from the
 point of view of his rebirth. If one were
 to utter the name of Narayana or Shiva
 and fix his mind on His form at the time
 of death, he is assured of *Moksha* and
 release from rebirth. Arunagirinatha had
 realised with great poignancy that the body
 had failed to serve the purpose for which
 God had intended it. He had misused it
 for immoral purposes. What was there
 left for him to do except to surrender the
 the mind and the body to the Lord? He
 sings thus ¹⁰

Oh mind of mine!
 Trust not the body
 That infernal machine
 Turning out pleasure and pain
 Brahma who sits on the Lotus
 Created it to bind the mind

Oh mind of mine!
 Free thyself from fear
 To seek Him, endeavour
 Patiently and steadily
 Let us go to Him
 Show our love and surrender

Oh mind of mine!
 It's good you decided to surrender
 See Him on His peacock Vahana
 He has now taken charge of you
 Doubt not, there is no Greater State
 Dwell on His holy name
 Always, 'Mainda, Kumara'

A kshatriya warrior of old, leaving his
 house, his wife and children and relatives
 and abandoning all his desires and
 possessions, goes to the battle field with
 the assurance that if he should die there
 he will attain *Vita Svarga* (Valhalla). Simi-
 larly, a great bhakta is always prepared
 to sacrifice a limb or an eye or even
 his life for the sake of God in the full
 belief that the Lord will accept the sacrifice
 and make him one of his possession.
 Lord Muruga came to the rescue of his
 body and saved him not only from death
 but accepted him as dear to him and
 took possession of him. How beautiful
 Arunagirinatha has expressed it when Lord
 Muruga appeared before him!

Kinkini thith thimi, thith thith
 The anklets on the dancing feet jingle
 A sound that to other sounds
 Closed my hearing

The Kadamba garland that He wore
 Suffused me with its cloving fragrance
 And my breath was held
 His moon-like countenance and
 tender smile
 Caused such cheer and ecstasy
 That my mind was lost

For a moment He looked at me
 A cool liquid light poured out
 From His long lotus eyes
 It filled my heart tasting like nectar
 And I was lost to Him for ever

FOOTNOTES

1. திருப்புகழ் “கரதல முங்குறி ”
2. திருப்புகழ் “இருகனக மாமேரு ”
“அறிவில்லாப பிததா ”
3. திருப்புகழ் “நாதபிந்துக ஸாதி நமோ நம”
4. திருப்புகழ் “கரதல முங்குறி ”
5. THE LURE OF LUST — Chapter No, 5 in this book, Page 41—45
6. திருப்புகழ் “அறிவில்லாப பிததா ”
7. திருப்புகழ் “மஜையவள ந்சைககக ”
8. திருப்புகழ் “கமல குமிளித ”
9. திருப்புகழ் “அரினைவயா எந்ஞஞ்சு ”
“கோதி முடிதத்து ”
10. திருப்புகழ் “அந்தோ மனமே ”

ஸ்ரீ அருணசிரியாதா ணாற்றுண்டு விழாவிறகு
வாழத்துக்கள்

Eswari Printers

R K MARKET,
ROBERTSONPET, K G F 563122

Prop V MURUGAN

Phone 409

LIFE OF

VALLIMALAI SRI SACCHIDANANDA SWAMI

— SWAMI ANVANANDA

MANY SHORT SKETCHES of the life of Vallimalai Sri Sacchidananda Swami have appeared in print both in Tamil and in English. But to everyone attempting to write his life, there is only one source book available, which is VALLIMALAI VALLAL by Sri R Kalyanasundaram Iyer, published in 1957. The late Sri V S Shanmugam Pillai, who first published the Thiruppugah songs, conceived the idea of writing the life of the Swami. For this purpose, he had made notes by eliciting information from the Swami himself about his past and that was in the year 1935. His notes were handed over to Sri Kalyanasundaram Iyer for use in the book he had intended to write on the Swami's life. He had also made some notes in the same way. Sri Kalyanasundaram Iyer has stated in the preface to an English sketch of Vallimalai Sri Sacchidananda Swami (published in 1951), the initial opposition to its publication by the Swami as follows:

'About four years ago, I compiled his life sketch in Tamil. Whenever I wanted to publish it and sought the permission of the Swami, I always received evasive replies or was invariably side-tracked. Whether he shunned publicity or he did not like his life to be dissected or vivisected, one cannot say.'

One cannot exaggerate the value and importance of 'Vallimalai Vallal', for without it, we will be knowing next to nothing especially about the Swami's early life. I do not claim any originality for this short account and I must acknowledge my indebtedness to 'Vallimalai Vallal' by Sri Kalyanasundaram Iyer for most of the information about the Swami.

Parentage

Chidambara Iyer was a traditional type of orthodox Brahmin. Like his ancestors he had also studied Hindu scriptures, Mantra Sastras, Puranas, etc. He led the life expected of good Brahmins in the nineteenth century, observing fasts and disciplines enjoined on them. He had married, while quite young, Parvati. But she died a few years after the marriage without giving birth to any children. He married for the second time, Mahalakshmi. As an orthodox Brahmin, he would get up in the early hours of the morning and after ablutions, he would perform his daily religious duties and read the scriptural texts and the Puranas. The few hours of leisure left to him were utilised for the benefit of the people of the village who consulted him about the writing of horoscopes of a newly-born, for fixing auspicious time for ploughing the land or sowing the seed or building a new house. They also sought his advice to rid themselves from difficulties and

sufferings caused by semi-divine origins There was in those days, a certain amount of renunciation on the part of Brahmins which drew respect and attracted people of all castes to confide in them They were never left in wants nor were they very affluent, but were a happy and contented lot Chidambara Iyer lived in the Araharam (a place reserved for Brahmin residents) in the village of Poonachi Puthur, near Bhavani in Coimbatore District

There was one deficiency in his otherwise contented life That was the lack of a son The belief is held by orthodox Hindu parents that unless one is survived by a son who would offer *Pinda* (oblations) after their death, their souls will not abide in peace One day, while, Mahalaksmi, his wife, was in the kitchen doing work, a black cobra which had crept in was noticed by her At first she was a little frightened, but she was soon reminded of *Sarpagiri* or Nagagiri—the other name of the hill in Tiruchengodu where Lord Ardhanari (a composite image of Lord Shiva and Parvati) and God Subrahmanya have their sanctum sanctorums back to back She immediately offered lighted camphor to the serpent as a mark of respect and the serpent quickly left the place Then both the husband and wife conferred over the incident and they decided that in order to be blessed with a son, they should trek on foot to Tiruchengodu for twelve consecutive new moon days and do perambulation and offer worship to the Gods installed on the top of the hill

The Gods heard their prayers and as a result a daughter was born to them who

was named Nagammal Next they were blessed with a son who was born on a Friday morning before sun-rise, on the 25th of November 1870 and he is the subject of this biography The birth of a male child gave them great joy He was a lively child, handsome to look at and everyone who came to see the child was attracted to him He was given the name of Ardhanari—the name of the God at Tiruchengodu who had gifted him to his parents Chidambara Iyer died when the child was only five years old The widowed mother thereafter took the child to Erode where her brother was having a coffee hotel In March 1876, the *Upanavanam* of Ardhanari took place and he was soon after put to school for education He did not fare well in his studies, being very playful and not easily disciplined According to the practice of those times he was married in his ninth year to a girl five years old Realising that he will not fare well in his studies, his uncle left Erode on foot taking him to Mysore to seek employment where one Guruswami Iyer (a cousin of Ardhanari) was the head cook in the palace of the Maharaja of Mysore Between the age of nine and twelve, he was employed as an apprentice cook in the Zenana But when a boy reached the age of twelve, he could no longer be entertained there He was, therefore, given the job of a travelling cook While in the Mysore palace, Ardanari took a great deal of interest in physical culture and practised wrestling with the wrestlers enjoying the Maharaja's patronage He soon rose, by his culinary skill, to the position of a head travelling cook and held that post from 1887 to 1907 One failed to discern

in him, during those years, any sign of his later spirituality

There were some incidents during his stay in Mysore of which mention may be made here. One illustrates his robust commonsense and his eagerness to relieve the sufferings of others. A Brahmin girl possessed by a Muslim spirit began talking in Hindustani of which she was totally unacquainted and she was otherwise also behaving queerly. Ardhanari, on hearing about this, caught hold of a young pig and dropped it on her. The Muslim spirit immediately left her and the girl became normal.

When Ardhanari was sixteen years of age, he went to attend the marriage of a near relation. Just before the marriage ceremony was to take place, the bridegroom had fallen down on the ground suffering from an epileptic fit. Immediately, the elders assembled, decided not to proceed with the marriage of the girl with that epileptic. But as preparations had been made for the marriage at great cost they persuaded Ardhanari to marry that girl as his second wife then and there. When Ardhanari was about thirty years of age, his first wife passed away. The children born of her had already died. By his second wife he had two daughters and one son. Both the daughters suddenly died. The shock of these deaths within short intervals had the effect of making Ardhanari lose his zest for family life. A certain amount of renunciation had crept into his mind.

It was also at this time that he began to suffer from the disease of appendicitis. The palace physicians could do nothing to

relieve him from pain and they recommended to the authorities that they may give him leave for six months. At that time a mason employed in the palace advised him to visit Palani. He left Mysore in 1907 with his wife Nagammal and son Narasimhan aged seven years. He travelled by train upto Erode and thereafter on foot to Palani, a distance of about sixty miles. He reached Palani on the 18th of January 1908—the *Tai Poosam* day. In Palani, he engaged himself in the work of serving the Lord by bringing water for His *abhishekam* (sacred bath) from near and distant rivers and subsisted solely on the milk and plantain fruits given to him by the priests from out of the offerings to the God. He was gradually getting freed from his appendicitis.

In May 1908, during the *Agni Nakshatram* festival which is celebrated in the Palani Temple, a *Dasi* from Madurai had come to sing and dance before the Lord. Just as the *Utsava Murti* on the peacock vahana emerged from the temple, she danced singing the Tiruppugazh beginning with the words *Vangala Marbilam*. Ardhanari was present at that time. As soon as he heard the later words of the song *Singara Roopa Mayil Vahana, Namo Namo*, he experienced a pricking sensation all over his body and tears rolled down from his eyes. The ecstasy was that he lost consciousness for a while. When he came back to normalcy, he enquired of those nearby where from had come the song that the *dasi* sang. He was told that it came from Tiruppugazh. A Brahmin boy of eight years of age by name Mani, undertook to teach the Swami the Tamil alphabets. The landlady of a house close by who befriended him, go

from Madras the first volume of *Tiruppugazh*. The Lord, who had gifted the child to his parents, stepped in to remind Ardhanari of his true origin through the simple device of the song sung by the dasi. Ardhanari had now received the grace of the Lord of Palani. Is it a wonder, therefore, that he was able not only to learn the Tamil language, but also to sing *Tiruppugazh* within a few months! Such was the miracle of God that Ardhanari was seen, soon after, singing outside the sanctum of the Lord, one after another—all the four hundred and odd songs in the first volume of *Tiruppugazh*. At this time, he was given the name of Mysore Swami by the public of the place.

Leaving his wife and son in Palani, he started in April 1912 on a pilgrimage to Tiruchendur, Rameswaram and Kadrigamam. Meantime his son left his mother in Palani and went to Burma with some friends to seek employment. Returning from Kadrigamam, the Swami came to Kovilpatti in October 1912. There, he met one Venkatarayar who was a great scholar in Sanskrit. The Swami and his wife stayed with him for about 45 days and the Swami learnt from him the philosophical truths enunciated in the *Gita* and *Jnana Vasishtham*. Venkatarayar advised the Swami to go to Tiruvannamalai where Ramana Maharshi and Seshadri Swami could be met. The Swami returned to Palani from Kovilpatti and after a few days stay, visited Sri-rangam and reached Tiruvannamalai. Many ardent seekers after God in those days invariably found their steps leading them to Ramana Maharshi's Asram on the hill. Our Swami described his experience

on the occasion of his first meeting with Ramana Maharshi in these words:

When I reached the Asram on the hill early in the morning, I found some people had assembled outside and were waiting for the darsan of Maharshi who had not yet emerged from his shelter. After a little while he came out wearing only a *kaupina* or cod-piece and stood before them with a staff in one hand. I looked at him, but I beheld only the form of the Lord of Palani. I experienced indescribable bliss and a pleasant sensation crept all over my body.

He stayed with Maharshi for about two months, when his singing of *Tiruppugazh* received corrections, here and there, at the hands of the Maharshi. At that time, he had seen Sri Seshadri Swami only from a distance a few times but had no personal meeting. From Tiruvannamalai, he came to Madras for the first time in 1913.

The Swami stayed in Madras in the house of a priest by name Venkatesa Iyer and started collecting money and provision for poor feeding on the conclusion of the Skanda Shashti Pooja. Food was served to Brahmins and others who came to the Purohit's house. Among them was one person who was wearing a torn and dirty cloth and whose body was full of leprosy sores from which pus was oozing. The Swami took the leper to a separate room and called upon his wife to serve him food with proper attention. Like the others, after partaking food and expressing satisfaction, he left the place. It was the habit of the Swami, after each occasion of poor feeding, to roll his body on the

leaves on which food had been partaken by the guests On this occasion he came to roll his body on the leaf of the leper Though the pus oozing from his body sores was seen all round, the Swami did not in the least mind it and started to roll But soon after rolling on the leper's leaf, he became lost to outward consciousness In a vision, a bright light appeared, out of which the form of Seshadri Swami took shape and spoke to him thus What is all this, let us be going " Immediately, the Swami in his vision saw that he had got rid of the tuft of his hair and sacred thread Seshadri Swami, before leaving blessed him saying, "You will attain a very high state" After Palani, this was the second great spiritual experience the Swami had

Whenever gifts of money were bestowed upon the Swami by pious people, he would wait till he accumulated a sizeable amount and would then spend it on poor feeding Nothing gave him so much happiness than the sight of the hungry poor consuming food To the true Hindu, there is no greater charity that he could perform It can truly be said that God manifests Himself at every place where the poor and hungry are fed out of genuine love and compassion and not as ostentatious charity In Madras one day, the Swami had made arrangements to feed about 150 poor people and just enough food for that number had been cooked and was ready to be served When the service was about to commence, there was twice that number sitting on the floor "How am I going to appease the hunger of all these people ? ' thought the Swami, sadly perplexed The food was served and not only did everyone receive the quantity he

could consume, but something was left over at the end Our Swami, who was anxiously watching the progress of the feeding, was astonished at the miracle that was taking place He scanned carefully the faces of each and every diner He noticed a young, fair looking boy sitting in a corner, pretending to eat He looked at his eyes and recognised immediately Lord Muruga in the role of the worker of the miracle Many persons have witnessed the miracle in the Swami's asram on top of the Vailimalai Hill, of sufficient 'food being available at all times of the day and night irrespective of the number of visitors who suddenly arrive The cows in the Asram were not milked at stated times as is usual, but yielded milk at any time of the day or night for the needs of visitors Most of the spiritual men in our country are agreed about the importance and necessity of distributing food to the poor Many sanyasins, who have renounced every karma, can be seen taking the initiative in organizing poor-feeding on a large scale

From Madras the Swami went to Tiruttani Once in Tiruttani he was singing Tiruppugazh songs contained in the first volume published by Sri V T Subramania Pillai He was singing in a loud voice without a single mistake, conforming to metre and correctly pronouncing the Tamil words So absorbed was he while singing that he did not notice that the time for the mid-day puja had arrived and that he should stop singing Sri Chengalvaraya Pillai was listening to his singing and was amazed at his fervour, He approached him and asked him from which book he had memorised those songs, to which the Swami replied that he got them

from Subramania Pillai's book Immediately Sri Chengalvaraya Pillai told the Swami that Subramania Pillai was his father Swami rejoiced on hearing this, embraced him and said, 'My dear boy, I have been searching for you all these years ' Sri Chengalvaraya Pillai promised to send the second volume of Tiruppugazh to the Swami to the address given at Palani

After coming down the Tiruttani hill, Swami's wife told him, "I will not agree to your taking Sanyasa until Dandapani Swami of Neikundram approves of it' His wife was obliged to say this because, soon after the vision of Sri Seshadri Swami, the Swami was pressing her very often for her consent to his taking sanyasa On hearing her, our Swami began to sing Tiruppugazh with great devotion Immediately Neikundram Dandapani Swami appeared before them and addressed his wife thus "See here, your husband has attained a higher state than many jnanis, observe well, he has lost all awareness of the body The greatest blessing has been conferred on you by your husband attaining a higher state than that of many Yogis and Siddhas" Who can say whether the vision of Neikundram Dandapani Swami that appeared before them was none other than that of the Lord of Palani who chose to take that form? Swami and his wife then reached Palani To implement his decision to take sanyasa, he sent a telegram to his son in Burma to come back After his arrival, having entrusted his wife to his care, the Swami left Palani without disclosing his destination He came to Madras and then with the help of gifts of money given by kind and generous people he went on a

pilgrimage to Varanasi via Calcutta In Varanasi or Kasi he stayed for two months spending his time singing Tiruppugazh before God Visvanatha and doing sundry service to the Lord In July 1913, his wife died in Mysore and his son brought the ashes to Varanasi for being cast into the Ganges There, meeting his father, Narasimhan wanted to stay with him but the Swami dissuaded him and giving him some money, asked him to go his way

From July 1913 to April 1916 the Swami was perambulating the Himalayan region visiting holy places like Badrinath, Kedarnath, Gangotri, Yamunotri and Amarnath He took sanyas from a Swami in the prescribed manner and in obedience to the discipline enjoined by his guru, he stayed in one place for ten months to avoid being seen by any of his relations Then after spending the Chaturmasya also there, he threw away his Danda and Kamandalu into the Ganges and became an Ativarnasrami (the state beyond the four asramas) During his travels, he met many great souls and whenever an occasion arose he fed the sadhus During one of his wanderings in Ayodhya, he met a Mahatma completely naked and lying unconscious in a bush of prickly pear The Swami went to the nearest village, brought sweets, fed him and removed the thorns from his body After being blessed by the Mahatma, he spent the whole day fasting and singing Tiruppugazh Next day he was singing under a tree, it was mid-day and he was feeling very hungry, having fasted the previous day He began to sing a Tiruppugazh song dealing with Ramayana There were some monkeys on the branches of the tree under which he was sitting

After hearing the song of the Swami, some of the monkeys left the tree in great hurry and soon brought some *chappaties* and dropped them before him to appease his hunger. Immediately, the Punjabis whose chappaties the monkeys had snatched away while they were eating nearby, came chasing the monkeys. When they saw that the monkeys had brought food only for the Swami, they were amazed at the compassion of the monkeys.

In April 1916, the Swami returned to Madras. In May 1916 he left Madras for Tiruttani and from there proceeded to Tiruvannamalai. He had not stayed for more than ten days in *Pavazha Kunru* with Ramana Maharshi when on the 13th May 1916 the Maharshi asked him to go down. For a few minutes the Swami was sadly perplexed, wondering whether he had done anything wrong to incur the Maharshi's displeasure. He soon came to the conclusion that the Maharshi's order must be obeyed and he left the hill. While going down Seshadri Swami came running to Vallimalai Swami and after embracing him, made him sit by his side and gave him *Upadesa*. The upadesa was a Sanskrit poem composed by Sri Sankara and he explained its meaning to Vallimalai Swami, who was ignorant of Sanskrit. Here is the translation of a Stanza of the poem:

"Thou art (my) Atman, my intellect is Giriya (the daughter of Himalaya and the consort of Shiva) my sense-organs are Thy attendants, (this) body is Thy temple, ministering to the enjoyment of the objects of the senses is (my) worship to Thee, (my) sleep is Samadhi, all (my) moving about on foot is the act of performing the

rite of Pradakshinam (perambulation), all the words (spoken) are hymns to Thee, Whatever works I do, are Thy worship, O Sambho !

Vallimalai Swami was asked by Seshadri Swami whether there was in Tiruppugazh, a poem of similar import and the Swami recited a few songs, one of them is as follows

What shall I,
My love will not contain ,
It overflows my heart
With strings of love
I shall bind the lotuses
Of my mind
I shall fashion a garland of art
With my words
I shall sprinkle it with the aroma
Of my wisdom
Like the bee that round it buzzes
I shall intone the Hring, expression
Of my peace
And when all is done I shall lay
At your coral feet
That exquisite garland, an offering
Of myself

Thereupon Seshadri Swami declared, "Tiruppugazh is your *Maha Mantra*. One who studies Tiruppugazh need not read the Vedas and the Mantra Sastras. Confine yourself to the study and recitation of Tiruppugazh. There is no need hereafter for you to engage in external puja. Go and live in Vallimalai and I shall come there some time. So far in his travels, Vallimalai Swami had not visited Valli-

malai Seshadri Swami was known to be very learned in Sanskrit, but he had not been credited with a wide knowledge of Tamil literature. Moreover, at that time the songs of Arunagirinatha had nearly gone into oblivion, being put aside as sensuous literature. Seshadri Swami's reference to Tiruppugazh and to Vallimalai hills forming part of his upadesa, is all the more remarkable. Guru is none other than God taking the human form out of compassion, to help the seekers on the path to attain Him.

The Swami stayed in Tiruvannamalai for a few more days and then left for Madras. From Madras, he proceeded to Vallimalai in time to attend the *Kumbhabhisheka* of the temple to Muruga that took place in June 1916. Vallimalai is one among the cluster of hills of no great height near Tiruvalam on the Madras-Bangalore road. There is a small village having the same name at the foot. The hills seem barren of vegetation, looking more like heaps of rock which some giant of bygone days had piled up. There is a temple at the foot of the hill and another higher up, carved partly out of rock and is reached by a flight of steps. On another adjacent hill-top called *Pavataiyan Kunru* there is a small basin like depression in which one finds big trees and a pool of water. It was this place that the Swami chose for his ashram, obeying his Guru Seshadri Swami. There was a natural cave there, but it was small and the entrance to it was narrow that one had to enter it crawling. The Swami and a few villagers using their hands mostly, scooped out the earth inside the cave and made it large enough to seat about hundred persons. While they were excavating, the decayed

bones of three Mahatmas sitting in padmasana pose were found. Swami reverentially collected them in three separate earthen pot and buried them just outside the cave and planted *Pipal* and *Bilva* saplings over the spot. It was to Vallimalai that Lord Muruga came to take possession of his perfect devotee Valli. She being the very embodiment of divine love, Muruga swore that he will be her constant companion and slave for her. The atmosphere of the place was filled with the resonance of the heart strings of Valli, expressions of her love and devotion to Muruga. In the silence of the night one can hear many kinds of divine music being played and the jingle of little bells on dancing feet and the chanting of Vedas.

Vallimalai Swami had been singing, so far, Tiruppugazh without any attempt at musical embellishment. But by the grace of Valli, he began to sing Tiruppugazh in various ragas during his stay in Vallimalai. Think for a moment of this miracle—a practically unlettered man, learning the Tamil alphabets from a small boy and singing within a few months the most difficult of Tamil musical compositions—Tiruppugazh! Not content with this achievement, he delivered lectures expounding its inner meanings and on top of it all, without knowing the rudiments of music, he allotted ragas and talas to each song and sang them accordingly. There was no music teacher available on the Vallimalai hills or in the village below. He had the divine Teacher, Valli, to teach him. Valli was the prime and perfect devotee of Tiruppugazh and it was Her feet that he always carried on his head in gratitude for what she had taught him. He had become a devotee of both Muruga and Valli. Valli

began to shower on him Her grace and the *Ashta Siddhis* also

The Swami had a stentorian voice and when he began to sing *Tiruppugazh* in his asram on the hill, it could be heard by the people of the village at the foot. Some people began to gather round him to hear The shepherd, the *korava*, the tiller of the soil, the rich and the poor—all sought him and he taught them to sing *Tiruppugazh*. Many cobras and occasionally even a cheetah could be seen outside the cave when the bhajan was taking place inside, lying quietly harming none, as though they had come to listen to *Tiruppugazh*. As an instance, when *Tiruppugazh Parayanam* was going on inside the cave, one night a Mohamadan turned up suddenly and asked the Swami to sing the *Tiruppugazh* of his place. When asked about the name of his place, he said it was Song No 669. Swami looked into the *Tiruppugazh* book and found that it was a song relating to *Tiruvalam* and he sang it. An instance illustrating his siddhis given here. He was doing parayanam throughout one night on the hill along with his devotees and on the next day he was distributing food to the poor. On that identical day, after the office hours, he was seen by some women from Sri V S C Pillai's house in Madras, walking in. He took up in his hands the daughter recently born to Shanmugam Pillai and placed *ulak* of kumkum on its forehead and left the place. Other instances like this are narrated in the Centenary Jayanti Souvenir by his devotees writing about their experiences.

What was the Swami's object in popularising the singing of *Tiruppugazh*? Many seem to think that *Tiruppugazh* is just

another string of words set to music like that of any drama or cinema song. It will be a good entertainment to music lovers if it conforms to the strict standards of musical art. Swami's parayanams had not this object in view. *Tiruppugazh* is itself a mantra—a mahamantra in fact, where the correct accentuation of words in their proper measure and pitch is capable of conferring spiritual solace and bliss. Its singing cannot be called a *bhajan*, though for want of a better word it is being used. Its recital is very similar to a Vedic recitation. Some songs can also be compared to a *japa* of holy names or to mystical formula of selected *aksharas*. To the Swami, to hear *Tiruppugazh* from any lip was to see Muruga seated there. He started twelve *Sathas* or associations in Madras City for the purpose of conducting *Tiruppugazh* bhajans at frequent intervals. In Bombay, Delhi and Calcutta also *Tiruppugazh* Sabhas were started. In very many places of Tamilnadu, such Sabhas had begun to function. A *Tiruppugazh Mahanadu* or conference to discuss *Tiruppugazh*, its propagation, etc., was held in 1944 at Palani and the Swami presided over it. Thus *Tiruppugazh* was being sung once again after Arunagirinatha's days all over Tamilnadu and outside. The growing popularity of *Tiruppugazh* resulted in Muruga being taken up as 'Ishta Devata' by Tamil speaking people in great numbers, irrespective of their being Saivites or Vaishnavites or even non-Hindus like Muslims.

Arunagirinatha's *Tirppugazh* cannot be surpassed by any other composition as an expression of devotion to Muruga. Our Swami, therefore, selected certain songs of *Tiruppugazh* and arranged them in the

proper order appropriate to the various rites in external puja, for mental worship by parayana or recitation by individuals and for bhajan by a group of devotees. It begins with salutation to Vinayaka or Ganesa and consists of welcome or invocation to Murga, songs to signify abhisheka, alankara, archana, offer of incense light, camphor, food and finally arati and supplication to the Lord for one's welfare. This was first published in a book form in 1928 and has since seen many editions. It was given the name of *Tiruppugazh Parayana Tavanai Thumurai*. Its value has still to be properly assessed by the devotees of Muruga.

Many are content with singing a few Tiruppugazh songs in any raga of their choice in private or before the public. Undoubtedly, such singing may be good devotional music. But the chief merit of the parayanam is that it indicates a way of approach to God, by appropriate words expressive of bhakti, set to music with appropriate ragas and talas of divine choosing allotted to each song. For daily recitation by a devotee or for community singing, it is difficult to find another order of songs like those in the book for invoking the blessings of Muruga. The Swami had also evolved a novel arrangement of the Vel Vaguppu and called it Vel Marai. Its efficacy as a kind of Raksha or charm against evils of all kinds has been tested and proved. Such was his faith in Tiruppugazh that for every kind of illness or difficulty, he would advise his devotees to do recitation of some songs selected by him. It invariably proved effective.

Vallimalai Swami was not satisfied with

what he had so far been able to do. He wanted people *en masse* to adopt the cult of Muruga and Tiruppugazh. It was usual for men in service to visit their official bosses on the 1st January every year, taking with them fruits and garlands as offerings intending to please them. The Swami called a few devotees together and told them that one's time could be better spent if, instead of visiting on New Year Day the bosses who are mortals, one were to visit One Boss who is eternal and is in Tiruttani. What is today called the *Padi Vizha* (Step Festival) at Tiruttani was begun by the Swami on the 1st day of January 1918 when, with just six devotees, he climbed the steps of the Tiruttani hill singing Tiruppugazh. From that time onwards it has grown to such a magnitude that the *Padi Vizha* is today one of the biggest and most inspiring annual festivals of Tamilnadu. The festival is not now confined to Tiruttani alone but to places wherever there is a temple of Muruga or of other Gods on the top of a hill.

One of the happiest experiences of the Swami took place in Madras. One morning at about 9 a.m. a very beautiful girl of twelve years of age met the Swami in Thambu Chetty Street and told him, "I can sing Tiruppugazh, will you please listen?" Swami replied, "Yes" and conducted the girl to a pial of a nearby house whereon to sit and sing. The girl, in a remarkable sweet voice sang a Tiruppugazh in *Mohana* raga. Each word was pronounced correctly and distinctly and the raga *alapana* was very exquisite, the whole performance lasted about an hour and the Swami's joy on hearing her sing, knew no bounds. When it was over, the girl asked the

Swami, "I will ask for one thing, will you give me?" He replied, "Whatever you ask I will give" She said, ' Give me the betel box in your hand", and the Swami gave the box There was in it some betel leaves, nuts, chewing tobacco and a five rupee note After the girl left, the Swami regretted very much that he had not asked of her, who she was and taken her address When the Swami returned to Vallimalai after a few days, he found the same betel box within the cave When he opened it, he found everything intact, but there was in addition a piece of paper on which was written in Tamil which meant, "I won't forget you, you should not forget me—Pongi One day, one Sundaraswami who was staying with him asked the Swami "Has the Goddess of the hill got any other name beside Valli ?" The Swami replied, "We will know about it today or tomorrow" When both of them were at the foot of the hill next day, again a twelve year old girl, singing Tirupugazh 'Virahara Nokkium in a divine voice met the two She said, "I am very hungry, I want some food" The Swami replied "Where can I go for food at this time ? I have no food with me to give ' Thereupon the girl retorted, "What ! Will not even love bubble forth from you ?" (Pongi -its English equivalent is 'bubble forth') Sundaraswami understood that her name was Valli as well as Pongi When both prostrated at Her feet and got up, She had disappeared from their view

Seshadri Swami attained *Mahasamadhi* at Tiruvannamalai on 4-1-1929 Vallimalai Swami was present at the interment and took part in the ceremonies that followed Afterwards, he returned to Vallimalai From June 1929, the Swami remained at

Vallimalai till January 1941, for a period of nearly twelve years, without going out of the limits of the ashram This was the period of his final *tapas* The Swami was not left alone all the time Many devotees from Madras came to spend the holidays in the Swami's company and the ashram now again hummed with activity There was frequent distribution of food to the poor Devotees would come suddenly in large numbers and they would be fed Many came there for easy delivery in child birth How in that spot without any facility, without help of any kind food was found for so many visitors , incurable diseases were got rid of and women subject to abortions had easy delivery of children , are events which would baffle a normal person In the experiences recorded by his devotees in the Souvenir referred before, innumerable instances of the Swami's intervention to help Tirupugazh devotees are given

It may be remembered that at the time of giving upadesa to Vallimalai Swami, he added at the end, I will also come to Vallimalai later" The Swami had forgotten this talk But one day a caretaker of the cremation ground at Tiruvannamalai came to Vallimalai hills and met the Swami That caretaker told the Swami that Seshadri Swami used to spend many nights in the cremation ground and that he had become greatly attached to him and had received his blessings , but after his Mahasamadhi, he missed him very much Not long before, he had a dream one night in which Seshadri Swami appeared and told him, Come to Vallimalai and you will see me" "Accordingly I came here I saw a big mongoose in front of me, but suddenly it

disappeared from view and in its place he saw Seshadri Swami looking at me" Immediately, Vallimalai Swami recollected Seshadri Swami's words and since he had also seen an unusually big mongoose, without knowing its transformation into Seshadri Swami, he gave it thereafter the name of *Periyavar* or great person and used to feed the mongoose with sweetened rice every day It is interesting to compare here the experience of Ramana Maharshi about a mongoose that used to move about in the Skandasram in Tiruvannamalai Siddha Purushas are credited with the power of transforming themselves at will into other forms, human or animal Perhaps, Seshadri Swami had chosen the form of a mongoose even while living

It was the period of the Second World War and there was fear and panic among the people at the threat of Japanese invasion To the Swami, there was only one panacea for all evils and dangers and that was Tiruppugazh He selected a few songs and made them into a book called 'Tiruppugazh Parayana Gundu A close devotee of the Swami, Kosapettai Murugesam Pillai, undertook to print it It was distributed widely with the advice to recite it loudly every day to overcome the fear Even today, a recital of those songs affords the devotees a shield against dangers and mishaps

In 1947, the author took with him a minister of the Madras State and a newspaper magnate for darshan of the Swami in Vallimalai After introductions were over, the Swami turned to him and asked "I do not read newspapers here How are things going on in this country ?" The author answered, 'Though India has

attained freedom from foreign rule, still a lot of blood is being shed on account of the partition of India ' The Swami said, I sensed something like this would happen , the *akhanda* light, which I keep lighted up in the cave for the welfare of our country for the last twelve years, is still burning and has not been put out You can go in and see it Our country has yet to wait for troubles to be over in spite of freedom having been attained The newspaper magnate immediately turned to the minister and said, "The politicians think that it was they who fought and won India's freedom But I think we owe it in the greatest measure to saints like these who have laboured in silence

Vallimalai Swami conducted the Arunagirinatha Jayanti at Vallimalai for the last time in 1947 Perhaps, at that time the order had come from Lord Muruga that his attachment even to the hill and the asram should be given up Perhaps to strengthen the Swami's mind, events in Vallimalai suddenly underwent a dramatic change Some of the local people, who so long loved and respected him, suddenly became indifferent and even hostile to him He decided to quit Vallimalai And in February 1948, he came to Madras with the very few articles which were in use in the asram Even for these few articles, the Swami shed his attachment by distributing them amongst his devotees There was however one thing closest to his heart, that was his Ishta Devata, Vaili or Pongi He told the author one day, 'I want to place a burden on you, will you agree to take it up ?' He replied, 'If I am capable of carrying it I will The matter ended there and at that time no further mention of it was made till after

the Navaratri Festival of 1949 Meanwhile, the Swami was visiting the author in his house once a week invariably on Sundays The Swami showed great interest in the stone image of Devi which had been installed under a Bakula tree in 1946 and which was being worshipped once a week as Mahalakshmi The first greeting of the Swami on his visits to the author's house was always something like this 'That *Vaishnavi* under the tree is very beautiful' He later said he had seen Vaishnavi in Kashmir There is a famous temple of Vaishno Devi near Jammu, but there is no image there which bears any external resemblance to this image

In was during the Navaratri of 1948, that the Swami had a unique experience which he narrated to the author soon after He was doing Navaratri Puja at Sri V S C Pillai's house in Madras and had cooked rice in a silver bowl for being offered to the deity As the puja was going on, the Swami heard a voice from outside soliciting food The Swami thought for a moment, "How can I offer this cooked rice before offering to Goddess? But should the hungry man wait till then?" Another thought came chasing away the first, "To feed the hungry, is to feed God' He took the bowl of rice and went to the front door opening to the street There he saw a beggar in tattered clothes and not very clean He was about to offer the rice in the bowl into his hands The beggar said, "Throw it on the ground' Swami hesitated, but the beggar repeated the words which sounded this time more like a command than a request The Swami accordingly emptied the bowl of rice on the ground at the edge of the road and the beggar thereupon consumed it He then

asked the beggar, "Why is it that you wanted the rice to be thrown on the ground? With great desire to feed you, I brought what was intended to be offered to God' The beggar answered, "Your desire to feed me was destroyed when you threw it on the ground and my desire to eat your food from out of your hands was also gone, for, I ate what was abandoned by you' Suddenly the beggar's face lighted up and he sang the few lines from the Tiruvannamalai Tiruppugazh

'If one gets rid of the false thought THIS AND THIS IS MINE, one can gain the wisdom which Vedas proclaim'

The Swami was surprised beyond measure that a beggar should quote a song of such spiritual import from Tiruppugazh! And he looked at the eyes of the beggar and recognised Him Narrating this to the author, he concluded in a choking voice, Even in Kaliyuga and in this sinful wretched city, where people are mostly engaged all the time running after wealth and goods without possessing the thought of God, see how God Muruga, out of great compassion, has taken the role of the beggar to manifest and teach!

After this incident, the Swami should have known that the time for shedding his body would soon arrive He met the author again after this and said, While at Vallimalai, I was worshipping my Ishta Devata installed there under the name of *Pongi* (another name of Valli, the consort of Lord Muruga) On leaving Vallimalai for good, the deity was consecrated in a small shrine in the compound of the Government General Hospital at Madras

That place is not well kept and does not afford me satisfaction I would like to consecrate Her in this image of Sri Vaishnavi' Some days later, the Swami came with a few women who could sing Tiruppugazh and brought a red sari with him which he had purchased A woman of the gypsy tribe was sent for to be present on the occasion Along with the women who came with him, the Swami sang a few songs of Tiruppugazh Then he alone sang a song in such a high emotional strain that drew tears from all eyes including his own Going round the deity thrice, he presented the red sari to the gypsy woman and declared that his Ishta—Pongi had been inducted in the image of Sri Vaishnavi After this consecration, Sri Vaishnavi Devi began to expand Her domain and She chose Tirumullaivayil near Madras as Her permanent abode and built for Herself a pucca temple There She gives darshan and affords solace to thousands of people Such is the grace of Sidha Purushas !

Till he attained Mahasamadhi on the 22nd day of November 1950, the Swami spent most of his time in Madras He no longer exhibited much of the Siddhis, but he was at his best Behaving as a lovable child, he was at home in any environment and brought cheer and comfort to every home that he visited He was

interested, in a wondering sort of way, at the world of material and scientific achievements He went about putting finishing touches to the task entrusted to him by God and still remaining undone Here, it was bringing about the marriage of a girl who sang Tiruppugazh, the starting of a bhakta on a career so that he can earn a living or enrolling of new devotees who would keep the light, which he had lit, burning

The Swami offered prayers to Sri Vaishnavi Devi on Friday the 14th April 1950 just an hour or so before Ramana Maharshi's Mahasamadhi The Swami took the train that night for Tiruvannamalai, but even as he boarded the train, he knew that the Maharshi had attained Samadhi Both his Gurus, Ramana Maharshi and Seshadri Swami had, chosen to quit the world He had completed the tasks set before him by God At the General Hospital in Madras where he was taken to on his last illness, he shed his physical body on 22-11-1950 The light inside escaped through the *ajna chakra* The author and others present can vouchsafe the truth of this, for, when they saw the body, a small wound was seen at the place of the *ajna chakra* where blood had coagulated The samadhi or interment took place within his favourite cave on the next day, i e , 23-11-1950, on the Vallimalai hill and was attended by hundreds of his devotees

గ ೧ ಪ ತಿ ಧಾ ನ

ವಾರಣ ತಾನೈ ಯಯನ್ನೆವಿಣ್ಣ ಕೋರ್ಕೆ ಮಲರಾಕರತ್ತು
 ವಾರಣ ತಾನೈ ಮಗತ್ತುವೆನ್ನ ಡೊಲ್ನಾವ್ಯಂದ್ರ ತಸ್ತಿದುವಸ
 ವಾರಣ ತಾನೈ ತುಕ್ಕಿನಯುಂದ್ರ ತಾನೈ ವಯಲರುತ್ತೇ
 ಮರ್ಹಣ ತಾನೈ ತಿರ್ಕಿಕೊಂಡ ಯಾನೈಯ್ಯೆ ವೋತುವನ್ನೇ

ಕೈತ್ತಲ ನಿತ್ಯೆಕನಿ ಯವ್ವನೊ ಡವಲ್‌ಪ್ರೋರಿ
 ಕಷ್ಟಿಯ ಕರಿಮುಗ

ಸಡಿವೇಣಿ—

ಕಟ್ಟಿಡು ಮಡಿಯನರ್ ಬುಧಿಯಿ ಲುಕ್ಕಿಭವ್
 ಕರಾಪಗ ಮನವಿನೈ

ಕಡಿದೇಗುಂ ,

ಮತ್ತುಮು ಮದಿಯಮುಂ ವೈತ್ತಿಡು ಮರನಾಪಗೆನ್ನ
 ಮರ್ಪ್ರೋರು ತೀರಳ್‌ಪ್ರಯೆ

ಮುದಯಾನೈ—

ಮತ್ತು ಕ ಪಲಿಂರಪ್ಪೆ ಲಿತ್ತುಮಿ ಪ್ರೈಡಲ್‌ಪನ್ನೈ
 ಮಟ್ಟಿವಿಳಾ ಮಲರಾಕೊಡು

ಪಣವೇನೇ ,

ಮತ್ತುಮಿ ಇದ್ದೈವಿನೈ ಮುರ್‌ವಡು ಗಿರಿತೆನಿಲ್
 ಮುರ್‌ವಡ ಎಳುದಿಯ

ಮುದಲ್‌ಖ್ರೋನೇ—

ಮುಷ್ಪುರ ಮರಿಚಿಯಾದ ಅಳ್ಳಿನ ಸುರ್ಕಿರದಂ
 ಅಳ್ಳಿದು ಪ್ರೋಡಿ ಚಿಯಾದ

ಅದಿಧೀರಾ ,

ಅತ್ತುಯ ರದುಕೊಡು ಸುಜಿರ ಮಣಿವಡುಂ
 ಅಪ್ಪಿನ ಮದಸಿಡ್ದೆ

ಯಿಂಭವೋಗಿ—

ಅಕ್ಕರ ಮಗಲುಡ ನಚ್ಚಿರು ಮುರುಗನೈ
 ಅಕ್ಕಣ ಮಣಮರುಕಾ

ವೆರುಮಾಕೇಂ

ಉಂಭೂತರುತ್ತಾ ತೀನುಮಣಿಕ್

- ಕರ್ಶಿವಾಗಿ-

ಒಣ್ಣಕಡಲಿರ್ ಟ್ರೇನಮುದತ್ತಾ

ತುಣರಾವೂರಿ ,

ಇನ್ನಾಳುಸೆತ್ತಾ ತೀವರುಗಿವ್

ಸೆಲಕಾಲುಂ-

ಎಂಡುನುಯಿರ್ಕ್ ಕಾದರಪುರ್

ರರುಳಾವಾಯೇ ,

ತಂಬಿತನಕ್ ಕಾಗವನ್ತತ್

ತಣ್ಣೆವೋನೇ-

ತಂದೈವಲತ್ತಾ ತಾಲರುಳ್ಳಕ್ಕೆಕ್

ಕಸಿಯೋನೇ ,

ಅನ್ವರಾತಮುಕ್ ಕಾಸನಿಲ್ಲೈವ್

ಪ್ರೊರುಳೊನೇ-

ಎಂಡುಕರತ್ತಾ ತಾನ್ಯೇಮುಗವ್

ಸೆರುಮೊಳೇ

ಕಾವ್ಯ

ಅಂದಾದಿ ಯಿಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿನನುಕ್ಕು ಅಂದಾದಿ ಯನ್ನುರ್ದಿತ್ತುಂ

ನಂದಾ ಪಗುಪ್ಪು ಅಲಂಕಾರಂ ಅವರ್ಕಾಕೇ ನನಿಪ್ಪಣ್ಣೆಂದುಂ

ಮುಂದಾದರವಿಲ್ಲಾ ಅವನ್ ಪ್ರಗಳ್ ಬಗಟಿಮುಟ್ಟುಂ ಜೊನ್ನು

ಎಂದಾಯ್ ಅರುಣಿರಿನಾದು ಎಮ್ಮುತ್ತ ನೀ ಏಟ್ಟು ಅರುಳೇ ।

ಶ್ರೀ ಅರಂಣಗಿರಿಸಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ತುತಿ

ಅರುಪನೋರು ನಾನ್ ಕಾಗಿ ಪ್ರರುಪನೋರು
ನಾನ್ ಕಾಗಿ ಯೆಡ್ಯೆರಿ ರಂಡು

ಮರುವಿಯುಳ ಉರುವರುವ ನೋಂಡ್ಯಾಗಿ
ಮುತ್ತಿರಮುಂ ವಕ್ಷಿತ್ತ ಸೋಣ್ಣಾವಾ

ವೆರುವೆಳಿಕ್ಕುಂ ಅಪ್ಪುಲಾ ಯುಳ್ಳಪೈರು
ಇದನೆನೇ ವರಿದುಂಚ್ಚ ಜೆಯೋನ್

ಒರುವನ್ನೇಯೇ ಪ್ರಗಳಂದವರು ಇರುಣಗಿರಿ
ಸೇವಣಿಹ್ಯೋ ತುಳತ್ತುಕ್ಕ ಹೈವ್ಯಾಂ

— ಪಾಂಬಿನ್ ಶ್ರೀವಂದ್ ಕುಸುರಗೆಗರುಂದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್

ಉರುವಾಯ್ ಅರುವಾಯ್, ಉಕ್ಕಾಯ್ ಇಲದಾಯ್,
ಮರುವಾಯ್ ಮಲರಾಯ್, ಮಣಿಯಾಯ್ ಒಳಿಯಾಯ್
ಕರುವಾಯ್ ಉಯಿರಾಯ್, ಗದಿಯಾಯ್ ವಿದಿಯಾಯ್,
ಗುರುವಾಯ್ ವರುವಾಯ್, ಅರುಕಾವಾಯ್ ಗುಹನೇ !

ಮುತ್ತೆತ್ತಾತರು ಸತ್ತಿತ್ತಾ ತಿರುನಗ್ಗೆ
ಆತ್ತಿಕ್ಕಿರ್ಪೆ ಸತ್ತಿಕ್ಕೊ ಚರನಣ
ಮುತ್ತಿಕೆಣ್ಣರು ವಿತ್ತುಕ್ಕ ಗುರುವರ ಎನ್ನೋದುಂ-

ಮುಕ್ಕಿಂಬಾನರ ಮೂರುಕುಚ್ಚ ಜುರುದಿಯಿನ್
ಮುರುವಟ್ಟಿದು ಕರಾಸಿತ್ತಾ ತಿರುವರು
ಮುಪ್ಪತ್ತಮು ವಗ್ಗೆತ್ತಾ ತಮರು ಮಾಡಿನೇಣ ,

ವತ್ತುತ್ತಾತಲ್ಲಿ ತತ್ತುಕ್ಕ ಕಣ್ಣಿ ತೊಡು
ಒಟ್ಟಿಪ್ಪಿಕ್ಕ ಗಿರಿ ಮತ್ತೆಪ್ಪಾ ಪ್ರೊರುತೊರು
ವಟ್ಟಿನಾವಗಲ್ಲ ವಟ್ಟಿತ್ತಾ ತಿಗಿರಿಯಿ ಲಿರವಾಗ—

ಪತ್ರ ರಕ್ಷಣೆ ಕ್ರಿಯೆ
ಪಣಿ ಪ್ರಯಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚು ತಗುವೊರುಳ್ಳ
ವಹುತ್ವಾದು ರಕ್ಷಣೆ ತರುಳಾವದು
ಮೊರುನಾಳೇ ,

ತಿತ್ತಿತೆಯ ವೋತ್ತೂ ಪರಿಪುರ
ನಿರಾತ್ತನದಂ ವೈತ್ತು ಭಯಿರುವ
ತಿಕಾಕೊಟ್ಟುಕನೆ ದಿಕ್ಕುಕ್ಕೂ ಕೆಳುಕೊಡು
ಕಳುಡಾಡ—

ದಿಕ್ಕುವರಿ ಅಟ್ಟುವ್ವಾ ಭಯಿರುವುಂದ್ರ
ತೋಕ್ಕುತ್ತಾ ತೋಗು ತೋಕ್ಕುತ್ತಾ ತೋಗುತೋಗು
ಚಿತ್ರಬವ್ನ ರಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಶ್ರೀಕಟ್ಟಿಕ
ಎನ್ನೋದ ,

ಕೊತ್ತುನೆಡ್ದಿ ಕೊಟ್ಟುಕ್ಕೂ ಕಳುವಿಸ್ತೇ
ಕುಕ್ಕಾಕುಕ್ಕಾಕುಕು ಕುಕ್ಕಾಕುಕ್ಕಾ ಕುಕುಕುಕು
ಕುತ್ತಿಪ್ಪಿದ್ದಿ ಪ್ರಕ್ಕುವ್ವಾ ಸಿಡಿಲ್ಲಿನ
ಮುದುಕೂಗೈ—

ಕೊಟ್ಟುಪ್ಪಟಿಳ ನಟ್ಟಾವರ್ರ ರವ್ವಣರ್ಪಿ
ವೆಟ್ಟಿವ್ವಾಬಲಿ ಯಿಲಿಮ್ಮಿಕ್ಕೂ ಕುಲಗಿರಿ
ಕುತ್ತುಪ್ಪಡ ವ್ಯಾತ್ತು ವೋರವಲ್
ವೆರುಮಾಳೇ

ಸಂತತಂ ಬಂದತ್ತಾ	ತೋಡರಾಲೇ—
ಸಂಜಲಂ ತುಂಜಿತಾ	ಶಿರಿಯಾದೇ ,
ಕಂಡನೆನಾ ರೆನ್ನುಟ್ಟೂ	ರುನೈನಾಳುಂ—
ಕಂಡುಕೊನಾ ಡಷ್ಟುರ್	ಇಡುವೇನೇನೋ ,
ತಂದಿಯಿನಾ ಕೊಂಬ್ಬಿವ್ವಾ	ವುಣರ್ವೇಣೇನ್ನೇ—
ಶಂಕರನ್ನಾ ಪಂಗಿರ್	ಶಿಪ್ಪೆಬಾಲ ,
ಜೆಂದಿಲಂಗ್ರಾ ಕಂಡಿಕ್ಕಾ	ಕದಿರ್ವೇಲಾ—
ತೆನ್ನಾವರಂಗ್ರಾ ಕುಂಡಿರ್	ಸೆರುಮಾಳೇ

ಇಯಲಿಸ್ತೇಯಿ ಲಾಸಿತ ವಂಜಿಕ್	ಕರ್ಯರೂಪಾಗಿ—
ಇರವುಪದ್ರಲ್ಲಿ ಮನದು ಚಿಂದಿತ್	ತ್ವಳಿಭಾದೇ ,
ಖ್ಯಾತ್ಯುರ್, ಕರುಣೈ ಪುರಿಯುಂ ಇನ್ವೆಕ್	ಕೃಡಲ್ಲಾಮೂಲ್ಗ—
ಉನ್ನೈ ಯೆನದು ಇರಿಯು ಮನ್ವಿತ್	ತರುವಾಯೇ ,
ಮಯೀಲ್ ತಗರ್ಗ ಲಿಡ್ಯಾಯ ರಂದತ್	ತಿನ್ನಿಕಾವಲ್—
ವನಸರು ಮಗ್ನೈ ವಂದಿತ್	ತಣ್ಣೇನೋನೇ ,
ಕರಿಯಲ್ಲಿಮಲ್ಲಿ ಯಸ್ತೇಯ ಚಿಂದಿರ್	ಪತ್ರಿವಾಹ್ನೀ—
ಕರಿಮುಗವ ನಿಷಯ ಕಂಡವ್	ಪೆರುಪೂರ್ಣಿ—

ವಿರಲ್ ಮಾರ ಸ್ವೇಂದು ಮಲ್ಲಾವಾಳಿ ಸಿಂದ್	
ಮಿಗವಾನಿ ಲಿಂದು	ವೆಯೀಲ್ ಕಾಯ್—
ಮಿದವಾಡೈ ವಂದು ತಕ್ಲಾಸ್ವೇಲ ಸ್ವಾಂಡ್	
ವಿಸ್ತೇಮಾದರ್ ತಂದಂ	ವಸ್ತೇಕೊರ ,
ಕುರವಾಟರ್ ಕುಂಡ್ರಿ ಲುಧೀನೇಡೈ ಕೊಂಡ್	
ಕೊಡಿದಾನ ತುನ್ನ	ಮಂಯೀಲ್ ತೀರ—
ಕುಳೀರ್ಮಾಲ್ಯೈ ಯೀನ್ ಕ ಇಟೆಮಾಲ್ಯೈ ತಂದು	
ಕುರ್ಕಿತೀರ ವಂದು	ಕುರುಗಾಯೋ ,
ಮರಿಮಾ ಸುಗಂದ ಇಲ್ಲಿಯೀನ್ ಮಗಿಳ್ಳಂದು	
ನಳಿವಾಡು ತಂದ್	ಮದಿಯಾಳಾ—
ಮಲ್ಲಿಮಾವೈ ಸಿಂದ ಅಲ್ಲಿವೇಲೈ ಯಂಜ	
ನಾವೇಲೈ ರಿಂದ	ಅದಿದೀರ್ಜಾ,
ಅರಿವಾ ಲರಿಂದು ನಿರುತ್ವ ಲಿಡ್ಯಾಂಜು	
ಮಡಿಯ್ ರಿಡ್ಯಾಂಜಲ್	ತಣ್ಣೇನೋನೇ—
ಅಳ್ಗಾನ ಜೆಂಪೋನ್ ಮಯೀಲ್ಮೇ ಲಮರ್ಂದು	
ಅಲ್ಲಿವಾ ಯುಗಂದ್	ಪೆರುಪೂರ್ಣಿ.

ಪಡಿಕ್ಕೆಂಡಿಲ್ಲೈ ಪಳ್ಳಿತ್ ಶಿರುನಾಮುಂ, ಪಡಿಪ್ಪವರ್ ತಾರ್
ಮುಡಿಕ್ಕೆಂಡಿಲ್ಲೈ, ಮುರುಗಾ ! ಎನ್ನಿಲ್ಲೈ, ಮುಸಿಯಾಮಲ್ ಇಟ್ಟು
ಮಿಡಿಕ್ಕೆಂಡಿಲ್ಲೈ, ಪರಮಾನಂದಂ ಮೇಲ್ಲಾಕ್ಕೊಳೆ, ನಿಮ್ಮ ವಿಮ್ಮ
ನಡಿಕ್ಕೆಂಡಿಲ್ಲೈ, ನೆಂಜನೇ ! ತ್ರಂಜಂ ಏದು ನಮಕ್ಕು ಇಸಿಯೇ

ವಚನ ಮಿಗೆ ವೇಟ್ಟಿ	ಮರುವಾಡೇ
ಮನದು ತುಯುರಾಟ್ಟಿ	ಲುಳ್ಳಲುಡೇ
ಇಸ್ತಿಪರೀಲ್ ಫಡಾಕ್ಕೆ	ರಮುದಾಲೇ
ಇಹಪರೆ ಸಾಭಾಗ್ಯ	ನುರುಳ್ಳಾವಾಯ್
ಪಶುಪತಿ ಶಿವಾಕ್ಷ್ಯ	ಮುಂಣರ್ವೈನೇ
ಪಳ್ಳಿನಮ್ಮೆ ವೀಟ್ಟಿ	ರುಳುಂ ವೇಲಾ
ಅಸುರರ್ಕಿಳ್ಳಿವಾಟ್ಟಿ	ಮಿಗನಾಳ
ಅಮರರ್ ಸಿರ್ಪಿ ಮೀಟ್ಟಿ	ವೇರುಮಾಡೇ

ನಾದವಿಂಡುಕೆಳಾಡೇ ನಮೋನಮ
 ವೇದ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪಾ ನಮೋನಮ
 ಜ್ಞಾನ ಪಂಡಿತ ನ್ನಾಮೀ ನಮೋನಮ
 ವೆಗುಕೊಣಿ

ನಾಮ ಶಂಭುಕುಮಾರಾ ನಮೋನಮ
 ಭೂಂಗ ಅಂದರಿ ಬಾಲು ನಮೋನಮ
 ನಾಗ ವಂದ ಮಯೂರಾ ನಮೋನಮ
 ಪರಿಖಾರರ್ ,

ಚೀಡ ದಂಡವಿನೋದಾ ನಮೋನಮ
 ಗಿತ ಕಿಂಕಣಿ ವಾದಾ ನಮೋನಮ
 ಧೀರ ಸಂಸ್ರಮ ವೀರಾ ನಮೋನಮ
 ಗಿರಿರಾಜ-

ದೀಪ ಮಂಗಳ ಜ್ಯೋತಿ ನಮೋನಮ
 ಶೂಯ ಅಂಬಲ ಲೀಲಾ ನಮೋನಮ
 ದೀವ ಮಂಜರಿ ವಾಗಾ ನಮೋನಮ
 ಅರುಕ್ತಾರಾಯ್ ,

ಕೆದ ಲುಂಪಲ ಕೊಲ್ಲಾಲ ಪೂಜ್ಯಿಯುಂ
 ಓದಲುಂ ಗುಣ ಅಚಾರ ನಿತಿಯುಂ
 ಕರ ಮುಂಗುರು ಶೀರಾವಾದ ಸೇವ್ಯಿಯುಂ
 ಮರವಾದ-

ವಿಶ್ವತ ಲಂಪುಗಳ್ಾ ಕಾವೇರಿ ಯಾಲ್ ವಿಶ್ವ
ಶೋಜಮಂಡಲ ಮೀಡೇ ಮನೋಹರ
ರಾಜಗೆಂಭಿರ ನಾಡಾಳು ನಾಯಕ ಮಯಲೂರು ,

ಅಧರಂಪರೀ ಲಾರೂರ್ ಶೋಜನೈ
ಶೇರ್ ದಲ್ ಕೊಂಡವ ರೋಡೇ ಮನಾಳಿನಿಲ್
ಅಡಲ್ ಪೆಂಪರಿ ಮೀಡೇರಿ ಮಾರೆಯಿ ಉಲ್ಲೇಗಿ—

ಅದಿ ಯಂತವು ಲಾನಾಸು ವಾಡಿಯ
ಶೇರ್ ಕೊಂಗುನೈ ಕಾಪೂರ್ ಸನಾಡೆಲ್
ಅಪಿನ್ನಾಕುಡಿ ವಾಳ್ ವಾನ್ ದೇವರ್ ಗಳ್ ಪರುಮಾಳೇ

ಜರಣಕಮೆಲಾಲಯತ್ತೀ ಅರ್ಪಿಸಿಮಿಷ ಸೇರಮೆಟ್ಟುಲ್
ತಪಮುಕ್ಕೆದಿಯಾಸಂ ವೈಕ್ಕೆ ಅರಿಯಾದ—

ಸದಗಸಡ ಮೂಡ ಮಟ್ಟಿ ಭವವಿಸ್ತೇಯಲೇ ಜನಿತ್ತ
ತಮಿಯನ್ ಮಿಡಿಯಾಲ್ ಮಯಕ್ಕೆ ಮುರುವೇನೋ ,

ಕರುಕ್ಕೆ ಪುರಿಯಾದಿರುಪ್ಪದೆನ ಕುರ್ಕೆಯನೇಳ್ ಕೆಪ್ಪು
ಕಯಿಲ್ಲಿಮಲ್ಲಿ ನಾದರ್ ಪೆಟ್ಟ ಕುಮರೋನೇ—

ಕಡಗಪುಯ ವಿಾದಿ ರಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಣಿಪ್ಪಾನಾಲ್ಲಿ ಚಿಚ್ಚಿಲ್
ಕಮಳಿಮಣಿ ಮಾರ್ಕೆಡಪ್ಪ ಮಣಿನೇನೇ ,

ತರುಣಮಿನ್ಯಾಯಾ ಮಿಗುತ್ತ ಗನಮದರು ನೀಳಾಸವಕ್ಕೆ
ಸಕಲಶೀಲ್ಪ ಯೋಗಮಿಕ್ಕ ಪೆರುಹಾಳ್ಪ—

ತಗ್ಗಿನ್ಯಾ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮುಕ್ತಿ ಪರಗತಿಯು ಸೀ ಕೊಡುತ್ತು
ದವಿಪುರಿಯ ವೇಣು ನೆಯ್ಯಾ ವಡಿನೇಲ್ಯಾ ,

ಅರುಣ ದಳ ಪಾದ ಪದ್ಮ ಮಂಡಿನಿದಮು ಹೇಡತುದಿಕ್ಕೆ
ಅರಿಯ ತಮಿಕ್ಕ ತಾನೆಲತ್ತ ಮಯಿಲ್ ವೀರಾ—

ಅತಿಕರು ನೀಕ ಮಂಟ್ರ ವಳಿಮಲ್ಲಿ ಮೀದುದಿತ್ತ
ಅಳಗತಿರು ನೇರಗತಿನ್ ಮುರುಗೊನೇ

ಚಿಗಮಾಯ್ಯ ಯುಟ್ಟಿ ನಗಮಾತ್ಸೂಲ್ ಪೈತ್ತ
ಕಿರಮಾದು ಗಿಬ್

ವುಡೆಲ್ಪರಿಜಳ—

ದಿಸಮಾದ ಮುಟ್ಟಿ ಸಹಿವಾಯ್ ನಿಲತ್ತಿಲ್
ಕಿರಮಾಯಿತ್ತು

ಪ್ರೋರ್ಪಂಚಾಗಿ ,

ಮಗವ್ವಿ ಸುಜ್ಞಿ ವಿಳಯಾಧನತ್ತಿಲ್
ಮೃತ್ಯನೇರಾಪ್ಯಯತ್ತಿ

ಉರವಾಡಿ—

ಮಡಿಮಿಂದಡಕ್ತು ವಿಕ್ಷೇಯಾಡಿ ನಿತ್ತ
ಮಣಿವಾಯಿನಾ ಮುತ್ತಿ

ತರವೇಣುಂ ,

ಮುಗಮಾಯ ವಿಟ್ಟಿ ಕುರಮಾಡಿ ನುಕ್ಕು
ಮುತ್ತಿಮೆಲಣ್ಣಿಕ್ಕು

ವರುನಿತಾ—

ಮುಂದಮಾಮ್ಯ ಕ್ಕು ಲೊರುಮಾಪ್ರೀರುಟ್ಟುಳ್ಳಾ—
ಮೊಳಿಯೀ ಯೊತ್ತಿತ್ತು

ಗುರ್ಬನ್ನಾಡಾ ,

ತಗ್ಗಿಯಾದೆ ನಕ್ಕು ಸಹಿಕಾಣ ವೈತ್ತ
ತನಿಯೀರಂಗಿನಾ

ಮುರುಗೀನೀನೀ—

ತರುಕಾವಿ ರಿಕ್ಕು ನಡವಾರಿಸತ್ತಿಲ್
ಸಮರಾವೇಲೆಡುತ್ತ

ವೆದುಮಾಳೀ

ಪಾಡಿ ಮಿನಿನಿ ಪ್ರೇಡು ಮಣಿಸಡ್ಯೆ
ನಾದ ರೆಡುಳಿಯ

ಕಂಪುಂಡೊ—

ಪಾಗು ಕನಿಮೊಳಿ ಮಾದು ಕುರಮಗಳ್ಳಾ
ಪಾದಂ ಹರುಡಿಯ

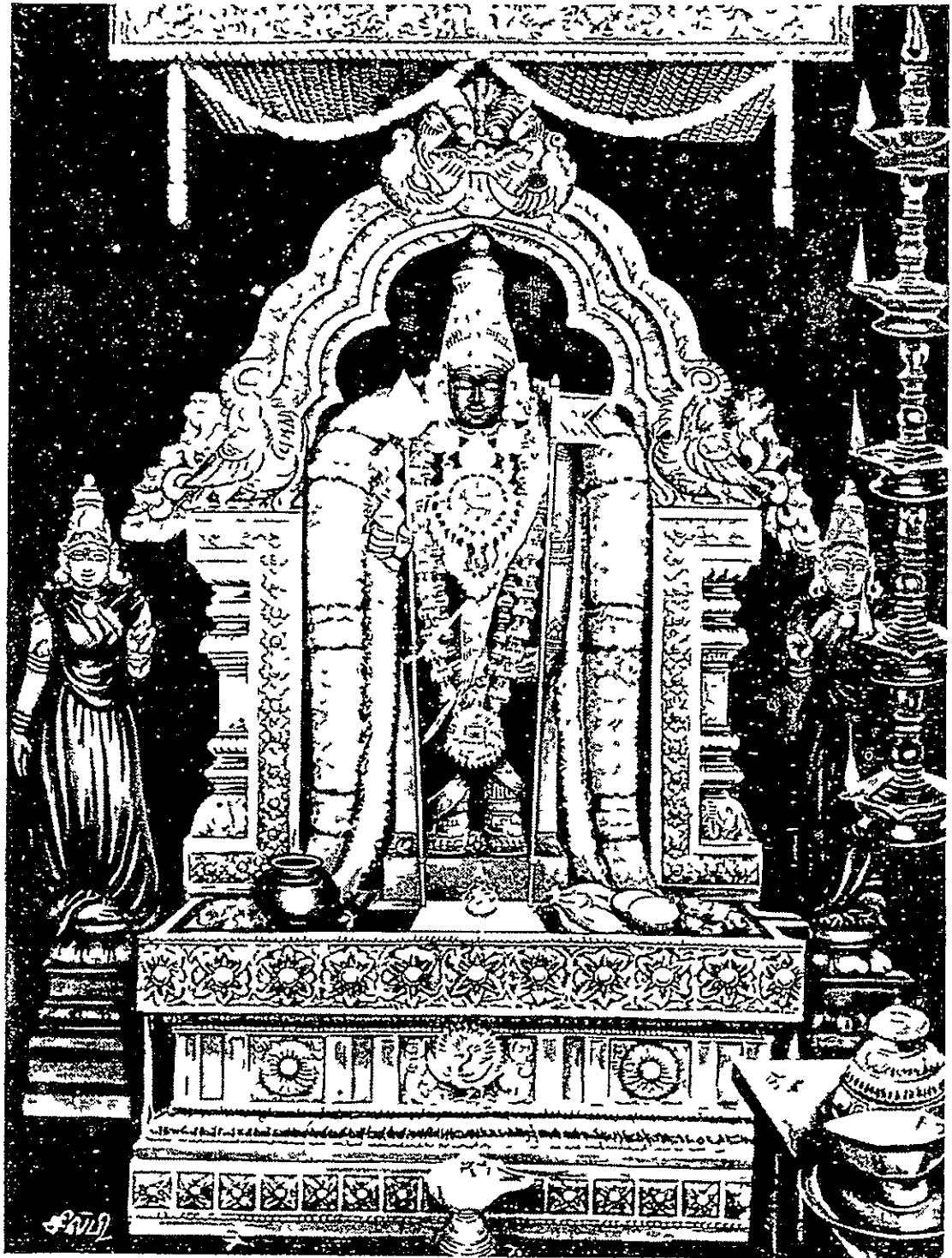
ಮಣವಾಳ್ಳಾ ,

ಕಾದು ಮೊರುವಿಳಿ ಕಾಗ ಮುರಾರುಳ್ಳಾ
ಮಾಯ ಸರಿಶೀರು

ಮರುಗೀನೀನೀ—

ಕಾಲ ಸೆನ್ನೆಯಳಗಾಮ ಲುಣದಿರು
ಕಾಲಿಲ್ ನಳವಡ

ಅರುಳ್ಳಾಯೀ ,

திருத்தணிகை
THIRUTHANIGAI

ಅದಿ ಯುಯನೊಡ್ಡ ದೇವರೂ ಸುರರುಲ

ಗಾಳಿಂ ಹೈಯರು

ಸಿಕ್ಕಿಮೀಂ—

ಆಡುಮಯಿಲಿನಿ ಲೇರಿ ಯುಮರರ್ತಿ ಕೂ

ಕೊಳ ಪರವರು

ಮಿಕ್ಕಿಯೋನೇ ,

-ಸೂಢುಮಿಗೆವೆಕರ್ ಸೂಲೈ ಮಾರುಪುಸು

ವಾಮಿ ಮತ್ತೆ ತನಿ

ಲುಕ್ಕಿಷೋನೇ—

ಸೂರ ಸುಜಲರ ವಾರಿಸುವರಿಡ

ವೇಲೈ ನಿಡವಲ

ಪೆರುಮಾಳೇ.

ಶ್ರೀ ಅರುಣಗಿರಿನಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂ ರಚಿಸಿದ

ಶಿರುಎಳು ಕೂಟ್ತಿರುಕ್ಕು

(ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಶಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಅರುಣಗಿರಿನಾಥ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ವಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದ ಫಲವು
ದೊರಕುವುದೆಂದು ಹೇಳುವರು)

ಸ್ತುತಿ

ಓರುರು ವಾಗಿಯ ತಾರಕ ಸಿರಮುತ್ರ

ತೊರುನಗೈ ತೋಟ್ತಿರ್ತಾ ಶಿರುಮರ ಸೆಯ್ಯಿ

ಒನ್ನಾಯೋನಿ ಇರುವರೂ ತೋನಿ

ಮೂನೂ ದಾಯಿಸ್ತೇ ,

ಇರುಸಿರವ್ ವಾಕೀರು ನೊರುವ ನಾಯಿಸ್ತೇ ,

ಓರಾಕ್ ಜೈಕೈಯಿ ಸಿರುಮೈಯಿನ್ ಮುನ್ನಿ

ನಾನ್ನುಗನ್ ಕುಡುಮಿ ಇಮೈಸಿರಿಲ್ ಸೆಯರ್ತು

ಮುಂಪರುಂ ವ್ರೋಂದು ಇರುತಾಕ್ ವೇಂದ

ಓರು ಸಿಕ್ಕಿ ವಿಟ್ಟಿಸ್ತೇ ,

ಒರು ಸ್ನೇಹಿ ಯದಸ್ನಿಲ್ ಇರುಹಿಕ್ಕೆ ಮಯಿಲಿನ್
 ಮುನ್ನೀರ್ ಶಂಡುತ್ತ ನಾನಿಲಂ ಅಂಜ
 ನೀವಲಂ ಚ್ಯಾಯ್ಯನ್ನೇ ,

ನಾಲ್ಪಟ್ಟಿಗ್ಗೆ ಮರುಪ್ಪಿನ್ ಮುಮ್ಮುದ್ದರ್ತ ತಿರುಕೆವಿ
 ಒರುಕ್ಕೇವ್ ಪ್ರೋರುಪ್ಪನ್ ಮಗ್ಗಿ ವೆಚ್ಚಣ್ಣೆ ,
 ಒರುವ್ಯ ವಡಿವಿನಿಲ್ ಇರುವ್ಯೈತ್ ತಾಗಿ
 ಮುಮ್ಮುದ್ದನ್ ತನಕ್ಕು ಮಗ್ಗಿನ್ನೀನ್ ಆಯಿಸ್ಯೆ ,
 ನಾಲ್ಪಾಯ್ ಮುಗ್ಗಿನ್ನೀನ್ ಬಂದುಕ್ಕೇಕ್ ಕಡವ್ಯಾ
 ಅರುಗು ಕೂಡಿಕ್ ಕಿಳ್ಳಿಯೋನ್ ಆಯಿಸ್ಯೆ ,
 ಬಂದೆಕುತ್ತ ತದನಿಲ್ ನಾನ್ನಡ್ಟೆ ಉಣರ್ಂದ
 ಮುಕ್ಕೆಟ್ ಕುಡರಿಸ್ಯೆ ಇರುವಿಸ್ಯೆ ಮರುಂದುಕ್
 ಕೊರುಗುರು ವಾಯಿಸ್ಯೆ ,

ಒರುನಾಕ್ ಉಮ್ಮೆಇರು ಮುಳ್ಳೆವಾಲ್ ಅರುಂದಿ
 ಮುತ್ತ ಮಿಕ್ ವಿರಗನ್ ನಾಢ್ಯವಿರಾಜನ್
 ಬಂಪ್ಯಾಕ್ ಕಿಕ್ಕವನ್ ಅರುಮುಗನ್ ಇವನ್ ಎನ್
 ಎಲ್ಲಾತರುಂ ಅಳಗುಡನ್ ಕಿರುಮಲತ್ ತುದಿತ್ತಸ್ಯೆ ,
 ಅರುಮಿನ್ ವಯಂದಸ್ಯೆ , ಬಂದರು ವೇಂದನ್
 ನಾನ್ನಡ್ಟೈತ್ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪತ್ತ ಮುತ್ತಲ್ಯೈಚ್ ನೆಂಜ್ಹಾಟ್
 ಅನ್ನಿಲ್ ಅಂಗೆರಿ ಇರುಸಿಳ ವಾಗ
 ಒರುವೇಲ್ ವಿಡುತ್ತಸ್ಯೆ ,

ಕಾವಿರಿ ವಡಕ್ಕೆ ಮೇವಿಯ ಗುರುಗಿರಿ ಇರುಂದ
 ಅರೆಕುತ್ತ ತಂದಣರ್ ಅಡಿಯಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಧ್
 ನರಗತ್ ತಿಳ್ಳಿವನ್ ಎನ್ ಇರುಂದ್ ತಸ್ಯೆಯೇ

-ಇರುಮಲು ರೀಳಿಗೆ ಮುಯಲಗನ್ ವಾದ
 ವೇರಿಗುಣ ನಾಸಿ ವಿಡನೇಣಿ—
 -ರಿಳಪ್ಪವಿ.ಡಾಡ ತಳ್ಳಿಪಲಿ ಶೋಕ್ಕೆ
 ಯೆರುಕೆಳ ಹಾಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪೆಯೊಡೆ—
 ಪರುಪರೆಯಿ ರೀಕ್ಕೆ ಯೆರಿಕುಳ್ಳೆ ಶೂಲ್ಳೆ
 ವೆರುನಲಿ ವೆರು ಮುಖ್ ಸ್ವೀಕೂರ್ತುಳ್ಳ—
 -ಸಿಹಿಗ ಡೋರು ಮೆನ್ನೆ ಸಲಿಯಾದ
 ವಡಿಯುನ್ ತಾಳ್ಲು ಇರುಖ್ವಯೆ—
 -ವರುವೊರು ಕೊಡಿ ಯಸುರೂಪ ಹಾಡಿ
 ಮಡಿಯು ಅನೇಕ ಇಸ್ತೆ ಪಾಡಿ—
 -ವರುವೊರು ಕಾಲ ಪಲೀರವ ರಾಡ
 ವಡಿಶುಡೂ ನೇಳ್ಳೆ ವಿಡುವೊನೇ—
 ತರುನಿಳೆಲ್ ಮಿರಿ ಲುಕ್ಕಿಮುಗಿ ಲೂರ್ದಿ
 ತರುತಿರು ಹೂಡಿನ್ ಮಣಬಾಳ್—
 ಶಲಮಿಡ್ ಪೂರಿ ಸದುವಿನಿಲ್ ವಿರು
 ತಡೆಮಲ್ಲೆ ಮೇವ್ ವೆರುವಾಕ್ಕೆ—

-ನಿಷ್ಟೆತ್ ಚೈತ್ತನ್ನೆಯಿರ್
 ನಿಲ್ಲೆತ್ ಬುದ್ದಿತ್ನೆ ರವರಾಮಲ್—
 ನಿಲ್ಲೆತ್ ಬುದ್ದಿತ್ನೆ ಸಿರಿಯಾಮುರ್ ,
 ಘನತ್ ತತ್ತ್ವವಮುರ್
 ಗದಿತ್ ನಿಶ್ಚಯಚಿತ್—
 ರಳಿಯಾಮುರ್—
 ತರುಖ್ವಯೆ—
 - ಮನಿತ್ರರ್ ವತ್ತರ್ ತಮಕ್
 ಮದಿತ್ ಮುತ್ತಮಿಳರ್
 ಕ್ಕೆಳಿಯೋನೇ—
 ವೆರಿಯೋನೇ—
 - ಜೆನಿತ್ ಪ್ರತ್ಯಿರಿರ್
 ಕಿರುತ್ತ್ರಾಣೆಸತಿಯಿರ್
 ಸಿರಿಯೋನೇ—
 ವೆರುವಾಕ್ಕೆ—

ಅದಿರುಂ ಕೆಳೆಲ್ ಪಡೆಂದು
 ಅಭಯುಂ ಪುಗುವ ದೆಸ್ತು

 ಇದೆಯನ್ನ ತನಿಲಿ ರುಂದು
 ಇಡರಾಸಂಗ್ ಕೈಗೊ ಕೆಲಂಗ್ -

 ಎದಿರಂಗ್ ಗೊಚುವ ರಿಸಿ
 ಇಕ್ಕೆವನ್ ತನದು ವಂಗಿ

 ಸತೀಯೆಂಗ್ ಗಿಲುಮಿರುಂದು
 ಪಲಕುನ್ ರಿಲುಮುಮುರ್ಂದ

ನಡಿಯೆಷುನ್ -
 ನಿಶ್ಚೆಕಾಣ ,

 ಕೃಪ್ಯೆಯಾಗ್ರೀ -
 ಅರುಖ್ವಯೆ ,

 ನಡಮಾಡುಂ -
 ಉವ್ಯಾಬಾಲಾ ,

 ವಿಕ್ಷೆಯಾಡಿ -
 ವೆರುಮಾಳೀ -

ಅಟ್ಟೆಪ್ಪೆಕ್ ಕಿಕ್ಕೆ ತೇಡಿ
 ಪಟ್ಟಿತ್ ತವಿಯಾದ
 ವೆಟ್ಟಿಕ್ ಕದಿರ್ ವೇಲಾ
 ಕಟ್ಟುರ್ ಟ್ಟುಣ್ರ್ ಭೋಧ್

ಅತ್ತೆತ್ ಶಿಲು ಮಾಸಿ
 ವಟ್ಟೆವ್ ವೆರುವೇನೋ ಏ
 ವೆರಪ್ಪೆತ್ ತೊಳ್ಳಿ ತೀಲಾ
 ಕಚ್ಚೆವ್ ಇಡ್ಡಾಳ್ಳೆ

ನಾಡಿತ್ ತೇಡಿತ್
 ನಾನೆತ್ ತಾಗೆತ್
 ಮಾಡಕ್ ಕೂಡತ್
 ಮಾಕ್ಕೆಳ್ ಸೇರತ್
 ಮಾಡರ್ ಕಾಡರ್
 ಮಾಲ್ಪಿತ್ ತೇನೋಹ್ಲೆ
 ಅಡರ್ ಟ್ಟೊಗ್ಗೆಕ್
 ಅಸ್ಟೆಕ್ ಕಾವಿರ್

ತೊಳುವಾರ್ ಪಾಲ್ -
 ಕಿರಿವೇನೋ ಏ ,
 ವಕ್ಕಿಜ್ಞಾ ಸ -
 ತರುವಾಯೇ ,
 ಪುರಿವ್ರೋಹನ್ ಏ -
 ತರುಳ್ ವೇನೋ ಏ ,
 ಕಿನಿಯೋನೋ -
 ವೆರುಮಾಳೀ -

ಇರವ್ ವೆಗರ್ ವಲಕಾಲುಂ
 ಕಿರುಮುದಣ್ಣೆ ತೆಳುವಾಗ್
 ಸರಕರುಕ್ಕೆ ವೆರುವಾಳ್ಣೇ
 ಉರಫರುಳ್ ಸರ್ ಪುದಲ್ ವೇನೋ ಏ

ಇಯಿಲಿಸ್ಸೆ ಮುತ್ತುಮಿಕ್ ಕೂರಿ
 ತಿರುವರುಳ್ ತರುವಾಯೇ
 ಸರಳವ ತ್ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾ ಸ -
 ಅಡುಣಗಿರಿ ವೆರುಮಾಳೀ -

ವಂಗಯ ನಾರ್ವೆಕ್ ಪ್ರಿಡುಂಚ ರಾಜರ
ಅಂಡಮ ದಾಯೂರ್ ಪ್ರಿಮಂದ ವಾರ್ಮಿಸ್
ವಂಚವರ್ ಕೊಡಿ ತಿರಂತ ಶೋರ್ನರ ಉರುವಾಯೇ—

ಭರಂದಮ ದಾಗ್ವ್ ಪಿಟಿಂದ ಆಸ್ತೀಯಲ್
ಇಂಗಿದ ಮಾಗ್ತ್ ತಿರಿಂದು ಮಾಡ್ರ್ಗ್
ವಣ್ ಪ್ರ್ ಸೊಬ್ಬೆ ಕಡಂದಿ ದಾದುಕ್ಲ್ ವಡಿರಾಯೇ ,

ಸಂಕಬ ನಾಗಿತ್ ತೆಕ್ರಂದು ಸೈಳಯ್ ವಿಸ್
ವಂದುಡಲ್ ಮೂಡಕ್ ಕೆಲಂಗಿ ದಾನುದಿ
ತಂದೆನ್ ಯೀಸ್ತ್ ಪ್ರರಂದಿ ದಾಯುನ್ ದರುಖಾಲೇ—

ಶಂಕರ್ರ್ ವಾಮುತ್ ತಿರುಂದ ಸೊಪ್ಪರ
ಸುಂದರಿ ಯಾದಿತ್ ತರುಂನು ದಾವದ
ತಂಡಯ್ ಸೇಕುಕ್ ಕುಡಂಬ ದಾಗ್ಯೆಯನ್ ಮುರುಗ್ನಾನೇ ,

ಶಿಂಗೆಕ್ಲು ಲಾವನ್ ನಣಿಂದ ವೇಣಿಯರ್
ವೋಂಕರ್ ವಾಡವ್ ಪ್ರಣ್ಯಿಂದ ಮಾರ್ಬಿಸರ್
ಶಿಣ್ ಚಿಲ್ಲೆ ಶೂಲತ್ ತಳುಂದು ವಾಣಿಯರ್ ಸೆಡಿತ್ತಾಳ್ ವಾರ್—

ಸಿಂದುವ್ ಲೀಯುರ್ ಪ್ರಿಳುಂದ ಕಾಳವಿ
ಡಂಗಳ ಮೀದಿರ್ ಚಿರಂದ ಜ್ಞಾತಿಯರ್
ಶಿಣ್ ಪ್ರಯ ಮೀದಿರ್ ರವ್ಫ್ರಾಂದು ವಿರಿಯ್ ಗುರುನಾಥ ,

ಸಿಂಗಮ ದಾಗತ್ ತಿರಿಂದ ಮಾಲ್ಗೆರು
ವಂಷ್ಯೆಡಿ ಯಾಗ್ವ್ ನರೆಂದು ಸೀರಿಯ್
ಸಿಂಪ್ರಳ ದಾಗೆಕ್ ಚಿರಂದ ಕಾವೆನ್ ಪರುಗ್ನಾಮುನ್—

ಸೆಂಕದಿ ರೋಸ್ನ್ ಕಡಿಂದ ತೀವಿಸ್
ತುಂಜಿಡ ವೇನರ್ ರವಂಚಿಯ್ ದೇರಿಯ್
ತೆನ್ ಕಯಿ ಲಾಯತ್ ತಮರ್ಂಂದು ವಾಳ್ಪರುಳ್ ಪರುಮಾಳೇ

ಮನಿಯಾಲ್ವಿತ್ ತಗನಾಗಿ	ಮನ್ದಾಲುತ್ ತಮನಾಗಿ ,
ವತ್ತಿಮಾಗಿಕ್ ತಿವಜ್ಞಾನ	ವರಯ್ಯೀಗತ್ ತರುಳ್ವಾಯೇ ,
ನಿದಿಯೇನಿತ್ ತಿಯಮೇನೆನ್	ಸಿಸ್ತೆವೇನರ್ ಪ್ರೆರುಳಾಯೋಯ್ ,
ಗತಿಯೇ ಹೊರ್ ನರವೇಳೇ	ಕರುಪ್ಪಾರ್ ಪರುಮಾಳೇ

ನಾಡ ಪಿರಪ್ಪು ಮುಜಿ ಯಾದೋ ವೆಸ್ಕ್‌ ಕರುದಿ
ನಾಯೇ ಸರಟ್ಟು ನೊಳ
ವಿಷ್ಯೆಯಾಯಿನ್—

ನಾಡ ತಿರುಜ್ಞ ಬೈಯಿ ಸೇರಾದು ಜಿತ್ತೆ ಮೆನ್
ನಾಲೂ ವ್ಯೈಕ್ಕು ಮುನ್
ದರುಭಾವೇಣಿ

ವಾಡಾಮುಲರ್ ವದವಿ ತಾತಾ ಎನ ಕುಳರಿ
ವಾಯ್‌ಮಾರಿ ನಿರ್‌ಕ್ಕು ಮೆನ್
ಅರುಭಾಕ್ಕೆಣಿ—

ವಾರಾಯ್ ಮನಕ್ಕವಲ್ಲೆ ಶೀರಾಯ್ ನಿಷ್ಯೆಕ್ಕೊಳುದು
ವಾರೇ ಸೆನಕ್ಕೆದಿರ್ ಮುನ್
ವರವೇಣಿಂ ,

ಜೂಡಾ ಮಂಟಿಪಿರಜ್ಞ ಯಾಸು ಗನತ್ತೆ ವರಿ
ಶೋಳಾ ಸನತ್ತಿಯುನ್
ಯರುಭಾಬಾಲ—

ತೂಯಾ ತುದಿತ್ತುವರ್ಗಳ್ ಸೇಯ ವೆನುಕ್ಕವಿರಾದ
ಶೋಳಾ ಕಡನ್ ಮುಲ
ರಂಡೆಪ್ರೋನೇ ,

ವಡಾರ್ ಕುಳರ್ ಸುರುಪಿ ಜ್ಞಾನ ದನತ್ತಿಮಿಗು
ಮೇರಾಳ್ ಕುರೆತ್ತಿ ತರು
ಮಣವಾಖ—

ಕಂತಾ ತನಿನ್ ಪುಲಿಸ್ಯೆ ವಾಕ್ಯೇ ಸುರ್ರೋ ಕಿರ್ಳೆ
ಕಡೇರ ವ್ಯೈತ್ತುಪ್ರಗಳ್
ವೆರುಮಾಳೇ

ನೀತ್ತೆ ತ್ವಮಾಗಿ
ಬೂತ್ತೆ ತಯಾನ
ನಾದ್ತೆ ದೊನಿಯೋನೇ
ಕೊಡರ್ ರಮುದಾಸೇ
ನೀಮುತ್ ತುಷ್ಯೆಯಾಗಿನ್ ,
ಚೋಧ್ಯೆತ್ ತರುವಾಯೇ ,
ಜ್ಞಾನಕ್ ಕಡಲೆಗ್ನೇ ,
ಕೂಡರ್ ವೆರುಮಾಳೇ.

ನೀಲಂಗೊಳ್ ಮೆಣತ್ತಿನ್
ನೀವಂದ ನ್ಯಾಳ್ಯೈಕ್ಣ
ಮಾಲಾಕೊಂಡ ವೆಂದ್ರೆಕ್ಕುನ್
ಮಾಳಾತಂಗು ತಾರ್ಜುತನ್
ವೇಲ್ರೊಕೊಂಡು ವೆಂಳ್ಯೆವಣ್
ವಿರೆಂಗೊಳ್ ಕೂರ್ರೊಕುಂಗ್
ನಾಲಂದ ವೆಂದತ್ತಿನ್
ನಾನೆಂಸ್ಪು ಮಾರ್ತಿಪ್ಪುಂ
ಮಂಯಿಳ್ ಮಿಂದೇ—
ಡದಸಾಲೇ ,
ಮಣಸಾರೆಂ—
ತರುಭಾವಾಯೇ ,
ಡರಿಸ್ಯೋನೇ—
ಕುಲಕಾಲ ,
ಪ್ರೊರುಕೊನೇ—
ವೆರುಮಾಳೇ

ಓರವಿಯಲ್ಲಿ ಯೋತ್ತಿನಿರ್ ಸಿರಕಿರುದಿ ಮಾರ್ತಿಪುರ್	ಪ್ರಗಂಡಾದೇ— ರಜ್ಯಿಯಾದೇ ,
ಉರುದಿಗುರು ವಾಕ್ಯಿಯನ್ ಉನಮುವಡ ಕಾಕ್ಷಿಯೈ	ಪ್ರೌರುಖಾಲೇ— ತರುಹಾಯೇ
ಅರುಸಮಯ ಸ್ವತ್ತಿರ ಅರಿವುಳಿರ ವಾರ್ತಿಣ	ಪ್ರೇರುಕ್ಕೊಣೇ— ಕಡಲೊಣೇ ,
ಕುರುಮುನಿವ ನೇತು ಮುತ್ ಕುಮರಗುರು ಕುತ್ತಿಗೈನ್	ತಮಿಕ್ಕೊಣೇ— ವೆರುಹಾಳೇ

ತೀರಾರ್ ಸಿಟೀರ್— ಉರಾಟ್ ಚಿಯಾನ್—	ಶಿವಾತ್ ತುಮ ಜ್ಞಾನ ,
ವಾರೀರ್ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯೇ— ಸೀರಾರ್ ನೆರಿಯೊನೇ—	ಟೂರ್ ಮಾಕ್ ಕರುಖ್ಯಾಯೇ , ಬಾಲಾಕ್ ಕಿರಿತಾಚೇ ,

ಅಲ್ಲಿ ವಿಳಿ ಯಾಲು ಮುಲ್ಲಿಪ್ಪನ್ಗೈ ಯಾಲು ಮಲ್ಲಿಲ್ಲಾವಡ ಅಸ್ಯಿಕ್	ಕಡಲೀಯುಂ—
ಅಳ್ಳಿವಿನಿ ದಾಗಿ ನೆಳ್ಳಿರವು ಶೈಲಿಲು ಮುಳ್ಳಿವಿಷ್ಟೆ ಯಾರ್ಥಾ	ದಸ್ವಮಾರುಂ ,
ಇಲ್ಲಿಮಿತ್ತಿ ಯೋರು ಮೆಲ್ಲಿತಯ ಲಾಗ ವಲ್ಲಿರುವೈ ನೂಯ	ಜಮನಾರುಂ—
ಎಳ್ಳಿಯೆನ ದಾವಿ ಕೊಕ್ಕಿಪ್ಪಕೊಲು ನಾ [ಂ] ಕುಯೈಪ್ಪೇರು ನೀಪುರ್	ಕಳಲ್ ತಾರಾಯ್ ,
ತೊಲ್ಲಿಪ್ಪಮರ್ದೈ ತೇಧಿ ಇಲ್ಲಿಪ್ಪಯೆನು ನಾದರ್ ಕೀಲ್ಲಿಲ್ಲಿಮುನ ದೇಶಕ್	ಗುರುನಾಧ್ವಾ—
ತುಳ್ಳಿವಿಷ್ಟೆ ಯಾಡು ಪುಳ್ಳಿಯುಕ್ಕಿ ನಾಣ ವೆಳ್ಳಿವನೆ ಮೀದುರ್	ರುಳ್ಳಿವೇಣೇ ,
ವಲ್ಲಿಸುರ್ರೂ ಮಾಡ ಸಲ್ಲಿಸುರ್ರೂ ವಾಕ ವಲ್ಲಿಪದಿ ವೆಳ್ಳಿತ್	ತೊಡುವೇಣೇ—
ವೆಳ್ಳಿವಡರ್ ನೂರಲ್ ವಲ್ಲಿಮಲ್ಲಿ ಮೀವೈ ವಲ್ಲಿ ಮಣ ವಾಕ್ವ್	ವೆರುಹಾಳೇ—

ఇరవామర్ పిరవామల్—
 పిరవాగీల్ కిరవాన—
 కురవాష్టిల్ పుణర్లోనే—
 ఆరనాష్టిల్ పుగల్లోనే—

 ఎన్నెయాళ్ సద్గురువాగిన్ ,
 పెరువాళ్లైత్ తరువాయీ ,
 గుహనేచొర్ కుమరేశ్మా ,
 ఆవినాసిన్ సెరుమాళీ

తాముద్రీయిన్ ముట్టు వాసవలరోత్
 తాళస్త్ సిన్పి—
 దాదవిళ్ కడుక్కై నాగమగిళ్ కర్ప్
 దారువెనె నేత్తి—
 మాముల్చీయిస్సిర్ సీకరుదియుట్టు
 వావెనె ఆక్కైత్నె—
 మాసిస్యయరుత్తు జ్ఞానముచలత్
 వారమిసిత్తు—
 కామస్త్ యెరిత్ తీనయనె నేప్పి
 కాదినువగ్—
 కాసిలుచ్ ప్రప్తిలూడు వణేయిచ్
 కాదుచ్చెయ అప్పుర్—
 సోమసోఽడరుక్కైన్ మిములవ్ మిక్కై
 కోల్పైప్తు కుమ్పు—
 సూడియ తడక్కై వేల్ కూడు విడుత్తు
 కూర్ తట్టై తుణెత్—

 లడియేస్తై—
 యివిరాలి ,
 మనచ్చై—
 మరపేనే ,
 సదివేణీ—
 గురునాదా ,
 వయలుగా—
 పెరుమాళీ

కారణమదాగ్ వందు
 కాల నసుగాది స్వీందు
 నారణనుం వేదన్ మున్సు
 జ్ఞాన నడవే పురిందు
 ఆరముద మాన తంది
 ఆరుముగ మారిరందు
 శూరక్షిష్టై మాభవేప్ర
 కోల్పైమల్చీ ముఖి నిస్తు

 భువిమిదే—
 గెరియాణ ,
 తెరియాడ—
 వరువాయీ ,
 మణవాళు—
 విళియోనే ,
 కదిర్ వేలూ—
 పెరుమాళీ

ತಂಡ್ಯೆಯಣಿ ವೆಂಡ್ಯೆಯುಂ ಕಿಂಕಿಣಿ ಸದಂಗೈಯುಂ
 ತನ್ನಳ್ಲೂ ಶಿಲಂಬುಡನ್ ಕೊಂಜವೇನ್—

 ತಂಡ್ಯೆಯಿಸ್ತೇ ಮುಸ್ಟಿರಿಂದಿನ್ ನವ್ಯರಿ ಕೊಂಡುನನ್
 ಸಂತೂಡ ಮನ್ಯೇಂದು ನಿನ್— ಅನ್ಯವೇಲ್ ,

 ಕಂಡುರ ಕಡೆಂಬುಡನ್ ಸಂತವುಕುಡಂಗಳುಂ
 ಕಂಡವುಲರ್ ನೆಂಗೈಯುಂ ಸಿಂಧುವೇಲು—

 ಕಣ್ಣಳು ಮುಗಂಗಳುಂ ಜಂಡಿರ ನಿರಂಗಳುಂ
 ಕಣ್ಣಕುಳಿರ ಎಸ್ರಮನ್— ಸಂಧಿಯಾವೋ ,

 ಪುಂಡರಿಕ ರಂಡಮುಂ ಕೊಂಡಬಗಿರಂಡಮುಂ
 ಪೂಂಗಿಯೆಳ ವೆಂಕಳೆ ಕೊಂಡವೋಡು—

 ಪೂನ್ನಿಯೆ ನೆಂ ಶಿರಂದೆಂಗಿನುಂ ವಳರ್ಂಡಮುನ್
 ಪುಂಡರಿಕರ್ ತಂದೆಯುಂ ಜಿಂಡ್ಯೆಕೂರೆ ,

 ಕಾಂಡ ಸಡನಂ ವಡಂ ಶಿಂಡಿಲಿಲು ಮೆಸ್ರಮನ್
 ಕೊಂಡಿ ಸಡನಂಕೊಳುಂ ಕಂದವೇಳೀ—

 ಕೊಂಗೈಕುರ ಮಂಗೈಯಿನ್ ಸಂತಮಣಮುಂಡುಂ
 ಕುಂಭಮುನಿ ಕಂಬಿಡುಂ ತಂಬಿರಾನೀ

ವೇ ೧ ಲ್ರಿ ವೃತ್ತಂ

ವೆಂಕಾಳ ಕಂಡಕ್ಕೆ ಶೂಲಮುಂ ಶಿರಪಾಯನ್
 ವೆಷ್ಟಿವೆರು ಶುಡರಾಳಯುಂ

 ವಿಜುಡರ್ ಹೆತಿ ಕುಲಿಸಮುಂ ಶಳರನ್ ಕುಲಂಕಲ್ಲಿ
 ವೆಲ್ಲಾ ನೆನಕ್ಕೆರುದಿಯೇ

 ಸಂಕ್ರಾಮ ಸ್ವಿಚಯಿತ್ತ ರುಕ್ಖಿನೆ ದೇವರೆಂ
 ಚತುರ್ಯುಗನು ನಿಶ್ಚಿರಪ್ಪೆ

 ಸರ್ಯಿಲಪಾಡು ಶೂರನುಡ ಲೀರು ಸ್ವಲಾಷಿಯೆಲುರುವಿಯೇ
 ತನಿಯಾನ್ತ್ಯಿಕೊಂಡ ನೆಡುವೇಲ್

ಗಂಗಾಳಿ ಚೊಮ್ಮುಂಡಿ ವಾರಾಗಿ ಇಂದ್ರಾಣಿ
ಕೌಮಾರಿ ಕೆಮ್ಮಳಾನನೆ

ಕೈನ್ನಾರೆಣಿ ಕುನುರಿ ಶ್ರೀಪುರ್ಯೇ ಭಯಿರವಿಯಮಲ್ಲಿ
ಗೌರಿ ಕೊಮಾಟ್ಯೆ ಶೈವ

ಸಿಂಗಾರಿಯಾಮಲ್ಲಿ ಭವಾನಿ ಕಾರ್ತಿಕ್ಯೇ ಕೂಟಿ
ಶ್ರೀಯಂಭಕೆ ಯಳಿತ್ತ ತೆಲ್ಲ

ಶಿರುವನರು ಮುಗನ್ ಮುರುಗನಿರುದ್ದರ್ಥ ಕುಲಾಂತಕನ್
ಶಿಂಪೂರ್ ಶಿ ದುಕ್ಕಿ ವೇಲೀ

ವೇತಾಳ ಭೂತಮಾಡು ಕಾಳಿಕಾಳಾಶ್ರಿಗಳುಂ
ವೆಗುಳುರು ವೊಶಗೆಣಮುಂ

ವೆಂಕಳುಗಡನ್ ಕೂಡಿ ವರುಂದು ಚೆಂಬುವನ್ತಿಲ್ಲ
ವೆಂಪಸಿ ಒಳಿಕ್ಕುವಂದೇ

ಅಧಾರ ಕುಮಡಮುಂ ಗಣಭಣ ವಿಯೋಳಮುಂ
ಆಡಕ್ಕಿಯ ತಡಕ್ಕಿರಿಯಲಾಂ

ಅಲ್ಲಿಯ ನಡವಿಡು ಸೆಡುಂದಾನವರ್ ನಿಣದ್ದಸ್ಯೆ
ಯರುಂದ ಪುರಂದ ಸ್ವೇಚ್ಚಾ

ದಾದಾರ್ ಮುಲರ್ಚ್ಚನ್ನೆ ಸಳನಿಮಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿಮಲ್ಲಿ
ತನಿಷ್ಟರಂ ಕುಸ್ತೇರಗಂ

ತಣಿಗ್ಯೆ ಚೆಂದೂರ್ ರಿಡೈಕ್ಕಿಯಾವಿನಸ್ಸುಡಿ
ತಡಂಕಡಲಿಲಂಗ್ರೆಯದನಿರ್

ಭೋದಾರ್ ಪೂಳಿರ್ಜ್ಞದಿರ್ ಕಾಮುಕಲಶಿಸ್ಯೆ
ಪುಗಳುಮನವರವರ್ ನಾವಿಸಿರ್

ಪ್ರಂದಿಯಿಲಮರ್ ಂದವನ್ ಕಂದನ್ ಮುರುಗನ್ ಗುಹನ್
ಪುಂಗನ್ ಶಿಂಗ್ರೆವೇಲೀ

ಸೇವಕನ್ ವರ್ಗಾವೃಪ್

ಇರುಸಿರ್ದೀಯೆಯಿರು ನಿಲನೇಳಷ್ಟಲ
 ಮಿರುಳಾವಡು ಸ್ವರೂಪ ಮುಡ್ಡಿ ಮುಡ್ಡಿ ವಿಡವೇ—

 ಇರುಗಿಯ ಕರ್ತಿಯ ನಡವಿನ್ನೆ ಮುಡುಗಿ
 ಎವಣಿಕ್ಕೋ ಸಿಡರಿ ಸಿಡಿತ್ತೇ ರೇಚೊಡುಸ್ತೋಯ್ ,

 ಅರುಮರ್ದಿ ಮುರ್ದಿಯಿನ್ ಮುರ್ದಿನುರ್ದಿಕರುದಿ
 ಯದರಿಂದ್ದೆ ವೆರುವ ಬರುತ್ತು ಲ್ಲಾ ವಗ್ಗೆಯೊಲ್ಲಾ—

 ಅರಿವ್ರಾಡು ಮಧುರ ಮಾಳಿಯದು ಕುಕರಿ
 ಅಲಮರು ಸ್ತೋಳುದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಲ್ಲಾ ವರುವಾಯ್ ,

 ಒರುನಡು ಶಿರಮುಂ ಇರುಹಡು ಕರಮುಂ
 ವಿಳಿವ್ರಾರು ವಗೆಳಿ ತ್ವಾಡುತ್ತೋನ್ ಮರುಗೂ—

 ಉರನುದು ವೆರಿಯ ತಿರಿಪ್ರರ ಮೆರಿಯ
 ಪ್ರಯರ್ದ್ದನ ಗೆರಿಯ್ಯೈ ವಕ್ಷಿತ್ತೋ ಪುದಲ್ಪ್ರ ,

 ವಾರುವಳ ರಡವಿ ವನಿದ್ದೆಯ್ಲಾ ವರವ
 ಮರಗತ ವಿದನಿ ಲಿರುವ್ವು ಕಣವ್—

 ವಕ್ಷಿ ಕಡಲ್ ಕಡರ ನಿಶಿಚರರ್ ಮಿಡಿಯ
 ಮಲ್ಲಿಯಾಡು ಪ್ರಾರುವ ಮುಳು ಸೇವಕನೇ.

ಏರುನುಯಿಲೇರಿ ವಿಕ್ಷಿಯಾಡು ಮುಗನೊಂಡ್ರೆ
 ತಕ್ಕರುಡನ್ ಚ್ಚುನೊಳಿ ವೇಸು ಮುಗನೊಂತ್ರೇ
 ಕೂರುಂ ಅಡಿಯಾರ್ಗಳ್ ವಿನ್ನೆ ತೀರ್ಜುಂ ಮುಗನೊಂಡ್ರೇ
 ಕುಂಡ್ರುರುವ ವೇಲ್ ವಾಂಗಿ ನಿಂಡ್ರ ಮುಗನೊಂಡ್ರೇ
 ಮಾರ್ವಡು ಭಾರತ್ಯೆ ವದ್ದೆತ್ತ ಮುಗನೊಂಡ್ರೇ
 ವಕ್ಷಿಯ್ಯೈ ಮಣಂ ಪ್ರಣರ ವಂದ ಮುಗನೊಂಡ್ರೇ
 ಅರುಮುಗನೊನ ಪ್ರಾರುಕ್ ನೀಯುರುಳಲ್ ವೇಂಡುಂ
 ಅದಿ ಅಚ್ಚಾಚೆಲಂ ಅನುರಾಂದ ವೆರುಮಾಳೇ

ಬಗೆವಾನ್ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾಥರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

ಸಾ ೧ ಪ್ರಾಯಃ ಕಿಂತ್ರಾತ್ಮಾ

ನದಿಯ ಮೂಲ ಹೆತ್ತು ಖುಷಿಯ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದಂಬುದು ಒಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ಭಾವನೆಯೇನೂ ಅಹಮದು ಏಕೆಂದರೆ, ನದಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾಗೆ ಅನ್ನಿಸುವುದು “ಕ್ಷಿಂಗ್ ಯೂ ನದಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಿಲ್ಲಿದೇ” ಎಂದು, ಹೆತ್ತು ಖುಷಿಯಾದವನ ಜೀವನದ ಗತಿಯನ್ನು ವರೋಚಿಸಿದ್ದಾಗೆ “ಇಂತಹವನು ಹೂಜನಿಯಾಗೇ” ಅನ್ನು ಪ್ರಾಯಃ ಕಿಂತ್ರಾತ್ಮಾವರಿಣಾಮು ಈ ಒಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಭಾವನೆಯ ಸಂಬಂಧಾನ್ಯೇ ಆಯಿತಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದಂಬುದು ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾನ್ಯೇ ಇವನ್ನು ನಾವಾನ್ಯಾತಃ ಯಾರೂ ವಾಲಿಸಿದ್ದರೂ, ನದಿಯ ಉಗಮ ನಾಥನಕ್ಕಾ ಹೆತ್ತು ಕೇವಲನೊಬ್ಬನು ಖುಷಿಯಾಗಿವುದಕ್ಕಾ ಹೇವರ ವಾವಿಷಣ್ಣೇ ಅನ್ನಯಿಸಿ, ಅವೆರಡಕ್ಕಾ ಒಂದು ವಾವಿತ್ತುತ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಿದ ಮಹತ್ವ, ಇದನ್ನೇ ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರೆ ಬಗೆಯೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು

ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರೆ ಜೀವನದ ಬಗೆ ಅವರ ಸಮರ್ಪಾಲೀಸರಿಂದ ಬರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವ ದಾಖಿಲೆಯಾಗಲಿ, ಅನುಷಂಶಿಕವಾಗಿ ಬಂದಂದ ನಿಖಿರ ಹೇಳಿಕೆಗಳಾಗಲಿ ಅವ್ವಾಗಿ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ರುಜುವಾತುಗಳಿಂದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಸಂಭಾತರಾಗುವ ಮುನ್ನ ಅವರ ಜೀವನ ಹೀಗಿದ್ದಿರಬಹುದಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ

ಅವರು ಶಿರುವಣ್ಣ ಮರ್ಯಾದನ್ನಿಂದ ಮುತ್ತಮ್ಮೆ ಎಂಬ ದಾಖಿಯ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು ಹೆತ್ತು ಬಹುಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ನೆಲಿಸಿದ್ದರು ಪರ್ಯಾಯಕ್ಕಾದ ಮೂಲೆ ದಾಖಿಯರೂದನಾಡಿಯಾಗಿ ಬೋಗರಾಲನೆಯ ರುಚಿಕಂಡ ಅವರಿಗೆ ಆ ಜೀವನವೇ ಅಪ್ಪಾಯಾಗುವಾಗಿ ಕಂಡಿತು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಕಾಲವಾದ ಮೇರೆ ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಖಿಯರಿಗೇ ದಾರೆಯಿರೆದ ಇವರಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಅದಾರವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಇವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಹೋದರಿಯಾಬ್ಜಿ ಅವಕ ಸರ್ವಾಸ್ತವನ್ನೂ ಇವರೇ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರು ನಂತರವೂ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಕಿಯನ್ನು ಹೀಡಿಸಿದಾಗ ಆಕಿಯ ಬಾಲಿಂದ ಹೊರಟು ಒಂದು ಪೂಕ್ಕಷ್ಟೇ ಇವರ ಪ್ರಾಣ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು ಅದೆಂದರೆ ‘ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ತ್ವರ್ತಿ ತೀರದಿದ್ದರೆ, ಇದೋ ನೆನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೊಂಡೇ ಉಳಿದಿದೆ, ಇದನ್ನೂ ಬೋಗಿಸಿ ತ್ವರ್ತಿನಾಗು’ ಎಂಬುದು ಆಗ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹೇಯಚೀವನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಮೂಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದಾದ ನಾದನೆಗೂ ತಾವೂ ಅನುಸರಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಾ ತಾಳಿನೋಡಿ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟಿಕೊಂಡರು,

ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನೇ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಳಿಲು ಅರುಣಾಜೆಂಜ್ಞರ ದೇವನ್ನು ನದ ಪಲ್ಲಾ ಇಗ್ಲೋಪುರವನ್ನು ಹತ್ತಿದರು ಇನ್ನೇನು ಉರುಳಿ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಸಿ ಬಿಂದುವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಬಗವಂತ ಸುಬಿಹಂತಣಿ ನ್ನಾಮಿಯು ಮನುಷ್ಯರೂಪದಿಂದ ದಾಖಿ ಹಿಡಿದು ತಡೆದು ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಲೋಕೋದ್ದಾರಕರನ್ನಾಗಿ ನಮಗಿತ್ತಿದ್ದ ವಾವಿಷಣ್ಣದ ಮತ್ತೇನು!

ಅರುಣಿಗಿರಿನಾಡರ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ

ಬತ್ತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಅರುಣಿಗಿರಿನಾಡರು ಯಾವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಚರಿತ್ರಾರ್ಥವಾದ ಯಾವ ವೈತ್ಯಾಂತಪೂಜ್ಯಾಲ್ಲ ಅದರೆ ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟಪೂರ್ವರೂ ಮತ್ತು ಇರುತ್ತಾಯರೂ ಅವರ ಕಡೆಗಳು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ

ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟಪೂರ್ವರವರು ಮಹಾ ವಂಡಿತರು, ಅವರು ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸಿದರಹಂಕಾರದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಂಡಿತರುಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಸಹಾಲು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಸೋತವರು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಪರಿತ್ಪತ್ತ ಅದರೆ ಅರುಣಿಗಿರಿನಾರ್ಥರನ್ನೆಂದುರಿಸಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯವಾದ “ಕಂದರ್ ಅಂತಡಿಯು” ಐಪತ್ಯಾಲ್ಕುನೆಯ ತೋನ್ಕೆಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಾವಸ್ತು ಹೇಳಲು ಸೋತಾಗು ಅವರ ಸಹಾಲು ಅವರಿಗೇ ಸಹಾಯಾಯಿತು, ಅದರೂ ವಿದ್ಯಾ ವಿನಯ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಚಿತ ಅರುಣಿಗಿರಿನಾಡರು ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟಪೂರ್ವರಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ದಾನ ಮೂಡಿ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಲು ಅನುಮತಿಯಿತ್ತರು

ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟಪೂರ್ವರೂ ಅವರು ದ್ವಾಣ ಆಕಾಶ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೆನಿಯಾರ್ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಅವರು ವಿರಚಿಸಿದ “ಬಾರತಪ್ರಾ” ಎಂಬ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಡ್ ಬಹುವ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಅವರ ಕಾಲವು 1331 ರಿಂದ 1383 ರವರಿಗೆ ಇದ್ದಿತೆಂದು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ಅರುಣಿಗಿರಿನಾಡರ ಕಂದರ್ ಅಂತಡಿಯು ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟಪೂರ್ವರೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ ಕೆಡ ತತ್ವಮಾನದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಕ್ಕಿಂತ ವಾಗಿದೆ ಇದರಿಂದ ಅರುಣಿಗಿರಿನಾಡರು ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟಪೂರ್ವರೂ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದು ಉಂಟಿಸಲಾಗಿದೆ ಇರುತ್ತಾಯರೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟಪೂರ್ವರೂ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ ಇರುತ್ತಾಯರೂ ಎಂಬುವರು ಇಬ್ಬರು ದಾಯಾಗಿಗಳು ಒಬ್ಬ ಕುಂಟ, ಮತ್ತೆಬ್ಬ ಕುರುಡ ಇಬ್ಬರೂ ದೃವೀಕರಾಗಿ ಕೆವಿಗಳು ಕುರುಡ ಕೆವಿಯು ಕುಂಟ ಕೆವಿಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇರೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಮಿಳು ನಾಡಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರ ಕಾವ್ಯಗಳು ಬಹಳ ಅಪೋಪ್ರ ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟಪೂರ್ವರು ಮತ್ತು ಇರುತ್ತಾಯರೂ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ಕೊಂಗುಮಳ ವರಪತಿ ಆಕ್ಷಾಂಡನ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೀಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆ ನಾಯಕನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಯದು ಅದರೆ ಇರುತ್ತಾಯರೂ ನಾಯಕರಾದ ಶಂಬಮಲ್ಲನಾಥ ಮತ್ತು ತಿರುಮಲ್ಲನಾಡರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ನಾಯಕರುಗಳು (1337 ರಿಂದ 1361 ರ ವರಿಗೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು ರಾಜನಾರಾಯಣ ಶಂಬಮರಾಯನಾರವರು ಜೋಳರಾಜನ ಮೇಲೆ ದಂಡತ್ತಿ ಸ್ವರ್ವತ್ತರಾಗಿ ಈಗಿನ ಚಿಂಗ್ನಿಪುಟ್ಟ, ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಆಕಾಶ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು¹ ಅರುಣಿಗಿರಿನಾಡರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ್ಯವು “ರಾಜಗಂಭೀರ ನಾಡು” ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ಥಿತವಾಗಿತ್ತು

ಇರುತ್ತಾಯರೂವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಾನಂದನ್ನು ಎಂಬುವನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೇವರಾಯರ ಆನ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಕೆವಿಯಾಗಿದ್ದನು ಸಂಬಂಧಾನಂದನ್ನು ಬಾರಹ್ಯಣರಿಗೆ ಮೂಡಿದ ಜೂದಾನಗಳು 1340 ರಲ್ಲಿ ಶಾಸನವಾಗಿದೆ 1371 ರಲ್ಲಿ ವೈತ್ಯಾಲ್ಕು ಮರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವರ್ಕರಾದ ಸೋಮನಾದ ಜೀಯಾರಾರವರ ಹೆಸರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಸಂಬಂಧಾನಂದನ್ನು ದಮ್ಮನಿಸ್ತು, ಅದರೆ ಕುಹಕ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ದುರುಪಂಕಾವಿತ್ತು

ಪ್ರೈಡರ್‌ಪರಾಯರು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪೂರ್ಣಿಗಳು ಮತ್ತು ದೃವಚಕ್ರರು ಅರುಣಿರಿನಾದರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುರುಗೆ ಬಕ್ಕರಿಂದು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿನಕ್ಕೆ ಅಹ್ವಾನಿಸಿದರು ಆದರೆ ಅರುಣಿರಿನಾದರು ಮುರುಗೆ ದೇವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಗಮನವಿಶ್ವಾಪರಲ್ಲ ಅವರು ಆಸ್ತಿನಕ್ಕೆ ಬುರದೆ ಇದ್ದು ದರಿಂದ ಪ್ರೈಡರ್‌ಪರಾಯರೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅರುಣಿರಿನಾದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರು ರಾಜನ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅರುಣಿರಿನಾದರು ರಾಯರ ಆಸ್ತಿನಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಯಿತ್ತು ಗೌರವಿನಲ್ಲಿಟ್ಟರು ಸಂಭಂದಾನದನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಬಹಳ ತಳ ಮತ್ತಾವಾಯಿತು ತಮೆಗೆ ಅರುಣಿರಿನಾಧರ್‌ ಪ್ರತಿಸ್ತಿಧಿರ್ಯಾಂದು ತಿಳಿದು ಹಾಟ್‌ಕಿಜ್ಞಾಯಿತು ಅವರು ರಾಯ ನನ್ನ ಕಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರೈಶಾಬಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ನಡೆಸಲು ಒತ್ತಾಯವಡಿಸಿದನು ಅವನ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ತಾನು ಮತ್ತು ಅರುಣಿರಿನಾದರು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯನ್ನು ರಾಯನ ಸಮ್ಮುಖಿ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಡಿಸಬೇಕು ತಜ್ಞಿದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡಬಾರದು ರಾಯನು ಅರುಣಿರಿನಾದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿದರು ಆದರೆ ಸ್ವೇಚ್ಚಯೀಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಅರುಣಿರಿನಾದರು ಮುರುಗೆ ಕಣಕವಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಾವು ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಘಾಸಿಸುವುದಾಗಿ ಒಟ್ಟಿದರು

ಸಚಿಯು ತಿರುಪ್ಪಣಿ ಮಲಯ ಅರುಣಾಚಲ ದೇವಾಲಯದ ಸಂಭಂಧಾದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು, ರಾಯನು ತನ್ನ ವರಿವಾರ ಸಹೇತವಾಗಿ ಒಗುಳಿಸಿದನು, ಸಂಭಂಧಾನದನು ಬಹಳ ಆಡಳಿರದಿಂದ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಾದ ಕಾಲಿಕಾಡೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಉರಂಬಿಸಿದನು ಆದರೆ ಕಾಲಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲಿಲ್ಲ ಕಾಳಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲು ಇತ್ತಿದ್ದ 12 ಪಂಚಗಳ ಗಡುವು ಸ್ವೇಚ್ಚಯೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಶೀರಿದ್ದ ರಿಂದ ಕಾಳಯು ಗೋಚರಿಸಲಿಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಮುರುಗನನ್ನು ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಾಧರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡುವುದಾಗಿ ಕಾಳಯಾದ ಅಶ್ವಸಸೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸದಲನಾದನು

ಅರುಣಿರಿನಾಧರು “ಅತಲ ಸೆದನಾರ್” ಅರೂ ಎಂಬ ತಿರುಪ್ಪಣಿ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿದರು ಮುರುಗನು ಗೋಚರಿಸಲಿಲ್ಲ, ತಾಯಿಯಾದ ಕಾಳಯು ಅವನನ್ನು ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರು ಅವರು “ದೇವೇಂದ್ರ ಸಂಗದಿಸುತ್ತಾನು” ಎಂಬ ಮತ್ತೆಂದು ಹಾಡನ್ನು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಿದರು, ಅದರ ಬಾವ ಮತ್ತು ರಾಗ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಲೆದೂಗಿ ಚ್ಯಾಪರೆತು ಮಗನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿದಕ್ಕು ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯು ಸಮಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಅರುಣಿರಿನಾದರು “ಮೈಯ್ಲೋ ವಿರುತ್ತವೋ” ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುರುಗನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನವಿಲನ್ನು ಬಡಗಿಸಿದರು ನವಿಲ, ಮುರುಗ ಮತ್ತು ಕಾಳಯ ಮುಂದೆ ಅರುಣಿರಿನಾದರ ಹಾಡಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾಟ್ಯವಾಡಿತು ಕಾಳಯು ಸುಧ್ವಾಣ ತಲ್ಲಿನಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಕು ಮುರುಗ ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಹನವಾದ ಮರುಂಬನ್ನೇರಿ ಮಂಟಪದ ಕಂಬವನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡು ರಾಯನಿಗೆ ದರ್ಶನ ಪನ್ನಿತ್ತನ ದೇವರ ಕಾಂತಿಗೆ ಖುಷಿಮುನಿಗಲು ಮತ್ತು ದೇವರುಗಳೇ ಮೂರ್ಖ ಹೋಗುವಾಗ ಪ್ರೈಡರ್‌ಪರಾಯನು ಕುರಂಡನಾದದ್ದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತುರ್ಯಾಯಿಸುವುದು!

ಇದರ ಮುಖ್ಯಾಂಶದೇನಂದರೆ “ಅತಲ ಸೆದನಾರ್ ಅರೂ” ಹಾಡು ಮುರುಗನು ತನ್ನ ವಾಹನವಾದ ಮರುಂಬನ್ನೇರಿ ಸ್ವತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೆ ಸ್ವತ್ತ ಪೂಜುವಾಗ ಬೂಮಿ ಮತ್ತು ವರ್ವತ ಶಿಶಿರಗಳು ಸಡುಗುತ್ತದೆ ದೇವರುಗಳು ಸ್ವತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಬಕ್ಕರ ಹೃದಯಗಳು ಅನಂದಾತೀಕೆದಿಂದ ವಿಂಡಿಯು ತ್ರುವೆ ಎಂಬುದು

ಕು ಫಟನೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯುಷಿಸಿಸುವ ಮತ್ತೆರಡು ಹಾಡುಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ -

ಪೇದಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ನಿನ್ನ ದಯಾಪಾತ್ರರಾದ ಬಕ್ಕರ ಮದ್ದ, ನೀನು ತಿರುಪ್ಪಣಿ ಮಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಿಶ್ವಾಸಿ, ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸ್ವಷ್ಟಿ ದಲ್ಲಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಪದ್ಮಪಾದಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರಂಯಲ್ಲಿ ! ”

“ಹೇ ಮಹಿಳಾರ ವಾಹನ ವಿಜಯಿಯೇ! ಜಗತ್ತಿನ ಜನರು ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ದಯೆಯನ್ನು ಹೊಂಡಾಡುವಂತೆ ತಿರುವಣ್ಣ ಮಲ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದೆ!

“ಅತಲ ಸೇದನೂರ್ ಅರ್” ಕವಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಾನಂದನ್ ಉಗಳಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರದೂ ನಿದರ್ಶನ ಚಿಕ್ಕಗೆಲ್ಲ ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎರಡು ಕವಿತೆಗಳು ದೇವರಾಯನ ಆಸ್ತಿ ನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪಟನೆಗಳಿಗೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ ಈ ಫಟಸೆಯಲ್ಲಿ ನತ್ಯಾಂತವಿದೆಯೆಂಬುದು ಲೇಖಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಬಂಧಾನಂದನ್ ಹಾಗೂ ವಿಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯುರೋಪರ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ಸತ್ಯಾಂತವನ್ನು ವಾಚಕರೇ ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು

“ಪ್ರೈಥಮಿಕ ಮಹಾರಾಯ” ಎಂಬುದು ವಿಜಯನಗರ ರಾಜರ ಬಿರುದೆಂದೂ ಅದು ಯಾವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ರಾಜನ ಹೇಸರಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ ಕೆಲವೇದೆ ಶ. ಈ 1423 ರಿಂದ 1446ರವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯವಾಳದ ಎರಡನೇ ದೇವರಾಯನಿಗೆ ಈ ಗೀತೆಗಳು ಅನ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯುರೋ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಾನಂದನ್‌ರವರ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವದೇಶಿಯ ಎರಡನೇ ದೇವರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಶ. 1355ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರತೇ ಬಂದ ”ಪ್ರೈಥಮಿಕ ಮಹಾರಾಯ” ಎಂದು ಬಿರುದು ಹೊಂದಿದ ಒಂದನೇ ಬುಕ್ಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಗೀತೆ ವಿರಚಿತವಾದುದೆಂದು ಭೂವಿನಲಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸ್ವದೇಶಿಗಳು ನಡೆದೆದ್ದ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಇರುತ್ತಾಯ್ದುರೋ, ವಿಲ್ಲಿಪ್ರತ್ಯುರೋ, ಸೋನುನಾಧ ಜೆಯರ್ ಮತ್ತು ಸಂಭಂಧಾನಂದನ್‌ರವರುಗಳು ತಿರುಪ್ಪುಗಳು ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆ ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಬಹುದು

- ಮೇರೆ ಹೇಳಿದ ಸಮಾಕ್ಷೇಯ ರೀತ್ಯು ತಿರುಪ್ಪುಗಳು ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರ “ವಿಬಾಗ ಪತ್ರ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ. 1299 ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾಧರಾಗಲಿ ಕುಮಾರ ದಿಂಡಿಮು ಅರುಣಾಗಿರಿ ನಾದನೆ ಅಜ್ಞ ದಿರಿಂದ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರಾಗಲಿ ‘ಲುಪಾಬ್ಬಾದುಯಂ’ ಗ್ರಂಥಕರ್ತಾದ ರಾಜನಾದರ ಪಿತ ಅರುಣಾಗಿರಿ ನಾದರಾಗಲಿ ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ತಿರುಪ್ಪುಗಳು ಅರುಣಾಗಿರಿನಾಧರು ಒಂದನೇ ಬುಕ್ಕನ ಪ್ರಬುಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ರೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾಧರು 75 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ರೆಂದುಕೊಂಡರೆ ಆವರು ಶ. 1330 ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ 1405 ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಉಹಿಸಬಹುದು ಒಂದನೇ ಬುಕ್ಕ ವಿಜಯ ನಗರದ ರಾಜನಾಗುವ ಮುನ್ನ ಯುವರಾಜನಾಗಿದ್ದ ವಿಜಯನಗರದ ಹಲವು ವ್ಯಾಂತಗಳಿಗೆ ರಾಜ ಪ್ರತೀಕಿಧಿಯಾಗಿದ್ದರು ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಪತ್ರ ಎರಡನೇ ಕೆಂಪನ್ನ ಹಲವಾರು ತಮಿಳು ರಾಜ್ಯಗಳ ನಾಯಕರೆ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳೆಯನ್ನು ತಂದರೆ ಮುಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ ರಾಜನಾರಾಯಣ ಶಂಬುವರಾಯಣನ್ನು ಶ. 1361 ರಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಜಯನಗರದ ಅಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೊಂಡರು

ಒಂದನೇ ಬುಕ್ಕನು ದಾರ್ಶನಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿವಾಗಿದ್ದನು ಅವನನ್ನು ಮನುವಿನ ಅವಶಾರವೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದರು ಅತನು ವೀರಶ್ವರ ಮತ ಹಾಲಕನಾಗಿದ್ದ ರೂಜ್ಯನ ಮತ್ತು ವೈಷ್ಣವ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಗಿದ್ದನು ಕುಂಬರಾಮಾಯಣವು ತಮಿಳನಾಡು ಮತ್ತು ಕನಾರಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಂಜ್ಞಕೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿತ್ತು ಒಂದನೇ ಬುಕ್ಕನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮನ್ನ ಕೆಯಿತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಂತಸರನ್ನು ಬೂದಿ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಇತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶ ಸುಬಿಕ್ಕವಾಗಿತ್ತು ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾಧರು ಪ್ರಪ್ರದ್ವಾರಾ ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಲೇಖಿಕರು ತಿರುಪ್ಪುಗಳು ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರ ಜೀವಸವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಅರುಣಿಗಿನಾದರು ನಾಮೊನ್ಯ ದಾಸಿಯ ಮುಗನ್ಲೆ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಅಪರಿಗೆ ಹಂಡತಿ, ಮತ್ತೆಂಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಬಂಧಿತರೂ ಇದ್ದರು ಅವರು ಮನೆದೇವರು ಮುರುಗ ಅಥವಾ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರು ಮುರುಗನ ಆರೂದಕರು ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಮಿಳು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಾಷಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಂಸರಾಗಿದ್ದರು ಇವ್ವಾದರೂ ಅವರು ಅನೀತಿ ವಂತರುದ ವರಸ್ತೀಯರಲ್ಲಿ ಉಸ್ತ್ರರಾಗಿದ್ದರು ನಂತರ ಅಪರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯಪಾಗಿ ನಾಹಿತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಮುರುಗನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ “ ಉರುಂಕೆ ” ಯಾದರು

ವಿಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೋರ್ತರೂ ಮತ್ತು ಸಂಭಂದಾಸಂದರ್ಶನರೆಂದೊಡನೆ ಅವರು ಸಡೆಸಿದ ನಾಹಿತ್ಯ ಪರಶ್ಯಾಗಕು ವಾಸ್ತುವಿಕವಾಗಿ ಸಡೆ ಘಟನಗಳು ಅರುಣಿಗಿನಾದರು ವಿಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೋರ್ತರೂ ಮತ್ತು ಇರುತ್ತಾಯೋರವರ ಸಮುದ್ರಾನರು ಪ್ರಾಧಿಕೇವ ಮಹಾರಾಯ ಎಂದು ಉದ್ದೇಶಿ ಇರುವುದು ಒಂದರೂ ಬುಕ್ಕನಿಗೇ ಹೊರತು ಏರಡನೇ ದೇವರಾಯಸಲ್ಲ ಅರುಣಿಗಿನಾದರೆ ಜನನ 14ನೇ ತತ್ವಾನಂದ ಎರಡನೇ ಪಾದದ ವ್ಯಾರಂಬದಲ್ಲಿ ಆಗಿರಬೇಕು, ಅವರು ದಿಂಡಿಮ ಕವಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಗುಂಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲ ಹಂತದಾರಂಪಯ್ಯಪಾಗಿ ಒಂದ ನಾಹಿತ್ಯದ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಸೀಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅದವಾ ಮುರುಗನ ಉಪಾಸಕ ತಂಡದವರು ಅವರು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ಯಾಂನರು

ದಿಂಡಿಮ ಕವಿಗಳು ಕಾಮಕೋಟಿ ಕೆಟುಂಬದವರು ಮತ್ತು ಕಾಂಚಿಪ್ಪರೆದ ಕಾಮಾಳಿ ದೇವಿಯ ಬಕ್ಕರು ಇನ್ನೊಂದು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಕಾಮಕೋಟಿಯ ಶ್ರೀ ರೇಷಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ವಲ್ಲಿಮಲ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ವಲ್ಲಿಮಲ್ಯ ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೂರೆ ವಾಸ ಪೂಡಿಕೊಂಡು ಮಹಾ ಮಂತ್ರವಾದ ತಿರುಪ್ಪಗಳ್ಳ ಪಾರಾಯಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಉದ್ಯಾತ್ಮಿಕೆ ಸಂತೋಷ ಪಡೆ ಎಂದು ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದರು

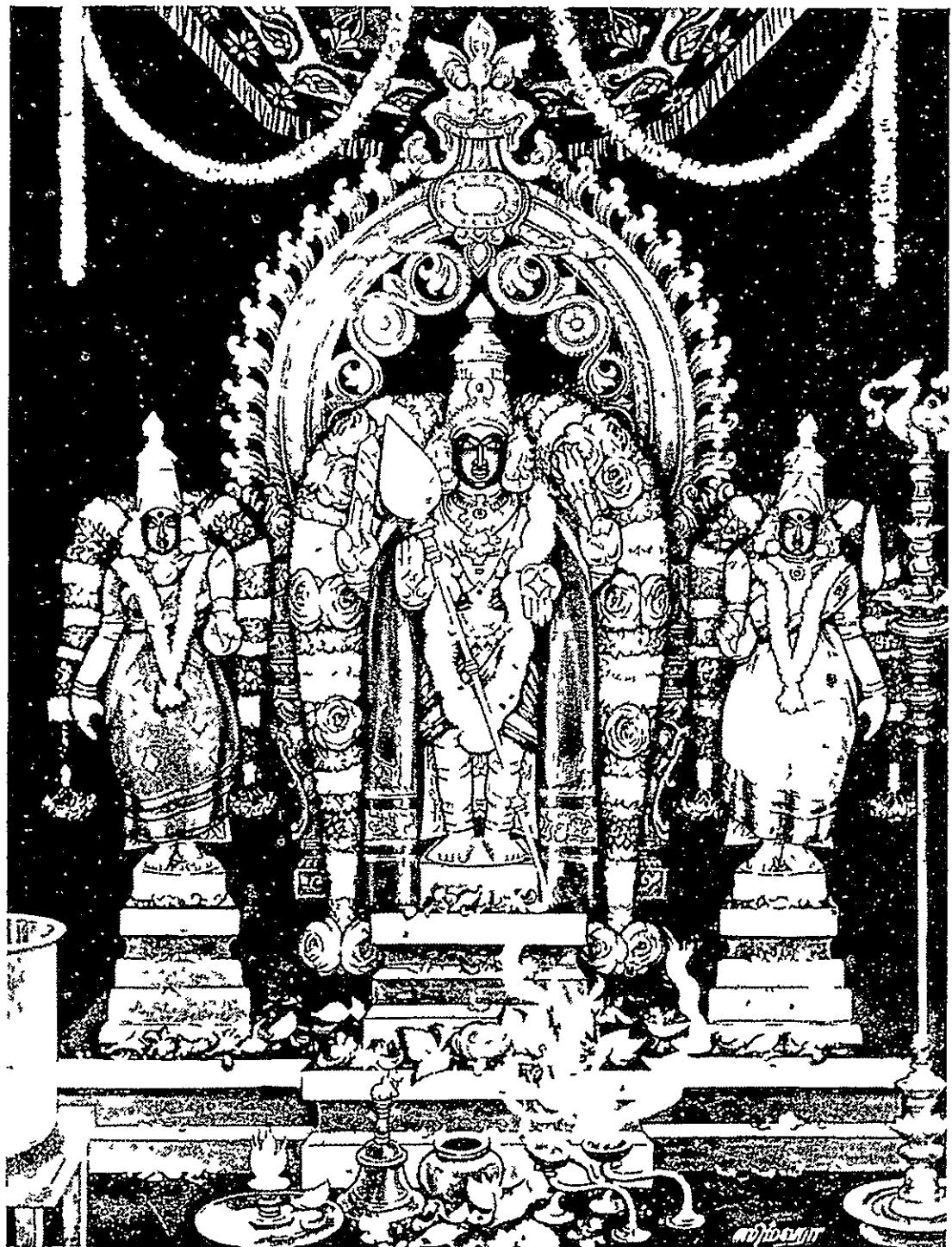
ಅಂತರಂಗ ಸಾಕ್ಷಿ

ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರಚನಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಲೇಖಿಕರ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಅರುಣಿಗಿನಾದರೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಕೆ ಬೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿದರೆ, ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಅಂಶಗಳು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ

‘ಅರುಣಿಗಿನಾಧರು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮನೆತನದವರು ಮತ್ತು ದೃವಬಕ್ತರು, ಮುರುಗನ ಉಪಾಸಕರು ತಮ್ಮ ತಿರುಪ್ಪಗಳನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಾರ್ದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಓ ಕಂಡಾ! ಗಿರಿಮಾಸಿಯಾದ ಮಹಾಮಹಿಮವೇ! ನಮ್ಮ ಶ್ರಾವಿಕ ದೇವನಾದ ನೀನು ಈ ದೀನನಾದ ನನ್ನ ಬಕ್ಕಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಶೀವೆದಿಸು

ಅರುಣಿಗಿನಾಧರೆ ದಾರ್ಶಿಕ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಾತ್ಮಿಕೆ ಜ್ಞಾನ ಬಹಕೆ ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದ್ವೀ, ತಮಿಳು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಅದ್ಯಯನ ಬಹಕೆ ಅಶಿಶಯವಾದದ್ವೀ, “ ತೇವರಂ, ತಿರುಕ್ಕುರಾರ್ಥ, ಕಾರಿಗ್ರ್ಯ ಉಲ, ಕನ್ಸರ್ ಕಲಂಬಕಂ, ಕೊವ್ಯ, ಎಂದು, ಮದರ್ ಮತ್ತು ಮಾಲ್ಯ ” ಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳನ ಜ್ಞಾನ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ದನಸಂಗ್ರಹಣಗಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಸ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅವರ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತದ ತಬ್ದಿಗಳು ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ, ಗೀತೆ, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಆಗಮ, ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಯೋಗಸೂತ್ರ ಮತ್ತು ಕಾಂಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತ ಪಡೆ ದಿದ್ದ ರೆಂದು ದೃವ್ಯಾಂತವಡಿಸುತ್ತದೆ

ಅವರು ಮುರುಗನ ಅರ್ಚನೆಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಏರಡು ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ತಬ್ದಿಗಳೇ ತುಂಬಿದೆ ಇದರಿಂದ ಅಪರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ತಮಿಳನಲ್ಲಿ ಸಮಾಸವಾದ ವಿದ್ವತ್ತಿತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಇರುತ್ತದೆ.

பழமுதிர சோலை
PAZHAMUDHIR SOLAI

ಮೂಲ ರಚನೆಯನ್ನು ತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವರೆಪ್ಪು ಪರಿಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ನಾಂಪ್ರಧಾಯಿಕ ಕುಟುಂಬ ದಲ್ಲಿ ಜಿಸದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ದಾರ್ಶಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಹಡೆಯಿದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗ್ನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅರುಣಿಗಿರಿ ನಾದರಿಗೆ ಸಾದ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ ಯೋವಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಬೋಗಿಯಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಮುರುಗಸ್ತೂರೀತ್ರ ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ “ನನ್ನ ಯೋವನವನ್ನು ಲ್ಲಾ ಮಾಪ್ರಾರ್ಥಿತ ಕಾಮಲಂಚಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಧಾವಾದಿಕೊಂಡು ಮುದಿಯಾಗಿರುವ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದ ಸೇರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾದ್ಯವಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೇ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಅತ್ಯಂ ಬೋಗಿದ ಬಗೆ ಅವರು ಬರೆದಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಅವರ ತಪ್ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ಬಾವಿಸಲಾಗುವುದು ಅವರು ಕಾಮಲಂಚಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ನಡೆದಿರಲ್ಕೂಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಅದು ಬಹು ಬೆಲೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಶೀಪ್ತುವೇ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕಾಳಿದು ಖಿನ್ನರಾಗಿರಬೇಕು ಅವರ ಒಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ, ನಿನ್ನ ಪವರ್ತ ಪಾದವನ್ನು ಪೂರ್ಣಸದೆ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯವರು ಮತ್ತು ತುತ್ತಿ ದುಷ್ಟ ರಾದ ಜನರನ್ನು ಪ್ರತಂಶಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಅಲ್ಲಿ ಹಣಪನ್ನು ವೇಶ್ಯಾಯಿಗಾಗಿ ಯೂವಾಗಲೂ ವಚ್ಚ ವರ್ಣಿಸಿದ ನನಗೆ-ಮುರುಗಾ ಹೋಕ್ಕೆವನ್ನು ಕರುಬೆಸು ಇನ್ನೂಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತುಳ್ಳಿಪಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೃದಯಸ್ವರ್ಚಯಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ, ಗೂರಿನ ಜನರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀಯರಿಂದ ತಂದೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂಭಂದಿಕೆರಿಂದ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಗುಣದ ಬಗೆ ಅವರಿಂದ ತುಳ್ಳಿನೆನಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರ ಕೂಡಯುಗಾಜ್ಯೇಸಿಕೊಂಡು, ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆವರಿಂದ ಹೀನನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮನವು ವಿಷಣ್ಣತೆ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಕಾರದಿಂದ ತುಂಬಿದೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಓಡೆಯಲು ಹೊಗಾಡಿದ್ದು ನಿಜಪಾಗಿಯೂ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ

ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮರು ಒಂದು ಮದುರಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ ಹೊದಲಿಬಾರಿ ದೇವರ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಕರುಣೆ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರಿಗೆ ಬಂದಿತಾ ಅರು ಮುಖಿಗಳು ಉಳ್ಳ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ದ್ವಾರಾನುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಬುದ್ಧಿಪಾದವನ್ನಿತರು ಆದರೆ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಬುದ್ಧಿಪಾದಕ್ಕೆ ಗಮನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜನಗಳು ಮಹಾತ್ಮರ ಬುದ್ಧಿಪಾದವನ್ನು ಅಲಂಕಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆವಹೇಳಿನ ಮಾಡಿದರು ಶೀಫ್ತುದಲ್ಲಿಯೇ ಬದರಾವಣೆ ಕಂಡುಬಂತು ತನ್ನ ದ್ಯುನ್ಯಾಪಸಂಸ್ಥಿಯ ಬಗೆ ಅತೀವ ಜಿಂತೆಯಂಟಾಯಿತು ಮಹಾತ್ಮರ ಬುದ್ಧಿಪಾದದ ಬಗೆ ಅಲೋಚಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಗೂಪ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುರುಗನ ಮುಂದೆ ಹಲವು ಗಂಟೆ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು ಆದರೆ ಅವರ ಅನೀತಿ ಜೀವನ ಈ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ಜೀವನದ ವಿಷಮಿತ್ತಿ ಉಲ್ಳಂಧಾಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಏನೂ ಸಾದಿಸಲಾಗದ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮುರುಗನ ಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯಪಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಯೂರದ ಮೇಲೀರಿರುವ ಮುರುಗನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಹಾಂಡಿನು

“ ಗುರುನಾಧಾ ! ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತವನ್ನು ಜೊರು ಜೊರು ಮಾಡಿದ (ಮೇಲು) ತ್ರಿಶಂಖಾರಿಯಾಗಿ ಮಯೂರವಾಹನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡಾಡಲಿ ”

“ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಅತ್ಯಹಿಂದ ಬೀಷಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಮೈಲಿನ ಅನುಕಂಷಿದಿಂದ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಉತ್ತರಿಸು ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಂಸನೀಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಭಕ್ತರನ್ನೂ ದೂರಾಡಿ ನಾಟ್ಯಪಾಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದೆ ”

ಮುರುಗನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಜಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹತನುದಮೇಲೆ ಹೋಗಬಿರಾಪಯೆ ಈರುಣಿಗಿ ನಾಥರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ದೇವರಿಗೆ ಶರಣಾಗಿಕೊಂಡು ಹೆತ್ತಿರುವ ಪಾದ ಕೊಳೆಯು ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅರ್ವಣಗೆ ಅರ್ಧವಿಲ್ಲ ದೇವರು ಅರುಣಿಗಿನಿಂದಾದರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಮೇಲೆ ಹೋಗಬಿಲಾಷೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕಂದು ಹೇಳುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೂ ತಮಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಇತರರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಡಿರುವುದು,

ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು—ಅರುಣಿಗಿನಿಂದರ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯದ ಕೇವಲ ಜಿಗುಬ್ರಿ ಮತ್ತು ಅಶಾಬಂಗದಿಂದೇನು? ಸಹಿಸಲಾದ್ದವಾದ ಹಿಂಸೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದು ಸರಳ ಅಕ್ಷಹತ್ಯೆಯಿಂದ ದೂರೆಗೊಳಿಸಲು ಯಾಖ್ಯಾಸಿದರೇನು! ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಅಕ್ಷಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದಳಿತರು ರ್ಯಾಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು ನಾಟ್ಯವಾಚ್ಯತ್ವರುವ ನವಲಿನಮೇಲೆ ನಿರತಿರುವ ಮುರುಗನೆ ದ್ವರ್ತನೆ ನಿತ್ಯದ ಅನುಷ್ಠಾನವಲ್ಲ ಅತಿ ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಭೃತ್ಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಇಯ ದುರ್ಬಳ ಆದರೂ ವಿಧಿಯ ಲಂಘಣಿವಾದ ಅರುಣಿಗಿನಿಂದರಿಗೆ ಅತಿಮೇಲ್ಮೈಟಿದ್ದು ಸಂಕ್ಷಾಸುಬ್ಹಾತಿಯು ದೂರಕಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾಗೂ ರೀತಿಯೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಣಿವಿಷಯದ ದೇಹದ ತ್ವರಿತಸುವ ಮುನ್ನ ನಾರಾಯಣ ಅಧಿಕಾರಿ ಶಿಂಗಾರಿ ಯಾರು ದೇಹ ತ್ವರಿತಸುವ ಮುನ್ನ ನಾರಾಯಣ ಅಧಿಕಾರಿ ಶಿಂಗಾರಿ ಜಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗಾರಿಕಾರ್ತಿನೇ ಅವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿದ್ಧಿ ಸುತ್ತುದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ದೈವ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಅದರ ನಿಯಮಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇಬಿಂದ ಕಟುಸತ್ಯವನ್ನು ಅರುಣಿಗಿನಿಂದರೂ ಉರಿತ್ತಿದ್ದರು ಅದನ್ನು ಅಶ್ಲೇಷಾದ ಉಂಟುಕ್ಕೆ ದುರುಪಯೋಗವಡಿಸಿದರು ಕೊನೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮನವನ್ನೂ ತಸುವನ್ನೂ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಜಿಸುವುದನ್ನು ಹೊರತು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆನೂ ಉಳಿತರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾದನಂತರ ಅವರ್ಪಣೆಗೆ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ, ದೇವರನ್ನು ಕೂಂಡಿ, ದೇಹಕ್ಕೆನ್ನು ಧಾರಿಸಿ

ಓ ಮನವೇ! ಕವ್ಯದೀ ದೇಹವನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸು

ಇದು ಸುಖವನ್ನು ನೋಪಾಗಿಸಬಲ್ಲ ಮಾರಕ ಯಂತ್ರ

ನಿನೆಗೆ ವಾಸಿಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸೈಫ್ಯಾಸಿದ್ದು

ಕವಲಾರುಹನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ತಂತ್ರ

ಓ, ಮನವೇ! ಜೀವಿಸು, ಜಯದಿಂದ ವಾರಾಗಿ

ಅವನನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸು ಆಶಾಹತವಾಗಿ

ಅಕ್ಷಯಿಸು ಅವನನ್ನು ಅನನ್ಯವಾಗಿ

ಶ್ರೀತಿ ತೋರು ಪ್ರಾಣ ಶರಣಾಗಿ

ಓ, ಮನವೇ! ನಿನಗೆದೆವ್ಯಾ ದಯ!

ಶರಣಾಗಲು ಆಗರೇ ನಿಧಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆಯಾ!

ಅದೋ, ಬಂದಂಷಟ ಮತ್ತು ನಾರ್ಥವಾಹನವಾಗಿ

ನಿನಗೆ ಬಯದಾಸ ಪೂಡಲೋಸುಗವಾಗಿ

ಓ, ಮನವೇ! ಚಿಂತಿಸಬೇಡವಿನ್ನು

ಇದಕ್ಕಿಂತ ಏಗಿಲಾದ ಪರವಿಲ್ಲ

ನಿಡು ದ್ವಾರಿಸು ಅವನ ನಾಮವನ್ನು

ಹೀಗಂದು “ಸುಷ್ಪಿಹಣ್ಣು ಕುಮಾರ, ಪಡಿವೇಲಾ”

ಕಂಕಣ ಶಿಂ ತಿಂ ತಿಮಿ ಎಂದಿತ್ತು

ಗಣ್ಣಿಯ ನಾದವು ಕೇಳಿತ್ತು

ಕಿವಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತಿತ್ತು
ನಾಡಪ್ಪ ವೂತ್ತು ತಿವರಿಸಿತ್ತು
ಆ ಹಾರದ ಕಡೆಂಬ ಕುಸುಮ
ಉನಿರು ಕಟ್ಟಿಸುವಪ್ಪು ಪರುಪರು
ಆ ಸೋಧು ಪದನ, ಆ ಸೌಮ್ಯ ಹಸನ
ಮೃಮೆರಸುವಪ್ಪು ರೋಹಾಂಚನ,
ಆ ಕರುಲ ಒಕ್ಕುಸ್ಸು, ಆ ದಿವ್ಯ ಜೊತ್ತೀ
ಆ ಕೋಮಲ ವಕ್ಕುಸ್ಸು ಆ ಬಂಧ ಮೂರ್ತಿ
ಇಂತು ದಾವಿಸ ಬಂದೆಯ್ಯ ಕರುಣಾಳು
ಕಂಡು ಪರಮ ದಸ್ತಾದೆಸ್ಯ, ಇಹದೊಳು

This is translated version of chapters
2 (i) to 3 (iii) of "ARUNAGIRI NATHA"
of Swami Arunananda